KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 9.9.2026 r.
COM(2026) 567 final

2026/0264 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

ustanawiające ramy środków na rzecz wzmocnienia unijnego ekosystemu innowacji i zmieniające rozporządzenie (UE) 2017/1001 (europejski akt o innowacjach)

{SEC(2026) 567 final} - {SWD(2026) 567 final} - {SWD(2026) 568 final}

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

1.1. Przyczyny i cele wniosku

Unia Europejska (UE) jest globalnym liderem w dziedzinie badań naukowych, który generuje znaczną część wyników naukowych o wysokiej jakości na świecie. Siła ta nie przekłada się jednak na współmierny poziom wyników w zakresie innowacji ani na sukces komercyjny na jednolitym rynku i na świecie. Innowacyjne pomysły opracowywane w Europie zbyt często nie docierają na rynek, nie są rozwijane na większą skalę w wymiarze transgranicznym ani nie generują nowych sektorów wzrostu. W rezultacie Unia uzyskuje jedynie ograniczoną część wartości gospodarczej i społecznej generowanej dzięki swojemu potencjałowi naukowemu i technologicznemu, co ogranicza powstawanie przedsiębiorstw konkurencyjnych w skali światowej oraz osłabia zdolność Europy do zabezpieczenia technologii krytycznych i łańcuchów wartości, a także do zapewnienia długoterminowego wzrostu wydajności.

Poprawa warunków opracowywania, komercjalizacji i zwiększania skali innowacyjnych rozwiązań stała się głównym priorytetem programu politycznego Komisji na lata 2024–2029, w którym badania naukowe i innowacje stanowią podstawę konkurencyjności i trwałego dobrobytu Europy. Ma to również zasadnicze znaczenie dla zwiększenia odporności Unii, jej bezpieczeństwa gospodarczego i autonomii strategicznej w warunkach nasilającej się rywalizacji geopolitycznej. W tym kontekście proponowane rozporządzenie przyczynia się do realizacji Unijnej strategii na rzecz przedsiębiorstw typu start-up i scale-up[1] oraz stanowi odpowiedź na zakres kompetencji opisany w piśmie określającym zadania komisarz Zahariewej, które polegają na opracowaniu ram ułatwiających testowanie, finansowanie i zwiększanie skali innowacyjnych rozwiązań w UE.

W ostatnich dwudziestu latach wzrost gospodarczy w UE pozostawał w tyle względem innych dużych gospodarek, zwłaszcza Stanów Zjednoczonych (USA) i Chin, przy czym różnice w poziomach PKB powiększały się. Główną przyczyną tych rozbieżności jest słabszy wzrost wydajności w UE. Z uwagi na fakt, że badania naukowe i innowacje odpowiadają za znaczną część wzrostu wydajności, kluczowym czynnikiem decydującym o długoterminowej konkurencyjności i dobrobycie Unii jest jej zdolność do przekładania wiedzy na innowacje, które można wprowadzić na rynek. Jest to również czynnik decydujący o zdolności Unii do ograniczania nadmiernych strategicznych zależności, zachowania swobody działania oraz zapewnienia bezpiecznego dostępu do technologii krytycznych, produktów i zdolności przemysłowych.

Podstawowe wyzwanie stanowią bariery strukturalne w całym cyklu życia innowacji. Chociaż UE osiąga dobre wyniki na wczesnym etapie badań, boryka się z utrzymującymi się trudnościami w przechodzeniu od rezultatów badań do produktów gotowych do wprowadzenia na rynek i skalowalnych przedsiębiorstw. Innowacyjne przedsiębiorstwa napotykają dwa kluczowe wąskie gardła: lukę przedkomercjalizacyjną, kiedy projekty pozostają zbyt ryzykowne lub rozdrobnione, aby przyciągnąć inwestycje prywatne, oraz lukę na etapie zwiększania skali, kiedy przedsiębiorstwa mają trudności z rozwojem ze względu na

[1] Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, „Unijna strategia na rzecz przedsiębiorstw typu start-up i scale-up. Wybierz Europę na start i rozwój”, COM(2025) 270 final, https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=celex:52025DC0270.

ograniczenia finansowe, regulacyjne i rynkowe. Te wąskie gardła zmniejszają zachęty do inwestycji oraz ograniczają powstawanie nowych innowacyjnych przedsiębiorstw i sektorów.

W ostatnich latach Unia przedsięwzięła istotne kroki, aby sprostać tym wyzwaniom. Unijne programy finansowania, takie jak „Horyzont Europa", Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności, Fundusz Innowacyjny, program „Cyfrowa Europa" i InvestEU, a także inicjatywy ukierunkowane na pogłębienie rynków kapitałowych i wzmocnienie europejskiej przestrzeni badawczej przyczyniły się do poprawy warunków ramowych dla innowacji. Działania te wspierają również szerszy cel Unii polegający na zwiększaniu odporności, gotowości i zdolności technologicznych w sektorach o znaczeniu strategicznym.

Pomimo tych postępów **utrzymują się jednak istotne bariery i różnice między państwami członkowskimi**, zwłaszcza w przechodzeniu od badań naukowych do wprowadzenia na rynek. Bariery te nie tylko osłabiają wyniki w zakresie innowacji, lecz także opóźniają wdrażanie na dużą skalę technologii o zasadniczym znaczeniu dla bezpieczeństwa, odporności i suwerenności gospodarczej Europy.

Po pierwsze, ze względu na brak jasnych ram prawnych, rynki zamówień publicznych na badania i rozwój, w tym przedkomercyjnych zamówień publicznych, są nadal słabo rozwinięte. Dyrektywy UE w sprawie zamówień publicznych obejmują usługi badawcze i rozwojowe tylko w przypadku spełnienia obydwu następujących warunków:

- korzyści przypadają wyłącznie nabywcy publicznemu na potrzeby jego własnej działalności; oraz
- całość wynagrodzenia za świadczoną usługę wypłaca nabywca publiczny.

W rezultacie ich zakres nie obejmuje znacznej części zamówień publicznych na badania i rozwój, w tym przedkomercyjnych zamówień publicznych. Od czasu doprecyzowania przez Komisję pojęcia zamówień przedkomercyjnych w komunikacie z 2007 r.[2] liczba tego rodzaju zamówień publicznych na badania i rozwój wzrosła, a przykłady udanego stosowania tego instrumentu pokazują, że jego strategiczne wykorzystanie umożliwia UE odzyskanie pozycji lidera i autonomii strategicznej na rynkach zaawansowanych technologii. Ogólnie jednak w całej UE zwiększanie poziomu inwestycji postępuje nadal zbyt wolno i w sposób fragmentaryczny. Główną przyczyną jest to, że brak zharmonizowanych przepisów przyczynił się do rozbieżności w praktykach stosowanych w poszczególnych państwach członkowskich, niepewności prawa oraz ograniczonego wykorzystania wspólnych transgranicznych zamówień publicznych na badania i rozwój, które są często niezbędne do osiągnięcia finansowej masy krytycznej wymaganej do rozwoju innowacyjnych technologii. Jest to szczególnie problematyczne w sektorach strategicznych, w których rozdrobniony popyt, powielanie podejść krajowych i zależność od dostawców spoza UE mogą zwiększać podatność Unii na zagrożenia i ryzyko zakłóceń dostaw. Ponadto w proponowanym przeglądzie unijnych ram zamówień publicznych – akcie o zamówieniach publicznych – proponuje się wyłączenie wszystkich form zamówień publicznych na badania i rozwój.

Takie zamówienia publiczne na badania i rozwój mają zasadnicze znaczenie dla tworzenia innowacyjnych rozwiązań, które mogą poprawić jakość i efektywność usług publicznych, sprostać wyzwaniom społecznym oraz budować wystarczające zdolności przemysłowe w zakresie innowacyjnych rozwiązań i technologii w UE, aby chronić bezpieczeństwo

[2] Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, „Zamówienia przedkomercyjne: wspieranie innowacyjności w celu zapewnienia trwałości i wysokiej jakości usług publicznych w Europie", 14.12.2007, COM(2007) 799 final.

gospodarcze i autonomię strategiczną UE. Są one również kluczowym instrumentem przyspieszania rozwoju rynku technologii krytycznych, wzmacniania europejskiej bazy przemysłowej i technologicznej, poprawy bezpieczeństwa dostaw oraz zapewniania, aby zdolności o znaczeniu strategicznym były rozwijane i wdrażane w Unii. Inne wiodące gospodarki na świecie inwestują od 5 do 8 razy więcej w zamówienia publiczne na badania i rozwój niż UE[3]. Zwiększenie inwestycji publicznych w zamówienia publiczne na badania i rozwój w UE z 0,6 % do 3 % łącznej wartości zamówień publicznych lub z 17,28 mld EUR do 86,4 mld EUR pomogłoby UE zwiększyć inwestycje publiczne w badania i rozwój o ok. 0,5 % PKB. Biorąc pod uwagę, że mogłoby to wygenerować dodatkowe inwestycje prywatne w badania i rozwój o takiej samej wysokości, łączne inwestycje w badania i rozwój w UE mogłyby zatem wzrosnąć z 2,2 % do 3 % PKB[4].

Po drugie, niewystarczająca jasność i porównywalność wyceny i monetyzacji własności intelektualnej nadal utrudniają komercjalizację rezultatów badań naukowych i innowacji. Innowacje opierają się obecnie w dużej mierze na wartościach niematerialnych i prawnych, a w niektórych wiodących przedsiębiorstwach własność intelektualna odpowiada za ponad 90 % ich wartości. W UE własność intelektualną nadal jednak rzadko wykorzystuje się jako zabezpieczenie finansowania. Z uwagi na fakt, że instytucje finansowe w UE nadal koncentrują się głównie na rzeczowych aktywach trwałych i tradycyjnej rachunkowości, przedsiębiorstwa dysponujące znaczącymi zasobami własności intelektualnej mają trudności z pozyskaniem finansowania. W rezultacie unijne przedsiębiorstwa typu start-up do dziesiątego roku swojej działalności pozyskują o około 50 % mniej kapitału niż przedsiębiorstwa z USA. Niedopasowanie to stworzyło poważną lukę w finansowaniu wzrostu dla innowacyjnych przedsiębiorstw o małej wartości aktywów, szacowaną na nawet 18 mld EUR rocznie[5]. Jedną z głównych przyczyn niedostatecznego wykorzystania finansowania zabezpieczonego własnością intelektualną w UE jest brak zharmonizowanej metodyki wyceny aktywów własności intelektualnej. Doprowadziło to do powstania w poszczególnych państwach członkowskich rozbieżnych warunków wykorzystania takich aktywów w finansowaniu przedsiębiorstw, w tym jako zabezpieczenia finansowania dłużnego, jak również ich uwzględniania w inwestycjach kapitałowych oraz przy podejmowaniu innych decyzji w sprawie finansowania. Innymi głównymi przyczynami są brak dojrzałego ogólnounijnego rynku wtórnego wartości niematerialnych i prawnych oraz niedostateczne kompetencje instytucji finansowych i innowacyjnych przedsiębiorstw typu start-up w zakresie finansowania zabezpieczonego własnością intelektualną. Sytuacja ta utrudnia przedsiębiorstwom dostęp do kapitału na jednolitym rynku, hamując ich transgraniczny wzrost i inwestycje. Sprawia to, że przedsiębiorstwa z UE odnoszą mniejsze sukcesy w zwiększaniu skali i komercjalizacji innowacji, zwłaszcza w sektorach najbardziej zaawansowanych technologii i sektorach przełomowych, niż przedsiębiorstwa z innych jurysdykcji, takich jak USA, Chiny i Korea Południowa.

---

[3] UE przeznacza na badania i rozwój 0,6 % wydatków na zamówienia publiczne, USA – 3,5 %, a Korea Południowa – 5 %. Zwiększenie inwestycji w zamówienia publiczne na badania i rozwój w UE do 3 % łącznych wydatków na zamówienia publiczne wygenerowałoby dodatkowe inwestycje publiczne w badania i rozwój w wysokości 0,5 % PKB – ogólnounijna analiza porównawcza ram polityki zamówień publicznych na innowacje oraz inwestycji.

[4] W 2023 r. inwestycje publiczne i prywatne w badania i rozwój wyniosły 2,2 % PKB w UE w porównaniu z 3,3 % w Japonii, 3,46 % w USA i 4,93 % w Korei Południowej – sprawozdanie na temat osiągnięć UE w dziedzinie nauki, badań i innowacji (SRIP), wydanie z 2024 r., Komisja Europejska.

[5] Europejski Bank Inwestycyjny. (2025). Sprawozdanie dotyczące inwestycji za lata 2024–2025: innowacje, integracja i uproszczenie w Europie.

Wyeliminowanie tych dwóch barier za pomocą niniejszego wniosku mogłoby zatem wywierać znaczący wpływ na poprawę funkcjonowania jednolitego rynku inwestycji w badania i rozwój oraz komercjalizację aktywów własności intelektualnej, wspierając tym samym niezależność i konkurencyjność Europy. Pomogłoby to również zapewnić, aby Europa zatrzymywała, finansowała i rozwijała na większą skalę technologie krytyczne i powiązane z nimi aktywa własności intelektualnej zgodnie z celami w zakresie bezpieczeństwa, odporności i autonomii strategicznej. W tym kontekście niniejszy wniosek stanowi realizację wytycznych politycznych przewodniczącej Ursuli von der Leyen dla Komisji na lata 2024–2027, w których określono priorytety dotyczące uczynienia z badań naukowych i innowacji centrum naszej gospodarki. **Europejski akt o innowacjach** zapowiedziano w Unijnej strategii na rzecz przedsiębiorstw typu start-up i scale-up oraz w Kompasie konkurencyjności dla UE jako jedną z kluczowych inicjatyw mających na celu rozwijanie ekosystemu innowacji UE i zwiększenie jego zdolności do konkurowania na arenie międzynarodowej.

Ogólnym celem niniejszej inicjatywy jest poprawa funkcjonowania jednolitego rynku innowacji dzięki zmniejszeniu barier strukturalnych, które utrudniają wprowadzanie na rynek innowacyjnych rozwiązań, a tym samym przyspieszeniu ich komercjalizacji w UE. Cel ten przyczynia się bezpośrednio do realizacji szerszych priorytetów Unii, jakimi są poprawa konkurencyjności, wspieranie zrównoważonego wzrostu gospodarczego i zwiększenie suwerenności technologicznej, a jednocześnie wzmacnia bezpieczeństwo gospodarcze, odporność i zdolność Unii do autonomicznego działania w obszarach o znaczeniu strategicznym.

W tym celu we wniosku wyznaczono szereg celów szczegółowych. Obejmują one zwiększenie znaczenia zamówień publicznych jako czynnika sprzyjającego innowacjom oraz poprawę wyceny, komercjalizacji i wykorzystania własności intelektualnej.

Europejski akt o innowacjach ma służyć osiągnięciu tych celów dzięki:

- stworzeniu zharmonizowanych ram na szczeblu Unii w zakresie zamówień publicznych na badania i rozwój, w tym przedkomercyjnych zamówień publicznych; oraz
- wprowadzeniu obowiązku utworzenia centrum kompetencji w zakresie finansowania zabezpieczonego własnością intelektualną na poziomie Unii w ramach Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), ogólnounijnych ram wyceny własności intelektualnej oraz ogólnounijnego rynku własności intelektualnej w celu komercjalizacji własności intelektualnej.

Odpowiadając na te wyzwania w spójny i ukierunkowany sposób, proponowane rozporządzenie ma zapewnić, aby innowacyjne pomysły opracowywane w Europie mogły skuteczniej przechodzić od etapu badań naukowych do wprowadzenia na rynek, być rozwijane na większą skalę w wymiarze transgranicznym oraz przyczyniać się do długoterminowej konkurencyjności i dobrobytu Unii, a także do jej odporności, bezpieczeństwa gospodarczego i autonomii strategicznej.

1.2. Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki

Obecnie nie istnieją kompleksowe unijne ramy prawne, które odnosiłyby się konkretnie do przekrojowych barier wpływających na opracowywanie, testowanie i zwiększanie skali innowacyjnych rozwiązań na całym jednolitym rynku. Obowiązujące polityki Unii w dziedzinie badań naukowych i innowacji koncentrują się przede wszystkim na wsparciu dla tworzenia wiedzy, propagowaniu współpracy oraz zapewnianiu finansowania działań w zakresie badań naukowych i innowacji, a jednocześnie jedynie częściowo odnoszą się do warunków ramowych regulujących przejście z etapu badań naukowych na rynek.

Proponowane rozporządzenie uzupełnia te istniejące inicjatywy, odnosząc się do pozostałych wąskich gardeł w całym cyklu życia innowacji, w szczególności związanych z wykorzystaniem zamówień publicznych na badania i rozwój oraz komercjalizacją i wykorzystaniem własności intelektualnej w finansowaniu innowacyjnych przedsiębiorstw.

W tym kontekście najistotniejsze przepisy polityki Unii w dziedzinie badań naukowych i innowacji są następujące:

Europejska przestrzeń badawcza (EPB) zachęca do współpracy transgranicznej w zakresie badań i rozwoju oraz mobilności naukowców i strukturalnie je wspiera, koncentrując się przede wszystkim na wczesnych etapach cyklu życia badań naukowych i innowacji. Częściowo wdraża się ją za pośrednictwem programów unijnych, takich jak „Horyzont Europa", które zapewniają finansowanie badań opartych na współpracy, programów mobilności i infrastruktur badawczych. Jednocześnie forum EPB pełni funkcję narzędzia miękkiej koordynacji, w ramach którego państwa członkowskie koordynują krajowe polityki, priorytety i reformy w zakresie badań naukowych.

Unijne programy finansowania zapewniają znaczne wsparcie finansowe dla działań w zakresie badań naukowych i innowacji na poszczególnych etapach cyklu życia innowacji. W szczególności programy takie jak „Horyzont Europa", w tym Europejska Rada ds. Innowacji, a także InvestEU, program „Cyfrowa Europa", Europejski Fundusz Obronny, fundusze polityki spójności i Fundusz Innowacyjny wspierają opracowywanie, demonstrację i, w pewnym stopniu, zwiększanie skali innowacyjnych rozwiązań przez dotacje, finansowanie mieszane, mechanizmy podziału ryzyka oraz wspieranie zamówień publicznych na badania i rozwój. Nie przesądzając o kolejnych wieloletnich ramach finansowych (WRF) ani o wdrażaniu przyszłych unijnych programów finansowania, kolejne WRF mogą wzmocnić to wsparcie finansowe dzięki zwiększeniu zdolności Unii do uruchomienia inwestycji publicznych i prywatnych w innowacje i technologie strategiczne. Proponowane rozporządzenie jest spójne z tymi programami unijnymi, ponieważ nie proponuje żadnych środków finansowania, ale poprawi prawne warunki ramowe dla innowacji we wszystkich państwach członkowskich, dzięki czemu może uzupełnić te unijne programy finansowania i na wiele sposobów przyczynić się do zwiększenia ich oddziaływania:

- Kilka z tych unijnych programów finansowania zapewnia nabywcom publicznym wsparcie w przeprowadzaniu zamówień publicznych na badania i rozwój. Doświadczenia te pokazały również, że nabywcom publicznym nadal brakuje pewności przy wszczynaniu postępowań o udzielenie przedkomercyjnych zamówień publicznych ze względu na brak jasnych ogólnounijnych ram prawnych w tym zakresie, a także że przygotowanie wspólnych transgranicznych przedkomercyjnych zamówień publicznych wymaga od nabywców publicznych dodatkowego czasu i wysiłku ze względu na rozdrobnienie krajowych przepisów dotyczących zamówień publicznych w poszczególnych państwach członkowskich. Proponowane rozporządzenie pomaga rozwiązać ten problem dzięki ustanowieniu wspólnych zasad przeprowadzania zamówień publicznych na badania i rozwój, w tym przedkomercyjnych zamówień publicznych, oraz zharmonizowanych ram dotyczących wspólnych transgranicznych zamówień publicznych na badania i rozwój, w tym przedkomercyjnych zamówień publicznych.
- Niektóre z tych unijnych programów finansowania wspierają innowatorów w próbach komercjalizacji ich własności intelektualnej lub wykorzystania ich praw własności intelektualnej jako zabezpieczenia w celu pozyskania inwestycji. Doświadczenia te pokazały, że ze względu na lukę w wiedzy, brak uznawanych w całej Unii ram wyceny oraz brak ogólnounijnego rynku praw własności

intelektualnej innowatorzy mają trudności ze znalezieniem odpowiednich podmiotów zainteresowanych zakupem ich własności intelektualnej lub uzyskaniem na nią licencji, a także z odpowiednim wykorzystaniem wartości swojej własności intelektualnej do pozyskania finansowania. Proponowane rozporządzenie pomaga rozwiązać ten problem dzięki rozszerzeniu mandatu Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej w celu ustanowienia centrum kompetencji w zakresie finansowania zabezpieczonego własnością intelektualną, wspólnych ram wyceny własności intelektualnej oraz ogólnounijnego rynku komercjalizacji praw własności intelektualnej.

Wynika z tego, że proponowane rozporządzenie jest spójne z obowiązującymi przepisami polityki Unii w dziedzinie badań naukowych i innowacji, gdyż uzupełnia istniejące programy finansowania spójnymi ramami zamówień publicznych na badania i rozwój oraz nowymi zadaniami Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, które pomogą innowatorom uzyskać finansowanie zabezpieczone własnością intelektualną.

1.3. Spójność z innymi politykami Unii

Proponowane rozporządzenie jest inicjatywą międzysektorową, która ma zapewnić innowatorom równe warunki działania w całej Unii we wszystkich sektorach, a nie koncentrować się na konkretnych sektorach zastosowań, dziedzinach technologii lub gałęziach przemysłu. Przewidziane w nim środki są z założenia horyzontalne i odnoszą się do barier strukturalnych we wszystkich państwach członkowskich, które wpływają na działalność innowacyjną.

Proponowane rozporządzenie uzupełnia przyszłe korporacyjne ramy prawne 28. systemu prawnego – EU Inc., które zapewniają opcjonalne zharmonizowane ramy korporacyjne dla przedsiębiorstw prowadzących działalność w całej Unii. Wniosek uzupełnia również reformy w ramach unii oszczędności i inwestycji, których celem jest pogłębienie unijnych rynków kapitałowych oraz ukierunkowanie większej ilości prywatnych oszczędności na kapitał własny, kapitał wysokiego ryzyka i finansowanie przedsiębiorstw typu scale-up, a tym samym poprawa dostępu innowacyjnych przedsiębiorstw do finansowania. Pomimo oczekiwanych postępów w harmonizacji przepisów w ramach wniosku Komisji Europejskiej dotyczącego EU Inc. należy się spodziewać, że nadal będzie występować znaczne rozdrobnienie warunków, w jakich przedsiębiorstwa przechodzą przez kolejne etapy cyklu życia innowacji. Rozdrobnienie to może utrudniać przedsiębiorstwom wprowadzanie na rynek innowacyjnych rozwiązań, co mogłoby ograniczyć potencjał wzrostu innowacyjnych przedsiębiorstw, w tym przedsiębiorstw utworzonych na podstawie zharmonizowanych ram EU Inc. Innymi słowy, chociaż wniosek dotyczący EU Inc. ma na celu ułatwienie zakładania i prowadzenia działalności gospodarczej w całej Unii oraz pomoc przedsiębiorstwom w pozyskiwaniu inwestycji, proponowane rozporządzenie ma wyeliminować dalsze wąskie gardła w cyklu życia innowacji, aby zapewnić przedsiębiorstwom łatwiejsze rozwijanie i wprowadzanie na rynek swoich innowacji na całym jednolitym rynku.

Podobnie, pomimo oczekiwanych postępów w ramach unii oszczędności i inwestycji w pogłębianiu unijnych rynków kapitałowych i uruchamianiu inwestycji prywatnych, w innych częściach cyklu życia innowacji utrzymują się znaczne ograniczenia. W szczególności bariery związane z opracowywaniem, testowaniem, wyceną i wczesnym przyjmowaniem innowacyjnych rozwiązań nadal ograniczają liczbę projektów gotowych do inwestycji. W rezultacie, chociaż unia oszczędności i inwestycji jest ukierunkowana na poprawę dostępu do finansowania i wspieranie zwiększania skali innowacyjnych przedsiębiorstw, proponowane rozporządzenie usuwa wąskie gardła utrudniające

pozyskiwanie finansowania zabezpieczonego własnością intelektualną na innowacyjne pomysły i pomaga innowatorom w pełni korzystać z lepszej integracji rynku kapitałowego.

Proponowane rozporządzenie opiera się również na przyszłych europejskich portfelach biznesowych, które usprawniają transgraniczne postępowania o udzielenie zamówienia oraz interakcje cyfrowe między wykonawcami a organami sektora publicznego. Europejskie portfele biznesowe zapewnią wykonawcom tożsamość cyfrową i umożliwią bezpieczną wymianę danych w formie elektronicznych poświadczeń atrybutów i za pomocą bezpiecznego kanału komunikacji. Uprości to udzielanie licencji, rejestracje, składanie deklaracji podatkowych i uzyskiwanie zezwoleń związanych z zamówieniami publicznymi, a wykonawcy nie będą już musieli powielać informacji w różnych portalach, co zmniejszy obciążenia administracyjne i koszty przestrzegania przepisów. W związku z tym proponowane rozporządzenie przewiduje, że postępowania o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój będą prowadzone wyłącznie w formie cyfrowej oraz, w miarę możliwości, za pomocą europejskich portfeli biznesowych lub alternatywnych środków elektronicznych, które są interoperacyjne z europejskimi portfelami biznesowymi.

Proponowane rozporządzenie uzupełnia również inicjatywy sektorowe, takie jak akt dotyczący leków o krytycznym znaczeniu, akt w sprawie rozwoju chmury i AI, akt w sprawie biotechnologii I oraz przyszły akt w sprawie materiałów zaawansowanych i akt w sprawie biotechnologii II oraz akt o wszechoceanie, ukierunkowane na strategiczne sektory lub technologie i mające na celu wzmocnienie pozycji Unii jako potęgi w dziedzinie zaawansowanych technologii. Chociaż inicjatywy te zapewniają w razie potrzeby dostosowane do potrzeb podejścia sektorowe, europejski akt o innowacjach odnosi się do przekrojowych luk wpływających na innowacje w różnych sektorach i różnych dziedzinach technologii. Jednocześnie nie przesądza o ramach sektorowych ani w nie nie ingeruje, zapewniając tym samym spójność całego unijnego krajobrazu polityki innowacyjności.

Proponowane rozporządzenie uzupełnia również dyrektywy UE w sprawie zamówień publicznych i ich proponowaną zmianę w drodze aktu o zamówieniach publicznych (PPA). Dyrektywy UE w sprawie zamówień publicznych wyłączają przedkomercyjne zamówienia publiczne, podczas gdy niektóre zamówienia publiczne na usługi badawcze i rozwojowe nadal są objęte ich zakresem, a zamówienia publiczne na badania i rozwój stanowią obowiązkowy element procedury partnerstwa innowacyjnego. We wniosku dotyczącym PPA wyłącza się natomiast wszystkie formy zamówień publicznych na usługi badawcze i rozwojowe oraz usuwa również zamówienia publiczne na badania i rozwój jako obowiązkowy element obecnej procedury partnerstwa innowacyjnego, zastępując je nową procedurą wyzwania innowacyjnego, której obowiązkowymi elementami są etap testowania i etap udzielania zamówień na komercyjne wdrożenie, mogący obejmować zakup określonych ilości innowacyjnych rozwiązań.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

2.1. Podstawa prawna

Podstawę prawną proponowanego rozporządzenia stanowi art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, który umożliwia Unii przyjmowanie środków dotyczących zbliżenia przepisów w celu zapewnienia właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego. Jest to konieczne, aby usunąć transgraniczne bariery regulacyjne i strukturalne, które utrudniają prawidłowe funkcjonowanie jednolitego rynku. Rozbieżne przepisy krajowe dotyczące zamówień publicznych na badania i rozwój, w tym przedkomercyjnych zamówień publicznych, są barierami, które uniemożliwiają przedsiębiorstwom uczestnictwo w zamówieniach publicznych i oferowanie ich usług

nabywcom publicznym w różnych państwach członkowskich. Podobnie różne podejścia do wyceny i komercjalizacji własności intelektualnej utrudniają innowatorom pozyskiwanie finansowania zabezpieczonego własnością intelektualną oraz zwiększanie skali działalności w całej Unii. Te rozdrobnione podejścia do zamówień publicznych na badania i rozwój oraz do wyceny i komercjalizacji własności intelektualnej utrudniają transgraniczny przepływ towarów, usług i kapitału w ramach jednolitego rynku.

2.2. Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)

Proponowane rozporządzenie jest zgodne z zasadą pomocniczości, o której mowa w art. 5 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej.

Poszerzenie zdolności Unii do opracowywania, komercjalizacji i zwiększania skali innowacyjnych rozwiązań ma duże znaczenie dla poprawy konkurencyjności i zwiększenia autonomii strategicznej Unii. Ekosystemy innowacji i rynki dla innowacyjnych przedsiębiorstw mają w coraz większym stopniu charakter transgraniczny, podczas gdy warunki regulacyjne i ramowe w Unii pozostają rozdrobnione między poszczególnymi państwami członkowskimi. W przypadku braku środków na poziomie Unii wyzwania w zakresie konkurencyjności, przed którymi stoi obecnie przemysł, prawdopodobnie skłonią państwa członkowskie do wdrożenia jeszcze bardziej jednostronnych środków. Takie starania mogą być uzasadnione, jednak brak koordynacji środków krajowych oraz brak odpowiedzi na wyzwania transgraniczne, których środki krajowe nie uwzględniają, grożą pogorszeniem funkcjonowania jednolitego rynku i zwiększeniem jego rozdrobnienia, co sprawi, że Unia stanie się bardziej podatna na zagrożenia i nadmiernie zależna od innowacyjnych rozwiązań i technologii z państw trzecich oraz utraci zdolność do wykorzystania atutów jednolitego rynku z korzyścią dla krajowych i europejskich ekosystemów.

W szczególności skala wymagana do wspierania przejścia od badań naukowych do rynku oraz do zapewnienia skutecznego rozpowszechniania innowacji wykracza poza to, co poszczególne państwa członkowskie mogą osiągnąć w pojedynkę. Rozbieżne krajowe podejścia do wyceny i komercjalizacji własności intelektualnej w celu pozyskiwania finansowania zabezpieczonego własnością intelektualną oraz do zamówień publicznych na badania i rozwój powodują niepewność prawa, zwiększają koszty i ograniczają działalność transgraniczną innowacyjnych przedsiębiorstw. Rozbieżności te mają bezpośredni i możliwy do wykazania wpływ na funkcjonowanie jednolitego rynku, utrudniając transgraniczny przepływ towarów, usług i kapitału w Unii.

Działania na poziomie Unii umożliwiają natomiast ustanowienie wspólnych warunków ramowych i zapewnienie koordynacji między państwami członkowskimi, a tym samym umożliwiają innowatorom rozwijanie innowacji, pozyskiwanie finansowania zabezpieczonego własnością intelektualną i zwiększanie skali działalności na całym jednolitym rynku. Działania na poziomie Unii umożliwiają stworzenie równych warunków działania, ograniczają rozdrobnienie i powielanie działań oraz ułatwiają efektywną alokację zasobów w całej Unii.

Żadne pojedyncze państwo członkowskie nie jest w stanie samodzielnie skutecznie rozwiązać tych problemów ze względu na zintegrowany charakter wyzwania i potrzebę właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego z myślą o opracowywaniu, testowaniu, komercjalizacji i zwiększaniu skali innowacyjnych rozwiązań w całej Unii. Zharmonizowane podejście na poziomie Unii jest zatem konieczne, aby zapewnić prawidłowe funkcjonowanie jednolitego rynku oraz stawić czoła wyzwaniom związanym z poprawą konkurencyjności i zwiększeniem autonomii strategicznej Unii. Środki określone w niniejszej inicjatywie nie byłyby tak

skuteczne, gdyby zostały wdrożone przez państwa członkowskie działające samodzielnie, ponieważ wyzwania, którym środki te mają zaradzić, dotyczą jednolitego rynku. Nie ograniczają się one do pojedynczych państw członkowskich ani do podgrupy państw członkowskich, ale odnoszą się do bazy przemysłowej Unii i ogólnounijnych łańcuchów wartości. Ponadto środki wdrożone na poziomie państw członkowskich prawdopodobnie nie zaspokoją odpowiednio potrzeb ściśle powiązanych ze sobą łańcuchów dostaw w ramach jednolitego rynku i mogą prowadzić do dalszej fragmentacji rynku, odpływu innowacji, przenoszenia działalności przemysłowej do innych części świata oraz ogólnego pogorszenia konkurencyjności i autonomii strategicznej Unii.

Innowacje są wyzwaniem transgranicznym, które wymaga działań na poziomie Unii, aby skutecznie uzupełniać środki wprowadzane na poziomie regionalnym, krajowym i lokalnym oraz zwiększać ich skuteczność. Koszty niepodejmowania działań mają charakter ogólnoeuropejski. Bez dalszych działań Unii *status quo* prawdopodobnie utrzyma się, co zwiększy ryzyko utraty przez Unię strategicznych zdolności i możliwości przemysłowych, dalszego rozdrobnienia jednolitego rynku oraz krytycznego uzależnienia Unii od państw trzecich pod względem celów związanych z transformacją ekologiczną i cyfrową, obronnością i bezpieczeństwem gospodarczym. To z kolei może mieć negatywny wpływ na bezpieczeństwo gospodarcze, obronność oraz spójność społeczną i terytorialną Unii, przede wszystkim przez wpływ na zatrudnienie, rozwój regionalny i sprawiedliwy dostęp do możliwości przemysłowych.

Proponowane środki koncentrują się zatem na obszarach, w których działania na poziomie Unii przynoszą wyraźną wartość dodaną ze względu na skalę, tempo i zakres wymaganych działań. Działania mają na celu poprawę uzasadnienia biznesowego wprowadzania innowacji na rynek przez innowatorów przez ułatwienie wyceny, komercjalizacji i wykorzystania własności intelektualnej w celu pozyskania finansowania oraz przez ułatwienie znalezienia pierwszych klientów dzięki zamówieniom publicznym na badania i rozwój, w tym przedkomercyjnym zamówieniom publicznym. Zwiększa to efektywność, gdyż umożliwia lepszą współpracę transgraniczną, zapewnia sprawiedliwszy dostęp do możliwości dla innowacyjnych przedsiębiorstw niezależnie od ich lokalizacji oraz zwiększa zdolność Unii do konkurowania na arenie międzynarodowej. Proponowane środki umożliwiają również poprawę konkurencyjności i zwiększenie autonomii strategicznej Unii, przy jednoczesnym poszanowaniu międzynarodowych zobowiązań Unii wobec jej partnerów handlowych.

2.3. Proporcjonalność

Proponowane rozporządzenie jest proporcjonalne do celu, jakim jest poprawa funkcjonowania jednolitego rynku innowacji. Każdy z jego komponentów jest ukierunkowany na cel szczegółowy i ogranicza się do kwestii, które są odpowiednie i konieczne do osiągnięcia tego celu, bez wykraczania poza to, czego wymaga się do usunięcia zidentyfikowanych barier, oraz bez nakładania na państwa członkowskie i dotknięte podmioty w państwach członkowskich nadmiernych obciążeń w porównaniu z oczekiwanymi korzyściami.

Po pierwsze, wspólne zasady udzielania zamówień publicznych na badania i rozwój, w tym przedkomercyjnych zamówień publicznych, przyniosą nabywcom publicznym znaczne oszczędności czasu i kosztów związane z przeprowadzaniem takich procedur, umożliwiając nabywcom publicznym szybszą modernizację usług publicznych, a przedsiębiorstwom przyspieszenie rozwoju działalności na całym jednolitym rynku. Zharmonizowane ramy wspólnych transgranicznych zamówień publicznych na badania i rozwój umożliwiają nabywcom publicznym osiągnięcie masy krytycznej, która jest niezbędna do tego, aby zachęcić przemysł do opracowania rozwiązań zapewniających lepszy stosunek jakości do

ceny oraz aby umożliwić przedsiębiorstwom szybszy rozwój działalności na całym jednolitym rynku. Wymogi „Made in EU" dotyczące zamówień publicznych na badania i rozwój są proporcjonalne do europejskich zdolności w zakresie badań i rozwoju oraz opracowano je w taki sposób, aby nie nakładały znacznych obciążeń finansowych na budżety administracyjne. Ustanowienie rynków pionierskich ma kluczowe znaczenie dla zwiększenia konkurencyjności UE w ramach różnych sektorów i technologii, a tym samym wzmocnienia unijnej bazy przemysłowej i zapewnienia autonomii strategicznej Unii. Takie połączenie środków dotyczących zamówień publicznych na badania i rozwój jest niezbędne, aby zapewnić pewność prawa, poprawić konkurencyjność Unii oraz zagwarantować skuteczne stosowanie zasad Traktatu i przestrzeganie międzynarodowych zobowiązań Unii w zakresie zamówień publicznych. Są one proporcjonalne, ponieważ ograniczają się do tego, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów, opracowano je tak, aby nie nakładały dodatkowych obciążeń na państwa członkowskie i nabywców publicznych, opierają się na istniejących i powszechnie stosowanych praktykach oraz umożliwiają elastyczność w praktycznym stosowaniu.

Po drugie, powierzenie Urzędowi Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej ustanowienia centrum kompetencji w zakresie finansowania zabezpieczonego własnością intelektualną, a także opracowania ogólnounijnych ram wyceny własności intelektualnej i rynku internetowego własności intelektualnej umożliwia innowatorom, przedsiębiorstwom, uniwersytetom i inwestorom finansowym obniżenie kosztów wyceny oraz zwiększenie licencjonowania i przenoszenia praw własności intelektualnej w Unii. Ma to kluczowe znaczenie dla zwiększenia komercjalizacji rezultatów badań naukowych i innowacji w całej Unii. Wykorzystanie istniejącego mandatu, wiedzy fachowej i zasobów Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej zapewnia skuteczne wdrożenie tych środków. Dzięki zagwarantowaniu, że ramy wyceny opierają się na najlepszych praktykach w odniesieniu do różnych rodzajów praw własności intelektualnej oraz że rynek internetowy własności intelektualnej jest zaprojektowany w sposób, który uzupełnia istniejące rynki, a jednocześnie oferuje dodatkową unijną wartość dodaną, środki te są proporcjonalne, ponieważ wykorzystują istniejące struktury, a tym samym zmniejszają dodatkowe obciążenie państw członkowskich, oraz ograniczają interwencję UE do tego, co jest konieczne do poprawy przejrzystości, porównywalności i dostępu w transakcjach związanych z własnością intelektualną.

2.4. Wybór instrumentu

Na podstawie art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej prawodawca może przyjmować rozporządzenia i dyrektywy. W przypadku niniejszego wniosku rozporządzenie uznaje się za najwłaściwszy instrument, ponieważ jest ono natychmiastowo stosowane i umożliwia ustanowienie wymogów, które stosuje się bezpośrednio do wszystkich podmiotów publicznych i prywatnych, których dotyczą proponowane środki. Pomoże to zapewnić terminowe i zharmonizowane wdrożenie wymogów, a tym samym zwiększyć pewność prawa. Zapewni spójne i konsekwentne ramy w całej Unii oraz zapobiegnie rozbieżnościom między przepisami krajowymi, które utrudniają opracowywanie, testowanie i zwiększanie skali innowacji na jednolitym rynku. Rozporządzenie jest konieczne, aby ustanowić jednolite warunki ramowe, zmniejszyć niepewność prawa oraz zapewnić równe warunki działania innowatorom i innowacyjnym przedsiębiorstwom prowadzącym działalność transgraniczną. Dyrektywa nie wystarczyłaby do osiągnięcia zamierzonych celów, ponieważ wymagałaby czasu na transpozycję oraz mogłaby prowadzić do rozbieżnej transpozycji i wdrażania w poszczególnych państwach członkowskich, utrwalając tym samym rozdrobnienie warunków ramowych dla innowacji.

Rozporządzenie jest również potrzebnym i odpowiednim instrumentem prawnym służącym zmianie rozporządzenia (UE) 2017/1011, aby rozszerzyć mandat Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej oraz zapewnić skuteczne stosowanie wyłącznej kompetencji Unii zgodnie z art. 207 TFUE w odniesieniu do środków związanych z dostępem wykonawców z państw trzecich do postępowań o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój.

3. WYNIKI OCEN *EX POST,* KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

3.1. Konsultacje z zainteresowanymi stronami

Niniejszy wniosek opiera się na szeroko zakrojonych konsultacjach z zainteresowanymi stronami, które przeprowadzono zgodnie z zasadami lepszego stanowienia prawa i minimalnymi standardami Komisji. Komisja rozpoczęła konsultacje z zainteresowanymi stronami na temat barier dla innowacji, którym ma zaradzić europejski akt o innowacjach, już w kontekście Unijnej strategii na rzecz przedsiębiorstw typu start-up i scale-up. Zaproszenie do zgłaszania uwag na temat Unijnej strategii na rzecz przedsiębiorstw typu start-up i scale-up opublikowano 17 lutego 2025 r. i zamknięto 17 marca 2025 r. Zebrano informacje od szerokiego grona zainteresowanych stron, w tym przedsiębiorstw, stowarzyszeń przedsiębiorców, organizacji badawczych, organów publicznych i indywidualnych respondentów. Otrzymano 589 odpowiedzi od zainteresowanych stron z 36 państw. Główne bariery wskazane przez zainteresowane strony obejmowały trudności innowacyjnych przedsiębiorstw w dostępie do zamówień publicznych i niedoinwestowanie zamówień publicznych na innowacje w UE, bariery w komercjalizacji rezultatów badań naukowych i innowacji oraz w wycenie własności intelektualnej, trudności innowacyjnych przedsiębiorstw w dostępie do infrastruktur badawczych i technologicznych, brak oparcia w przepisach w całej UE dla możliwości prowadzenia eksperymentów oraz niewystarczającą koordynację między krajowymi i unijnymi politykami i programami w zakresie innowacji. W Unijnej strategii na rzecz przedsiębiorstw typu start-up i scale-up, przyjętej 28 maja 2025 r., określono kompleksową strategię mającą na celu połączenie środków nieustawodawczych i ustawodawczych, aby usunąć zidentyfikowane bariery dla innowacji, przy czym środki ustawodawcze mają zostać ujęte w europejskim akcie o innowacjach.

Przygotowując niniejszy wniosek, Komisja ogłosiła następnie specjalne zaproszenie do zgłaszania uwag i przeprowadziła otwarte konsultacje publiczne, aby zebrać informacje zwrotne na temat konkretnych kwestii oraz określić możliwe rozwiązania problemu barier prawnych wcześniej zidentyfikowanych w Unijnej strategii na rzecz przedsiębiorstw typu start-up i scale-up. To zaproszenie do zgłaszania uwag i otwarte konsultacje publiczne opublikowano 8 lipca 2025 r. i zamknięto 3 października 2025 r. Zebrano informacje od szerokiego grona zainteresowanych stron, w tym przedsiębiorstw, stowarzyszeń przedsiębiorców, organizacji badawczych, organów publicznych i indywidualnych respondentów. W odpowiedzi na zaproszenie do zgłaszania uwag otrzymano łącznie 336 odpowiedzi, w tym 193 stanowiska. W ramach otwartych konsultacji publicznych otrzymano 202 odpowiedzi, a także 54 dodatkowe dokumenty uzupełniające.

Odpowiedzi udzielone w ramach konsultacji publicznych na temat europejskiego aktu o innowacjach były równomiernie rozłożone między poszczególne grupy zainteresowanych stron. Przedsiębiorstwa i firmy stanowiły 27 % respondentów (55 odpowiedzi), a na kolejnych miejscach znalazły się stowarzyszenia przedsiębiorców (23 %, 47 odpowiedzi) oraz instytucje akademickie i badawcze (16 %, 33 odpowiedzi). Pozostałe uwagi otrzymano od obywateli Unii (8 %, 17 odpowiedzi), organizacji pozarządowych (8 %, 17 odpowiedzi), organów publicznych (4 %, 8 odpowiedzi), związków zawodowych (2 %, 4 odpowiedzi),

obywateli państw trzecich (1 %, 3 odpowiedzi) i innych zainteresowanych stron (9 %, 18 odpowiedzi). Wśród uczestniczących przedsiębiorstw największą grupę stanowiły mikroprzedsiębiorstwa (1–9 pracowników) (33 %, 18 odpowiedzi), a następnie duże przedsiębiorstwa (29 %, 16 odpowiedzi), małe przedsiębiorstwa (20 %, 11 odpowiedzi) i średnie przedsiębiorstwa (18 %, 10 odpowiedzi).

Wyniki otwartych konsultacji publicznych i towarzyszące im sprawozdanie zbiorcze na temat europejskiego aktu o innowacjach opublikowano 4 grudnia 2025 r. oraz udostępniono w internecie[6].

Ponadto w okresie od października do listopada 2025 r. przeprowadzono ukierunkowane konsultacje w sprawie europejskiego aktu o innowacjach, aby wesprzeć ocenę oczekiwanych kosztów i korzyści proponowanych środków. Konsultacje te obejmowały 18 częściowo ustrukturyzowanych wywiadów z wybranymi zainteresowanymi stronami z poszczególnych wymienionych powyżej sektorów, 55 odpowiedzi na pytania zawarte w ukierunkowanej ankiecie internetowej oraz trzy internetowe grupy dyskusyjne, które zorganizowano w dniach 24, 26 i 27 listopada 2025 r. Grupy dyskusyjne miały na celu przede wszystkim walidację wyników analizy kosztów i korzyści.

Przeprowadzono ponadto ukierunkowane konsultacje w sprawie europejskiego aktu o innowacjach z przedstawicielami odpowiedzialnymi za politykę i programy w zakresie badań naukowych i innowacji w państwach członkowskich i państwach stowarzyszonych w ramach programu „Horyzont Europa", które uczestniczą w forum EIC. W listopadzie 2025 r. członkowie forum EIC przyjęli wspólne stanowisko i listę życzeń dotyczących europejskiego aktu o innowacjach[7].

W ramach tych różnych rund i rodzajów konsultacji zebrano łącznie 1 210 odpowiedzi, które pomogły w przygotowaniu niniejszego wniosku dotyczącego europejskiego aktu o innowacjach. Ogólnie rzecz biorąc, zainteresowane strony wyraziły szerokie poparcie dla działań UE mających zaradzić zidentyfikowanym barierom dla innowacji. Zdecydowana większość respondentów potwierdziła zarówno istnienie zidentyfikowanych problemów, jak i znaczenie środków zaproponowanych w europejskim akcie o innowacjach, które mają na celu poprawę opracowywania, testowania i zwiększania skali innowacyjnych rozwiązań na całym jednolitym rynku.

3.2. Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej

Przygotowanie niniejszego wniosku opiera się na szerokiej bazie dowodowej, w tym na pracach analitycznych, przeglądzie literatury, wkładzie zainteresowanych stron i doradztwie eksperckim.

Komisja przeprowadziła badanie źródeł wtórnych i dokonała przeglądu odpowiedniej literatury naukowej, sprawozdań dotyczących polityki i źródeł danych, aby wesprzeć analizę problemów i wariantów strategicznych. Obejmowały one między innymi dane z Eurostatu, Europejskiego Rankingu Innowacyjności, badania wspólnotowego na temat innowacji, europejskiej analizy porównawczej krajowych ram polityki i inwestycji w zamówienia publiczne na innowacje oraz Światowej Organizacji Własności Intelektualnej (WIPO), a także

---

[6] Wyniki otwartych konsultacji publicznych i sprawozdanie zbiorcze, 4 grudnia 2025 r., https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/14593-European-Innovation-Act/public-consultation_pl.

[7] Stanowisko i lista życzeń dotyczących europejskiego aktu o innowacjach, forum EIC, listopad 2025 r., https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/b690e2af-d0bd-11f0-8da2-01aa75ed71a1/language-pl.

sprawozdania organizacji międzynarodowych, takich jak OECD i Europejski Urząd Patentowy (EPO), oraz recenzowaną literaturę naukową.

Wykorzystano również wkład grup roboczych forum EIC i wkład ekspertów, w tym sprawozdanie[8] wyznaczonej przez Komisję grupy ekspertów z 33 państw, w którym sformułowano zalecenia dla UE i państw będących członkami forum EIC dotyczące sposobów przezwyciężenia barier prawnych, które utrudniają szersze wdrażanie zamówień publicznych na innowacje, w tym zamówień publicznych na badania i rozwój, w Unii w porównaniu z innymi wiodącymi gospodarkami na świecie.

W przeprowadzaniu dodatkowych badań źródeł wtórnych, analizowaniu wyników otwartych konsultacji publicznych i ukierunkowanych konsultacji, organizowaniu grup dyskusyjnych i wywiadów z zainteresowanymi stronami oraz przygotowywaniu oceny kosztów i korzyści proponowanych środków Komisję wspierał wyłoniony zewnętrzny wykonawca.

Wspólne Centrum Badawcze (JRC) Komisji zapewniło dalsze wsparcie analityczne, w tym analizę zaproszenia do zgłaszania uwag i modelowanie makroekonomiczne, aby ocenić potencjalne skutki inicjatywy.

3.3. Ocena skutków

Zgodnie z wytycznymi dotyczącymi lepszego stanowienia prawa niniejszy wniosek regulacyjny jest poparty oceną skutków, w której przeanalizowano potrzebę przyspieszenia komercjalizacji i wykorzystania innowacyjnych rozwiązań oraz stworzenia sprzyjających innowacjom równych warunków działania dla innowacyjnych przedsiębiorstw, aby zwiększać skalę działalności na całym jednolitym rynku UE w kontekście rosnących wyzwań w zakresie globalnej konkurencyjności. W ocenie skutków określono warianty strategiczne ukierunkowane na eliminację czynników stanowiących źródło problemów oraz oceniono ich prawdopodobne skutki. Opracowano ją w ścisłym porozumieniu z międzyresortową grupą sterującą Komisji ds. europejskiego aktu o innowacjach.

Projekt oceny skutków został przedłożony Radzie ds. Kontroli Regulacyjnej („rada”) 23 grudnia 2025 r. 28 stycznia 2026 r. odbyło się spotkanie z radą, po którym wydano negatywną opinię. Po gruntownej korekcie uwzględniającej uwagi rady ocenę skutków ponownie przedłożono 20 lutego 2026 r. Po ponownym przedłożeniu oceny skutków rada odnotowała znaczną poprawę, w szczególności w zakresie zawężenia zakresu proponowanych środków, doprecyzowania kontekstu i zakresu inicjatywy oraz ogólnego sposobu przedstawienia sprawozdania. Niektóre uwagi merytoryczne, w szczególności związane z unikaniem nakładania się na planowaną zmianę dyrektyw UE w sprawie zamówień publicznych, nadal trudno było jednak uwzględnić, ponieważ konsultacji publicznych w sprawie zmiany tych dyrektyw jeszcze nie zakończono, a planowane środki i ocena skutków zmiany tych dyrektyw nie były jeszcze wówczas dostępne. W związku z tym 27 lutego 2026 r. rada podtrzymała negatywną opinię i określiła trzy główne obszary wymagające dalszej poprawy w sprawozdaniu z oceny skutków europejskiego aktu o innowacjach, a mianowicie:

1) **zapewnienie większej spójności środków w zakresie zamówień publicznych przewidzianych w europejskim akcie o innowacjach** z nadchodzącą zmianą dyrektyw UE w sprawie zamówień publicznych oraz dalsza ocena proporcjonalności i pomocniczości środków w zakresie zamówień publicznych, w szczególności w odniesieniu do obowiązkowych celów w zakresie zamówień publicznych na

[8] Sprawozdanie niezależnych ekspertów pt. „Overcoming legal barriers for the uptake of innovation procurement in the EU” [Pokonywanie barier prawnych utrudniających szersze stosowanie zamówień publicznych na innowacje w UE], maj 2026 r., https://data.europa.eu/doi/10.2777/4586624.

innowacje oraz włączenia zamówień publicznych poniżej progów finansowych ustanowionych w ramach UE;

1) **zapewnienie pełniejszej analizy skutków** dzięki rozszerzeniu oceny środków przewidzianych w europejskim akcie o innowacjach poza szacunkową populację innowacyjnych przedsiębiorstw, ponieważ proponowane środki nie są prawnie ograniczone do konkretnej kategorii przedsiębiorstw. Zwrócono się również o zajęcie się kwestią braku definicji prawnej innowacyjnych przedsiębiorstw w europejskim akcie o innowacjach;

2) **przedstawienie bardziej szczegółowej oceny kosztów i korzyści** niektórych środków europejskiego aktu o innowacjach, ze szczególnym uwzględnieniem:

   - dokładniejszego oszacowania kosztów gospodarczych związanych z obowiązkowymi celami w zakresie zamówień publicznych na innowacje oraz wprowadzeniem preferencji UE w zamówieniach publicznych;
   - oceny ryzyka, że zbyt wąskie definicje i zasady dotyczące piaskownic regulacyjnych mogłyby wykluczyć potencjalnie korzystne możliwości eksperymentowania.

W następstwie drugiej negatywnej opinii rady ocenę skutków znacząco zmieniono, aby wyeliminować stwierdzone niedociągnięcia. Powyższe kwestie w pełni uwzględniono dzięki pogłębionej analizie oraz, w razie potrzeby, dostosowaniu zakresu wniosku. W szczególności uwagi rady uwzględniono w następujący sposób:

- **zakres środków w zakresie zamówień publicznych dotyczących postępowań o udzielanie zamówień sprzyjających innowacjom i preferencji UE zawężono wyłącznie do zamówień publicznych na badania i rozwój przeprowadzanych przez nabywców publicznych**. Sprzyjające innowacjom techniki udzielania zamówień, które szerzej stosuje się do innych form zamówień publicznych, usunięto z zakresu europejskiego aktu o innowacjach. Ponadto wprowadzono unijny próg finansowy w wysokości 216 000 EUR (odpowiadający unijnemu progowi finansowemu stosowanemu w głównej dyrektywie w sprawie zamówień publicznych w odniesieniu do instytucji zamawiających poniżej szczebla centralnego), co zapewniło zgodność z zasadami proporcjonalności i pomocniczości;
- **obowiązkowy cel dla państw członkowskich polegający na zwiększeniu ogólnych wydatków na zamówienia publiczne na innowacje usunięto** z zakresu europejskiego aktu o innowacjach;
- **dodano wyjaśnienie dotyczące definicji innowacyjnych przedsiębiorstw, przedsiębiorstw typu start-up i przedsiębiorstw typu scale-up**. W ocenie skutków doprecyzowano, że w następstwie przyjęcia zalecenia UE w sprawie definicji innowacyjnych przedsiębiorstw, innowacyjnych przedsiębiorstw typu start-up i innowacyjnych przedsiębiorstw typu scale-up definicje te nie są już elementem wniosku dotyczącego europejskiego aktu o innowacjach. Jednocześnie wyjaśniono w niej, że zgodnie z wytycznymi dotyczącymi lepszego stanowienia prawa koszty i korzyści szacuje się w odniesieniu do populacji podmiotów, na które inicjatywa oddziałuje gospodarczo (w szczególności innowacyjnych przedsiębiorstw), a nie na podstawie wszystkich podmiotów kwalifikujących się zgodnie z prawem. Doprecyzowano różnicę między przedsiębiorstwami kwalifikującymi się zgodnie z prawem a przedsiębiorstwami dotkniętymi skutkami gospodarczymi oraz bardziej szczegółowo wyjaśniono, w jaki sposób oszacowano liczbę dotkniętych podmiotów;

- **dodano szacunki ilościowe.** W ocenie skutków przedstawiono dodatkową analizę kosztów i korzyści, tak aby wszystkie środki obejmowały zarówno model kosztu standardowego, jak i oparte na elastyczności ilościowe szacunki kosztów i korzyści. W szczególności dodano w niej koszty środków w zakresie zamówień publicznych związane z ryzykiem gospodarczym, udoskonalono szacunki dotyczące wyceny własności intelektualnej i zawarto specjalne sekcje wyjaśniające bardziej szczegółowo założenia, które leżą u podstaw poszczególnych szacunków;
- **definicje i zasady dotyczące piaskownic regulacyjnych usunięto** z zakresu europejskiego aktu o innowacjach i przeniesiono do wniosku dotyczącego zalecenia Rady w sprawie piaskownic regulacyjnych.

Opinie rady, jak również wersja ostateczna oceny skutków oraz jej streszczenie, są publikowane wraz z niniejszym wnioskiem.

Komisja przeprowadziła ocenę skutków na poziomie poszczególnych środków, przy czym w odniesieniu do każdego środka rozważono maksymalnie cztery warianty jako alternatywne warianty strategiczne. Podejście to umożliwiło określenie najwłaściwszej interwencji dla każdego konkretnego problematycznego obszaru.

Ostatecznie preferowany wariant strategiczny dla europejskiego aktu o innowacjach zdefiniowano jako pakiet złożony, łączący najskuteczniejsze warianty każdego z dziewięciu ocenianych środków. W przypadku każdego środka wybrano wariant, który osiąga najlepsze wyniki pod względem skuteczności, efektywności, spójności i proporcjonalności. Preferowany wariant odzwierciedla zatem spójne połączenie elementów osiągających najlepsze wyniki w ramach wszystkich środków, a nie jeden z góry określony pakiet środków z zakresu polityki.

Preferowany wariant strategiczny składa się z następujących środków.

Pierwszy środek: ustanowienie, za pośrednictwem Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), centrum kompetencji w zakresie finansowania zabezpieczonego własnością intelektualną, a także opracowanie ogólnounijnych ram wyceny własności intelektualnej i rynku internetowego. Należy się spodziewać, że środek ten zwiększy skalę przenoszenia i licencjonowania własności intelektualnej oraz zdolność innowatorów do pozyskiwania finansowania zabezpieczonego własnością intelektualną. Wiązałoby się to z kosztami administracyjnymi dla EUIPO szacowanymi na około 712 000 EUR oraz kosztami dostosowania dla EUIPO w wysokości około 2,5 mln EUR, które zostaną pokryte z zasobów własnych EUIPO, bez wkładu z budżetu Unii. Jednocześnie oczekuje się, że środek ten przyniesie **przedsiębiorstwom oszczędności kosztów administracyjnych w wysokości około 35 mln EUR**. Szacuje się również, że środek ten wygeneruje **dodatkowy kapitał wysokiego ryzyka i instrumenty dłużne zabezpieczone własnością intelektualną dla przedsiębiorstw w wysokości 10,2 mld EUR rocznie**.

Drugi środek: wprowadzenie zharmonizowanej procedury dotyczącej udzielania zamówień publicznych na badania i rozwój oraz wspólnych transgranicznych zamówień publicznych na badania i rozwój. Należy się spodziewać, że środek ten przyniesie **nabywcom publicznym, których to dotyczy, oszczędności kosztów w wysokości 1 mld EUR rocznie**, a także **dodatkowy zysk przedsiębiorstw w wysokości 25,92 mld EUR rocznie**.

Trzeci środek: ustanowienie preferencji UE dla zamówień publicznych na badania i rozwój z klauzulami *opt-out*, które umożliwiają udzielanie zamówień dostawcom nieobjętym zobowiązaniami, jeżeli nie istnieje odpowiednia alternatywa ze strony dostawców objętych zobowiązaniami lub jeżeli występują nieproporcjonalne różnice w kosztach między

dostawcami objętymi i nieobjętymi zobowiązaniami[9]. Należy się spodziewać, że środek ten przyczyni się do **zwiększenia otwartej strategicznej autonomii UE**, w szczególności w odniesieniu do technologii krytycznych i infrastruktury strategicznej, przez zmniejszenie ryzyka zależności i wspieranie rozwoju łańcuchów dostaw zlokalizowanych w UE. Szacuje się również, że klauzule *opt-out* **zminimalizują negatywne skutki makroekonomiczne preferencji UE**, szacowane na około 464 mln EUR.

Połączenie środków zapewnia spójność w całym cyklu życia innowacji, zaradzając barierom zarówno po stronie podaży, jak i popytu. Dzięki łącznej poprawie warunków ramowych oraz dostępu do zasobów i możliwości rynkowych preferowany wariant maksymalizuje skuteczność poszczególnych środków i powoduje skumulowane oddziaływanie wykraczające poza skutki tych środków stosowanych oddzielnie. Ogólnie rzecz biorąc, symulacja makroekonomiczna oparta na wspomnianych szacunkach kosztów i korzyści wykazała wzrost PKB UE o 0,25–0,42 % w perspektywie dziesięciu lat w stosunku do scenariusza bazowego zakładającego brak europejskiego aktu o innowacjach, co odpowiada utworzeniu do 507 000 nowych miejsc pracy w całej UE w tej dziesięcioletniej perspektywie.

3.4. Sprawność regulacyjna i uproszczenie

Wniosek jest zgodny z celami Komisji w zakresie uproszczenia. Dzięki ustanowieniu bardziej zharmonizowanych podejść w całej Unii do przeprowadzania zamówień publicznych na badania i rozwój oraz zleceniu Urzędowi Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej utworzenia wspólnych ram wyceny własności intelektualnej, ogólnounijnego rynku komercjalizacji własności intelektualnej i centrum kompetencji w zakresie finansowania zabezpieczonego własnością intelektualną ogranicza się powielanie kosztów, asymetrię informacji oraz koszty wyszukiwania i transakcji ponoszone przez innowatorów.

W przypadku gdy wprowadza się nowe działania, wniosek opiera się na istniejących ramach i procesach, ograniczając tym samym dodatkowe obciążenie administracyjne.

W przypadku organów publicznych oczekuje się ograniczonych dodatkowych kosztów dostosowania (45 mln EUR) ze względu na potrzebę zintensyfikowania szkoleń w zakresie stosowania technik udzielania zamówień publicznych na badania i rozwój oraz preferencji UE. Oczekuje się, że sektor publiczny UE poniesie koszty dostosowania (2,4 mln EUR) związane z ustanowieniem unijnych ram wyceny własności intelektualnej, centrum kompetencji w zakresie finansowania zabezpieczonego własnością intelektualną oraz platformy nawiązywania kontaktów. Te dodatkowe koszty administracyjne są jednak kompensowane znacznymi oszczędnościami kosztów administracyjnych netto.

Nie przewiduje się dodatkowych kosztów administracyjnych dla przedsiębiorstw i nabywców publicznych, ponieważ proponowane rozporządzenie nie nakłada na nich dodatkowych obowiązków. Wręcz przeciwnie, oczekuje się dodatkowych oszczędności kosztów administracyjnych dla przedsiębiorstw:

- 1 mld EUR rocznie dla nabywców publicznych, którzy chcą przeprowadzać postępowania o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój, ze względu

[9] Przez dostawców objętych zobowiązaniami rozumie się tutaj dostawców z państw członkowskich UE oraz z państw trzecich, które zawarły z Unią umowy międzynarodowe, na mocy których Unia zobowiązała się do zapewnienia dostawcom z tych państw trzecich dostępu do zamówień publicznych na usługi badawcze i rozwojowe.

na zharmonizowane ramy zamówień publicznych na badania i rozwój, w tym wspólnych transgranicznych zamówień publicznych na badania i rozwój;

- 35 mln EUR rocznie dla przedsiębiorstw dysponujących znaczącymi zasobami własności intelektualnej ze względu na bardziej zharmonizowane podejścia do wyceny własności intelektualnej oraz łatwiejsze licencjonowanie i przenoszenie własności intelektualnej za pośrednictwem rynku własności intelektualnej.

Ogólnie rzecz biorąc, oczekuje się zatem, że preferowany wariant strategiczny przyniesie od pierwszego roku, w porównaniu ze scenariuszem bazowym, oszczędności kosztów netto (łącznie kosztów administracyjnych i kosztów dostosowania) w wysokości około 1,1 mld EUR rocznie zarówno zainteresowanym stronom z sektora publicznego, jak i prywatnego. Należy się spodziewać, że oszczędności netto będą dalej rosły w kolejnych latach, w miarę jak znikną jednorazowe koszty dostosowania i pozostaną jedynie powtarzające się koszty administracyjne.

4. PRAWA PODSTAWOWE

Proponowane rozporządzenie opiera się na niedyskryminacyjnym podejściu oraz sprzyja przejrzystości i równemu traktowaniu. Nie oczekuje się, że będzie miało ono znaczący wpływ na prawa podstawowe chronione na mocy traktatów unijnych i Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

5. WPŁYW NA BUDŻET

Szacunkowy wpływ na wydatki i personel w 2028 r. i w kolejnych latach podano w celach ilustracyjnych i nie przesądza on o kolejnych wieloletnich ramach finansowych. Źródło finansowania i zakres zaangażowania finansowego Unii po 2027 r. pozostają zależne od wyniku negocjacji międzyinstytucjonalnych w sprawie WRF na lata 2028–2034, a następnie będą określane w drodze corocznej procedury budżetowej. Wszystkie środki i przydziały kadrowe począwszy od 2028 r. są orientacyjne. Niniejszy wniosek ma wpływ na budżet Komisji. W szczególności jego wdrożenie będzie wymagało około 3 ekwiwalentów pełnego czasu pracy rocznie. Wpływ na budżet wynika głównie z przeprowadzania prac, które przewidziano w celu wsparcia i monitorowania wdrażania rozporządzenia, w tym przygotowania aktów delegowanych i wykonawczych przewidzianych w rozporządzeniu. Wpływ na budżet związany z zasobami ludzkimi i innymi wydatkami o charakterze administracyjnym zostanie pokryty ze środków dyrekcji generalnej już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

6. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Nie dotyczy.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Wniosek składa się z trzech rozdziałów. Jego struktura jest następująca:

rozdział I zawiera przepisy ogólne określające przedmiot i zakres proponowanego rozporządzenia, a także ustanawia definicje mające zastosowanie do proponowanego rozporządzenia. Doprecyzowano, że rozdział I rozporządzenia ma zastosowanie wyłącznie do zamówień publicznych na usługi badawcze i rozwojowe, które nie wchodzą w zakres dyrektywy (UE) 2014/23, dyrektywy (UE) 2014/24 i dyrektywy (UE) 2014/25, oraz doprecyzowano, że rozdział III rozporządzenia ma zastosowanie wyłącznie do Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej.

W rozdziale II określono wspólne zasady przeprowadzania postępowań o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój, w tym wspólnych zamówień publicznych na badania i rozwój.

W rozdziale III określono zadania powierzone na mocy niniejszego rozporządzenia Urzędowi Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej w celu ustanowienia wspólnych ram wyceny własności intelektualnej, ogólnounijnego rynku komercjalizacji własności intelektualnej oraz centrum kompetencji wspierającego innowatorów w dostępie do finansowania zabezpieczonego własnością intelektualną.

2026/0264 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

ustanawiające ramy środków na rzecz wzmocnienia unijnego ekosystemu innowacji i zmieniające rozporządzenie (UE) 2017/1001 (europejski akt o innowacjach)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego[(1)],

uwzględniając opinię Komitetu Regionów[(2)],

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Nadal występują istotne bariery utrudniające wprowadzanie innowacji na rynek i zwiększanie skali innowacyjnych przedsiębiorstw w Unii. Innowatorzy borykają się z brakiem możliwości wprowadzania innowacyjnych pomysłów na ogólnounijny rynek zamówień publicznych ze względu na brak wspólnych ram prawnych dotyczących zamówień publicznych na usługi badawcze i rozwojowe („zamówienia publiczne na badania i rozwój”) oraz słabo rozwinięty rynek wewnętrzny finansowania zabezpieczonego własnością intelektualną. Krajowe środki mające zaradzić tak złożonym barierom, które wykraczają poza granice krajowe, są rozdrobnione i mogą zakłócić funkcjonowanie rynku wewnętrznego. Rozdrobnienie to stwarza przeszkody dla handlu transgranicznego w Unii i powoduje zakłócenia na rynku wewnętrznym. Konieczne jest zatem ustanowienie zharmonizowanych środków w celu zapewnienia właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego.

(2) Europejski Trybunał Obrachunkowy[10] wezwał Komisję do rozwiązania problemu niskiego poziomu konkurencji w zamówieniach publicznych w Unii. Wraz z postępującą cyfryzacją gospodarki Unii i rosnącym popytem ze strony nabywców publicznych w całej Unii na innowacyjne rozwiązania wytwarzane w Unii rośnie transgraniczne zainteresowanie wykonawców udziałem w zamówieniach publicznych na badania i rozwój udzielanych przez nabywców publicznych z innych państw

(1) Dz.U. C [...], [...], s. [...].

(2) Dz.U. C [...], [...], s. [...].

10 Sprawozdanie specjalne 28/2023: Zamówienia publiczne w UE, Europejski Trybunał Obrachunkowy, grudzień 2023 r., https://www.eca.europa.eu/ECAPublications/SR-2023-28/SR-2023-28_PL.pdf.

członkowskich. Chociaż dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/23/UE[11], 2014/24/UE[12] i 2014/25/UE[13] harmonizują postępowania o udzielenie zamówień publicznych objętych ich zakresem, postępowania o udzielenie zamówień nieobjętych ich zakresem są obecnie regulowane głównie rozdrobnionymi przepisami krajowymi lub są wyłączone z krajowych przepisów dotyczących zamówień publicznych i podlegają jedynie podstawowym zasadom określonym w Traktatach zgodnie z wykładnią Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. Dotyczy to większości zamówień publicznych na badania i rozwój, w szczególności tych, które nie wchodzą w zakres wspomnianych dyrektyw, ponieważ korzyści wynikające z zamawianych usług badawczych i rozwojowych nie przypadają wyłącznie nabywcy publicznemu na potrzeby jego własnej działalności, jak ma to miejsce w przypadku przedkomercyjnych zamówień publicznych, lub ponieważ nabywca publiczny nie wypłaca całości wynagrodzenia za zamawiane usługi badawcze i rozwojowe[14]. Samo stosowanie tych zasad nie zapewnia jednak nabywcom publicznym wystarczającej jasności prawa, nie rozwiązuje problemu transgranicznego rozdrobnienia w przeprowadzaniu zamówień publicznych na badania i rozwój ani nie pozwala zaradzić barierom strukturalnym utrudniającym nabywcom publicznym udział we wspólnych transgranicznych zamówieniach publicznych na badania i rozwój. Z tego powodu w przypadku zamówień publicznych na badania i rozwój o wartości przekraczającej określony próg należy przyjąć wspólne przepisy, które zapewnią praktyczne zastosowanie tych zasad w celu zapewnienia właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego.

(3) W przypadku postępowań o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój, do których nie mają zastosowania art. 25 dyrektywy 2014/23/UE, art. 14 dyrektywy 2014/24/UE i art. 32 dyrektywy 2014/25/UE, nabywców publicznych należy zobowiązać do stosowania przepisów niniejszego rozporządzenia. Szczególne cechy zamówień w dziedzinie obronności sprawiają jednak, że zamówienia na badania i rozwój w tej dziedzinie są szczególnie wrażliwe i często wymagają zachowania wysokiego poziomu poufności oraz zapewnienia państwom członkowskim większej elastyczności. Nabywcy publiczni nie powinni zatem być zobowiązani do stosowania przepisów niniejszego rozporządzenia do zamówień publicznych na badania i rozwój objętych wyłączeniami przewidzianymi dla takich zamówień w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/81/WE[15].

---

11 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/23/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania koncesji (Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/23/oj).

12 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 65, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/24/oj).

13 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych, uchylająca dyrektywę 2004/17/WE (Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 243, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/25/oj).

14 Na mocy art. 25 dyrektywy 2014/23/UE, art. 14 dyrektywy 2014/24/UE i art. 32 dyrektywy 2014/25/UE dyrektywy te mają zastosowanie do zamówień publicznych na usługi badawcze i rozwojowe wyłącznie wtedy, gdy korzyści przypadają wyłącznie nabywcy publicznemu na potrzeby jego własnej działalności, a całość wynagrodzenia za świadczoną usługę wypłaca nabywca publiczny.

15 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/81/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania niektórych zamówień na roboty budowlane, dostawy i usługi przez instytucje lub podmioty zamawiające w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa i zmieniająca dyrektywy 2004/17/WE i 2004/18/WE (tekst mający znaczenie dla EOG), (Dz.U. L 216 z 20.8.2009, s. 76, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/81/oj).

(4) Cyfryzacja postępowań o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój ma zasadnicze znaczenie dla prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego, ponieważ może znacznie zmniejszyć obciążenia administracyjne oraz zwiększyć efektywność i przejrzystość. W związku z tym wszystkie postępowania o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój objęte zakresem niniejszego rozporządzenia należy w miarę możliwości prowadzić za pośrednictwem europejskich portfeli biznesowych lub przy użyciu alternatywnych środków elektronicznych interoperacyjnych z europejskimi portfelami biznesowymi.

(5) Aby ułatwić dostęp do możliwości rynkowych związanych z zamówieniami publicznymi na badania i rozwój oraz zwiększyć konkurencję przy udzielaniu takich zamówień, należy dodatkowo ułatwić udział grup wykonawców. Ma to szczególne znaczenie dla MŚP, innowacyjnych przedsiębiorstw typu start-up i innowacyjnych przedsiębiorstw typu scale-up, które często mają trudności z dostępem do większych zamówień publicznych na badania i rozwój. Należy zatem doprecyzować i uprościć zasady dotyczące udziału grup wykonawców i wykorzystywania łącznych zdolności, zapewniając jednocześnie, aby nakładano wyłącznie wymogi niezbędne do prawidłowego wykonania umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój.

(6) Powierzanie podwykonawcom części umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój pozostaje praktycznym i skutecznym narzędziem współpracy między wykonawcami. Przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące podwykonawstwa powinny chronić swobodę umów i ułatwiać MŚP, innowacyjnym przedsiębiorstwom typu start-up i innowacyjnym przedsiębiorstwom typu scale-up dostęp do zamówień publicznych na badania i rozwój, umożliwiając im skuteczny udział w takich zamówieniach i powiązanych łańcuchach dostaw. Na podstawie niniejszego rozporządzenia nie należy jednak zezwalać na powierzanie podwykonawcom realizacji całości umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój, w szczególności aby zapobiegać nadużywaniu podwykonawstwa, zwłaszcza w sektorach, które ze względu na presję kosztową i złożone łańcuchy podwykonawstwa mogą być bardziej narażone na wyzysk pracowników. Jeżeli określony zasób, komponent lub usługa o zasadniczym znaczeniu dla prowadzenia badań i rozwoju w interesie publicznym są dostępne wyłącznie u wykonawcy mającego siedzibę w państwie, z którego wykonawcy nie mają dostępu do danego zamówienia publicznego na badania i rozwój, nabywca publiczny powinien mieć możliwość zezwolenia na wykorzystanie tego zasobu, komponentu lub usługi, w tym w drodze podwykonawstwa.

(7) W przypadku braku konsultacji rynkowych nabywcy publiczni ryzykują wszczęcie postępowań o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój na podstawie specyfikacji istotnych warunków zamówienia, które są niewystarczająco dostosowane do rzeczywistych zdolności uczestników rynku, faworyzują ugruntowane rozwiązania lub nie pozostawiają wystarczającej przestrzeni dla innowacyjnych rozwiązań. Należy zatem ustanowić wspólne przepisy mające zapewnić, aby w ramach przygotowań do takich postępowań wstępne konsultacje rynkowe były prowadzone w sposób przejrzysty i otwarty dla zainteresowanych podmiotów.

(8) Negocjacje, które można prowadzić etapami, mogą umożliwić nabywcom publicznym poprawę jakości, efektywności i ogólnej wartości zamawianych usług badawczych i rozwojowych oraz ich zamierzonych rezultatów, zwłaszcza gdy przedmiot zamówienia wymaga dostosowania dokumentów zamówienia do potrzeb operacyjnych i potrzeb w zakresie innowacji lub wyważenia innych względów

strategicznych. Nabywcom publicznym należy zapewnić taką fakultatywną elastyczność, umożliwiając im pozostawienie niektórych elementów dokumentów zamówienia do ustalenia w drodze negocjacji, w tym harmonogramu płatności lub mechanizmu rozstrzygania sporów, a tym samym eliminując jedno z głównych obciążeń utrudniających MŚP udział w zamówieniach publicznych.

(9) Zgodnie z międzynarodowymi i unijnymi ramami prawnymi dotyczącymi zamówień publicznych zamówienia publiczne na badania i rozwój, w tym przedkomercyjne zamówienia publiczne, mogą obejmować ograniczoną produkcję i dostawę prototypów lub pierwszych produktów, usług lub obiektów budowlanych w celu uwzględnienia rezultatów testów praktycznych i wykazania, że dany produkt, dana usługa lub dany obiekt budowlany nadają się do produkcji lub dostawy w odpowiednich ilościach z zachowaniem akceptowalnych norm jakości, a nabywcy publiczni mogą nabyć własność tego ograniczonego zbioru prototypów lub pierwszych produktów, usług lub obiektów budowlanych, które opracowano na ich zlecenie w trakcie realizacji i na potrzeby danej umowy w sprawie zamówienia publicznego na usługi badawcze i rozwojowe. W ramach zamówienia publicznego na usługi badawcze i rozwojowe nabywcy publiczni nie mogą nabyć własności prototypów lub pierwszych produktów, usług lub obiektów budowlanych, których nie opracowano na ich zlecenie lub które opracowano na potrzeby innych umów. Aby zapewnić przejrzystość wobec wykonawców, wspólne przepisy powinny zobowiązywać nabywców publicznych do wskazania w dokumentach zamówienia dotyczących zamówienia publicznego na badania i rozwój, czy przewidują możliwość nabycia własności tego ograniczonego zbioru opracowanych prototypów lub pierwszych produktów, usług lub obiektów budowlanych.

(10) W przypadku niektórych produktów, usług lub obiektów budowlanych, które po zakończeniu zamówienia publicznego na badania i rozwój trzeba będzie nabyć w celu ochrony interesów Unii lub jej państw członkowskich związanych z ochroną lub bezpieczeństwem publicznym, w tym aby zapobiec niedoborom dostaw technologii krytycznych, nabywcy publiczni powinni mieć możliwość zapewnienia już w chwili wszczęcia postępowania w sprawie takiego zamówienia, że będą mogli nabyć w odrębnym postępowaniu o udzielenie zamówienia niezbędne ilości produktów lub niezbędny zakres usług lub robót budowlanych będących rezultatem tego zamówienia. W związku z tym zgodnie ze wspólnymi przepisami nabywcy publiczni powinni mieć możliwość włączenia do umów w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój postanowień przyznających im prawo pierwszeństwa do zakupu z góry określonego wolumenu lub wartości takich produktów, usług lub robót budowlanych, zanim zostaną one zaoferowane innym potencjalnym nabywcom. Umieszczenie w umowach w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój prawa pierwszeństwa do zakupu nie daje nabywcom publicznym prawa do faworyzowania wyłonionych wykonawców, którzy uczestniczyli w zamówieniu publicznym na badania i rozwój, przy późniejszych zakupach takich produktów, usług lub robót budowlanych. Wszelkich takich zakupów należy dokonywać zgodnie z mającymi zastosowanie unijnymi przepisami dotyczącymi zamówień publicznych.

(11) Jak doprecyzowano w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości, prawa wynikające z unijnego prawa zamówień publicznych nie przysługują wykonawcom pochodzącym z państw trzecich, z którymi Unia nie zawarła umów handlowych otwierających jej rynek zamówień publicznych. Aby zapewnić skuteczne stosowanie tego orzecznictwa i wzmocnić autonomię strategiczną Unii, należy przyjąć wspólne przepisy, zgodnie z którymi dostęp do zamówień publicznych na badania i rozwój jest co do zasady

otwarty wyłącznie dla wykonawców pochodzących z państw trzecich, z którymi Unia zawarła umowy handlowe otwierające jej rynek zamówień publicznych na badania i rozwój. Jeżeli prowadziłoby to do braku ofert lub nieproporcjonalnych kosztów, nabywcy publiczni powinni mieć możliwość otwarcia dostępu do zamówień publicznych na badania i rozwój również dla wykonawców pochodzących z państw trzecich, z którymi Unia zawarła umowy międzynarodowe otwierające jej rynek zamówień publicznych, lecz niezawierające zobowiązań dotyczących otwarcia jej rynku zamówień publicznych na badania i rozwój. Jeżeli kraje kandydujące zawarły z Unią umowę przewidującą dostęp do zamówień publicznych, wykonawców pochodzących z tych państw należy uznawać za wykonawców objętych art. 11 ust. 4 niniejszego rozporządzenia, zgodnie z warunkami określonymi w odpowiedniej umowie. Podejście to odzwierciedla perspektywę rozszerzenia i stopniową integrację krajów kandydujących z rynkiem wewnętrznym Unii oraz ma służyć pogłębianiu integracji gospodarczej, wspieraniu dostosowania regulacyjnego i zwiększaniu zakresu stosowania unijnych przepisów i norm w bezpośrednim sąsiedztwie Unii. W przypadku gdy jest to uzasadnione interesami Unii lub jej państw członkowskich w zakresie ochrony oraz bezpieczeństwa publicznego, nabywcy publiczni powinni mieć możliwość dalszego ograniczenia dostępu do zamówień publicznych na badania i rozwój wyłącznie do wykonawców pochodzących z państw członkowskich i niepodlegających kontroli państwa trzeciego. Jeżeli postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój jest objęte wsparciem Unii w ramach unijnych programów i instrumentów, w tym projektów pilotażowych lub działań przygotowawczych, należy doprecyzować, że nabywcy publiczni muszą zapewnić przestrzeganie warunków związanych ze wsparciem unijnym również w przypadkach, w których warunki te uzupełniają przepisy ustanowione niniejszym rozporządzeniem lub stanowią odstępstwo od tych przepisów.

(12) Jasne i jednolite zasady ustalania pochodzenia są niezbędne, aby zapewnić we wszystkich postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój skuteczne i spójne stosowanie przepisów dotyczących zakresu zobowiązań międzynarodowych oraz dostępu do takich zamówień. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem ustanawiać reguły pochodzenia na potrzeby stosowania określonych w nim zasad dostępu do postępowań o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój.

(13) Wykonawców należy wykluczać z udziału w postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój, jeżeli zostali skazani prawomocnym wyrokiem za poważne przestępstwa określone w prawie Unii. W przypadku obowiązkowych podstaw wykluczenia nie należy dopuszczać stosowania środków umożliwiających odstąpienie od przestrzegania wymogu wykluczenia oferentów skazanych prawomocnym wyrokiem sądu za korupcję, natomiast w przypadku fakultatywnych podstaw wykluczenia, które są związane z wiarygodnością wykonawców, wykonawcy powinni mieć możliwość wykazania swojej wiarygodności za pomocą takich środków. W tym kontekście należy należycie uwzględniać wszelką współpracę z organami prowadzącymi dochodzenia mającą na celu doprecyzowanie odnośnych faktów i okoliczności. Państwa członkowskie nie powinny dodawać innych podstaw wykluczenia opartych na kryteriach dotyczących sytuacji zawodowej oferenta; nie powinno to jednak uniemożliwiać państwom członkowskim dodawania innych uzasadnionych podstaw wykluczenia, takich jak podstawy mające na celu zapobieganie zagrożeniom dla bezpieczeństwa narodowego lub przeciwdziałanie takim zagrożeniom.

(14) Aby zapewnić równe szanse wszystkim wykonawcom w całej Unii, konieczne jest ustanowienie wspólnych przepisów stanowiących, że w postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój nabywcy publiczni nie stosują podstaw wykluczenia, kryteriów kwalifikacji ani wymogów dotyczących gwarancji finansowych, które są nieproporcjonalne do zakresu i charakteru umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój. W przypadku gdy wymagane jest stosowanie obowiązkowych podstaw wykluczenia, stosowanie kryteriów kwalifikacji i wymogów dotyczących gwarancji finansowych powinno pozostać fakultatywne i należy z niego zrezygnować, jeżeli nie jest konieczne do zapewnienia należytych rezultatów zamówienia publicznego na badania i rozwój. Nabywcy publiczni nie powinni wymagać wcześniejszego doświadczenia konkretnie w realizacji umów w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój, chyba że jest to bezwzględnie uzasadnione charakterem danych usług badawczych i rozwojowych, a także powinni unikać nadmiernych wymogów administracyjnych i finansowych, które mogą bez potrzeby wykluczać innowacyjne przedsiębiorstwa z możliwości udziału w zamówieniach publicznych na badania i rozwój. Jeżeli konieczne są minimalne wymogi dotyczące zdolności finansowej, nie należy wykluczać innowacyjnych przedsiębiorstw typu start-up ani innowacyjnych przedsiębiorstw typu scale-up, które nie mają historii obrotów ani sprawozdań finansowych, lecz są zdolne pod względem technicznym i finansowym do realizacji zamówienia, ponieważ dysponują innymi zasobami finansowymi, takimi jak inwestycje kapitału wysokiego ryzyka lub cenne aktywa własności intelektualnej. Jeżeli wymagane są gwarancje finansowe, ich wysokość powinna być niższa w przypadku innowacyjnych przedsiębiorstw typu start-up, innowacyjnych przedsiębiorstw typu scale-up i MŚP, a nabywcy publiczni powinni odpowiednio wcześnie obniżać wysokość gwarancji finansowych lub je zwalniać, gdy przestają być uzasadnione.

(15) Aby zapewnić, by innowacje przyczyniały się do poprawy jakości usług publicznych i wzmocnienia autonomii strategicznej, w zamówieniach publicznych na badania i rozwój nabywcy publiczni powinni stosować kryteria udzielenia zamówienia i kryteria monitorowania wykonania umowy oparte na jakości oferty i jej wpływie na innowacyjność, a nie wyłącznie na cenie. Należy zatem ustanowić wspólne przepisy dotyczące sposobu formułowania takich kryteriów, aby uwzględnić wartość dodaną oferty dla rynku wewnętrznego. Umów w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój należy udzielać z zastosowaniem kryterium najlepszej relacji jakości do ceny. W niniejszym rozporządzeniu należy zatem przewidzieć minimalną wagę 50 % dla kryteriów jakościowych oraz minimalną wagę 15 % dla kryteriów udzielenia zamówienia związanych z innowacjami na etapie udzielania zamówienia.

(16) Nadmiernie szczegółowe wymagania często prowadzą do niepotrzebnego ograniczenia udziału wykonawców i mogą hamować innowacje. Aby wspierać konkurencyjność rynku zamówień publicznych na badania i rozwój, cechy usług badawczych i rozwojowych będących przedmiotem zamówienia należy co do zasady określać przede wszystkim za pomocą wymagań funkcjonalnych oraz, w razie potrzeby, wymagań wydajnościowych, zamiast formułować wymagania narzucające konkretne rozwiązanie. Może to obejmować określenie minimalnego zakresu funkcjonalnego testów, na przykład wskazanie, czy mają one obejmować testy obciążeniowe, testy warunków skrajnych, oba te rodzaje testów czy żaden z nich. Może to również obejmować określenie wymagań wydajnościowych dotyczących zamierzonych rezultatów testów, na przykład wymaganego poziomu dokładności danych testowych, które mają zostać uzyskane w wyniku testów.

(17) Umożliwienie wyłonionym wykonawcom zachowania ich własności intelektualnej przyczynia się do składania większej liczby ofert lepszej jakości w postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój, a nabywcom publicznym pozwala uniknąć kosztów rejestracji i utrzymania praw własności intelektualnej oraz kosztów sporów sądowych. Umożliwia to również wyłonionym wykonawcom komercjalizację rezultatów badań i rozwoju oraz sprzedaż opracowanych produktów i usług na rynku dzięki korzyściom skali. Nabywcy publiczni powinni mieć możliwość zachowania swobody działania i zapobiegania uzależnieniu od jednego dostawcy przez uzyskanie odpowiednich praw do korzystania z rezultatów badań i rozwoju na własne potrzeby oraz na potrzeby swoich innych wyłonionych wykonawców. Jeżeli wyłonieni wykonawcy nie komercjalizują rezultatów badań i rozwoju lub wykorzystują je w sposób sprzeczny z interesem publicznym, nabywcy publiczni powinni mieć możliwość skorzystania z licencjonowania lub przeniesienia rezultatów badań i rozwoju wyłonionych wykonawców, jednak wyłącznie zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym i prawem Unii oraz innymi zobowiązaniami międzynarodowymi dotyczącymi własności intelektualnej, tak aby bez należytego uzasadnienia nie pozbawiać wyłonionych wykonawców ich praw własności intelektualnej. Należy zatem ustanowić wspólne przepisy, aby zachęcać do tego, by w zamówieniach publicznych na badania i rozwój ryzyko i korzyści związane z rezultatami i prawami własności intelektualnej były dzielone między nabywców publicznych i wyłonionych wykonawców na warunkach rynkowych. W przypadku zamówień publicznych na badania i rozwój, które nie są przedkomercyjnymi zamówieniami publicznymi, należy umożliwić odstąpienie od podziału ryzyka i korzyści na warunkach rynkowych, tak aby nabywcy publiczni mogli nabyć prawa własności intelektualnej powstałe w wyniku działalności wyłonionych wykonawców, gdy przemawiają za tym nadrzędne względy interesu publicznego.

(18) Należy doprecyzować niektóre aspekty związane z wykonywaniem umów, które są ściśle związane z samym postępowaniem o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój, w tym płatności, rozwiązywanie umów i ich modyfikacje. Terminowe płatności i odpowiednie stosowanie zaliczek są ważne, aby ograniczyć do minimum negatywny wpływ na płynność oraz utrudnienia w zarządzaniu finansami wykonawców. Należy określić obowiązki dotyczące rozwiązywania obowiązujących umów, aby zapobiegać naruszeniom zobowiązań traktatowych lub sytuacjom objętym podstawami wykluczenia. Oprócz stałego umożliwiania nabywcom publicznym modyfikowania umów w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój w sytuacjach przewidzianych już przy wszczęciu postępowania należy doprecyzować, w jaki sposób umowy te można modyfikować w nieprzewidzianych okolicznościach. Przepisy te powinny ułatwiać stosowanie modyfikacji w sytuacjach, które uzasadniają jej dokonanie, bez wszczynania nowego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój. Aby zapobiegać potencjalnym nadużyciom, wartość modyfikacji w stosunku do wartości pierwotnej umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój powinna jednak służyć wyłącznie jako próg decydujący o publikacji *ex ante* i ewentualnej kontroli.

(19) Należy zapewnić pewność prawa co do sposobu prawidłowego stosowania przez nabywców publicznych inżynierii wartości w zamówieniach publicznych na badania i rozwój, ponieważ pozwala im ona osiągnąć znaczne oszczędności kosztów i poprawę

jakości[16] dzięki elastycznemu modyfikowaniu umów w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój, które umożliwia uwzględnienie innowacji pojawiających się podczas wykonywania umowy. Należy zatem ustanowić wspólne przepisy, aby wspierać wykorzystanie inżynierii wartości w zamówieniach publicznych na badania i rozwój, zwłaszcza w umowach w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój o dużej wartości, w przypadku których potencjalny wpływ na obniżenie kosztów lub poprawę jakości jest największy.

(20) Postępowanie z możliwością składania ofert częściowych w ramach zamówień publicznych na badania i rozwój ułatwia wejście na rynek nowym podmiotom, a także umożliwia nabywcom publicznym obniżenie kosztów badań i rozwoju oraz uzyskania zamierzonych rezultatów tych działań, ponieważ wprowadza konkurencję na etapie prac rozwojowych („rozwój konkurencyjny”). Pomaga ono również nabywcom publicznym utrzymać konkurencyjny łańcuch dostaw po udzieleniu zamówienia publicznego na badania i rozwój oraz ograniczyć nadmierną zależność od poszczególnych wykonawców. Należy zatem ustanowić wspólne przepisy dotyczące postępowań z możliwością składania ofert częściowych w ramach zamówień publicznych na badania i rozwój. W przypadku zamówień publicznych na badania i rozwój, które nie są przedkomercyjnymi zamówieniami publicznymi, nabywcy publiczni powinni mieć możliwość odstąpienia od prowadzenia postępowania z możliwością składania ofert częściowych w należycie uzasadnionych przypadkach, gdy przemawiają za tym nadrzędne względy interesu publicznego.

(21) Organizowanie postępowań w trybie rozwoju konkurencyjnego w etapach umożliwia również nabywcom publicznym zmniejszenie liczby wyłonionych wykonawców po każdym etapie badań i rozwoju, co ogranicza ponoszone przez nabywców publicznych ryzyko związane z badaniami i rozwojem oraz ryzyko inwestycyjne. Podejście etapowe umożliwia również wyłonionym wykonawcom rozwijanie działalności wraz ze wzrostem zakresu zadań i wartości umów na kolejnych etapach badań i rozwoju, co dodatkowo ułatwia wejście na rynek mniejszym przedsiębiorstwom i nowym podmiotom. Podejście etapowe może również przyczynić się do zwiększenia wsparcia na rzecz badań przemysłowych i eksperymentalnych prac rozwojowych, aby zniwelować utrzymującą się w Unii lukę między doskonałością naukową a wykorzystaniem w przemyśle. Należy zatem ustanowić wspólne przepisy dotyczące rozwoju konkurencyjnego w etapach w ramach zamówień publicznych na badania i rozwój. W przypadku zamówień publicznych na badania i rozwój, które nie są przedkomercyjnymi zamówieniami publicznymi, nabywcy publiczni powinni mieć możliwość odstąpienia od prowadzenia prac w ramach rozwoju konkurencyjnego w etapach w należycie uzasadnionych przypadkach, gdy przemawiają za tym nadrzędne względy interesu publicznego.

(22) Niewystarczająca ochrona informacji poufnych i danych osobowych w ramach zamówień publicznych na badania i rozwój może negatywnie wpływać na rozwój działalności wyłonionego wykonawcy, bezpieczeństwo usług publicznych oraz prawa podstawowe osób trzecich uczestniczących w działaniach z zakresu badań i rozwoju. W związku z tym nabywcy publiczni ani wyłonieni wykonawcy nie powinni ujawniać informacji poufnych przekazanych im w związku z zamówieniem publicznym na badania i rozwój. Aby zapewnić spójny i wysoki poziom ochrony osób fizycznych,

[16] Sprawozdanie niezależnych ekspertów pt. „Overcoming legal barriers for the uptake of innovation procurement in the EU” [Pokonywanie barier prawnych utrudniających szersze stosowanie zamówień publicznych na innowacje w UE], maj 2026 r., https://data.europa.eu/doi/10.2777/4586624.

nabywcy publiczni mogą również ograniczyć lokalizację danych osobowych przetwarzanych w ramach zamówień publicznych na badania i rozwój oraz dostęp do tych danych do terytorium Unii, zgodnie z ograniczeniami dotyczącymi przekazywania danych osobowych poza Unię określonymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679[17] i dyrektywie 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady[18].

(23) Względy ochrony oraz bezpieczeństwa publicznego mogą uwidocznić się w wielu różnych postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój, w tym poza dziedziną obronności i newralgicznymi sektorami bezpieczeństwa. Należy ustanowić wspólne przepisy dotyczące oceny takiego ryzyka i przeciwdziałania mu przez nabywców publicznych przy opracowywaniu i prowadzeniu postępowań o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój oraz przy wykonywaniu umów.

(24) Nabywcy publiczni z różnych państw członkowskich są coraz bardziej zainteresowani współpracą przy organizowaniu postępowań o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój. Należy zatem ustanowić wspólne przepisy dotyczące wspólnych zamówień publicznych, aby wyeliminować przeszkody, które obecnie napotykają nabywcy publiczni ze względu na rozdrobnienie przepisów krajowych, gdy chcą wspólnie organizować zamówienia publiczne na badania i rozwój – czy to za pośrednictwem centralnych jednostek zakupujących, czy w ramach wspólnych zamówień publicznych, w tym transgranicznych. Nabywcy publiczni w państwach członkowskich są również coraz bardziej zainteresowani współpracą z podmiotami unijnymi w zakresie zamówień publicznych na badania i rozwój. Ze względu na to, że wiele nowych przepisów niniejszego rozporządzenia jest również użytecznych dla podmiotów unijnych, które jednak nie podlegają niniejszemu rozporządzeniu, przyszłe przeglądy rozporządzenia finansowego UE będą miały na celu udoskonalenie przepisów umożliwiających instytucjom, organom lub jednostkom organizacyjnym Unii przeprowadzanie zamówień publicznych na badania i rozwój, w tym przedkomercyjnych zamówień publicznych, na własne potrzeby, wspólnie z innymi podmiotami unijnymi lub na ich rzecz oraz wspólnie z nabywcami publicznymi w państwach członkowskich lub na ich rzecz.

(25) Wykonawcy mają trudności z wykorzystaniem aktywów własności intelektualnej do pozyskiwania finansowania na rozwój ze względu na brak spójnych i wiarygodnych podejść do wyceny wartości niematerialnych i prawnych, ustrukturyzowanych rynków wtórnych takich aktywów oraz kompetencji w zakresie finansowania zabezpieczonego własnością intelektualną. W ramach Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej („Urząd”) należy zatem ustanowić Centrum Kompetencji wspierające finansowanie zabezpieczone własnością intelektualną i komercjalizację własności intelektualnej, aby opracować dobrowolne unijne ramy wyceny i ujawniania informacji na temat praw własności intelektualnej, utworzyć i utrzymywać

---

17 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1, https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj).

18 Dyrektywa 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotycząca przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej) (Dz.U. L 201 z 31.7.2002, s. 37, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2002/58/oj)..

ogólnounijną wielojęzyczną cyfrową platformę nawiązywania kontaktów[19] ułatwiającą przejrzyste i sprawne dokonywanie transakcji dotyczących własności intelektualnej między inwestorami a posiadaczami praw własności intelektualnej oraz wspierać środowisko finansowe w opracowywaniu i wdrażaniu instrumentów finansowych dostosowanych do aktywów własności intelektualnej przez wsparcie doradcze, usługi punktu informacyjnego i programy rozwoju kompetencji. Dostęp do usług świadczonych przez Centrum Kompetencji powinien być dobrowolny. Centrum Kompetencji powinno w miarę możliwości korzystać z europejskich portfeli biznesowych oraz umożliwiać wykonawcom w pełni cyfrową, bezpieczną i sprawną interakcję za pomocą europejskich portfeli biznesowych lub za pomocą alternatywnych środków elektronicznych spełniających wymogi niniejszego rozporządzenia i interoperacyjnych z europejskimi portfelami biznesowymi, umożliwiając tym samym prowadzenie postępowań w pełni cyfrowo.

(26) Urząd powinien mieć możliwość pobierania należności za określone usługi świadczone za pośrednictwem Centrum Kompetencji na rzecz poszczególnych użytkowników, zgodnie z art. 178 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001[20]. Takie należności powinny być przejrzyste, niedyskryminacyjne i ograniczone do kosztu świadczonej usługi. Pewne usługi, w tym dostęp do dobrowolnych ram wyceny, podstawowy dostęp do cyfrowej platformy nawiązywania kontaktów oraz do punktu informacyjnego na poziomie Unii, powinny pozostać bezpłatne.

(27) Skuteczne stosowanie dobrowolnych unijnych ram wyceny wymaga przeprowadzenia ocen przez wykwalifikowanych, niezależnych i godnych zaufania specjalistów. Urząd powinien zatem ustanowić unijny system certyfikacji taksatorów wyceniających aktywa własności intelektualnej i zarządzać tym systemem.

(28) Brak dostępnych, spójnych informacji w całej Unii na temat transakcji, w których jako zabezpieczenie wykorzystuje się prawa własności intelektualnej, utrudnia kształtowanie polityki opartej na dowodach i opracowywanie nowych rozwiązań finansowych. W tym celu Urząd powinien, za pośrednictwem Centrum Kompetencji, współpracować z państwami członkowskimi oraz odpowiednimi zainteresowanymi stronami z sektora publicznego i prywatnego, aby gromadzić i analizować ogólnounijne dane dotyczące transakcji zabezpieczonych prawami własności intelektualnej, przy jednoczesnym zapewnieniu odpowiedniej ochrony tajemnic przedsiębiorstwa i danych osobowych.

(29) Zadania powierzone Urzędowi na mocy niniejszego rozporządzenia powinny znaleźć odzwierciedlenie w oddzielnej sekcji jego wieloletniego programu strategicznego i rocznego programu prac, określającej odpowiednie cele, działania, oczekiwane rezultaty, wskaźniki wyników i szacowane zasoby. Roczne sprawozdanie z działalności powinno zawierać odpowiednią ocenę wykonania, wykorzystanych zasobów i dochodów z należności.

---

19 Decyzje strategiczne dotyczące rozwoju i pozyskiwania technologii informacyjnych będą podlegały uprzedniemu zatwierdzeniu przez Radę ds. Technologii Informacyjnej i Cyberbezpieczeństwa Komisji Europejskiej.

20 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej (Dz.U. L 154 z 16.6.2017, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1001/oj).

(30) Rozporządzenie (UE) 2017/1001 ustanawia Urząd i określa jego zadania. Należy zatem zmienić to rozporządzenie, aby odzwierciedlić nowe zadania powierzone Urzędowi.

(31) W celu uwzględnienia rozwoju technologicznego i utrzymania skutecznych ram środków na rzecz wzmocnienia ekosystemu innowacji na poziomie Unii należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do: uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przez wykluczenie ofert pochodzących z państwa trzeciego, które nie zapewniło unijnym wykonawcom traktowania narodowego w zakresie zamówień publicznych na badania i rozwój, wbrew swoim zobowiązaniom dotyczącym zamówień publicznych zawartym w umowie międzynarodowej z Unią; zmiany wykazu przypadków, w których nabywcy publiczni mogą zdecydować o niestosowaniu podziału ryzyka i korzyści, postępowania z możliwością składania ofert częściowych lub rozwoju konkurencyjnego w etapach; uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przez ustanowienie obowiązkowych specyfikacji technicznych, kryteriów kwalifikacji, kryteriów udzielenia zamówienia lub klauzul dotyczących realizacji zamówienia w celu uwzględnienia określonego szczególnego interesu Unii w zakresie ochrony oraz bezpieczeństwa publicznego w odniesieniu do określonych kategorii usług będących przedmiotem zamówień publicznych na badania i rozwój lub ich zamierzonych rezultatów. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r.[21] W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te powinny otrzymywać wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji powinni mieć możliwość systematycznego udziału w posiedzeniach grup ekspertów Komisji zajmujących się opracowywaniem aktów delegowanych.

(32) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze do przyjmowania specyfikacji technicznych w celu jednolitego stosowania dobrowolnych unijnych ram wyceny i ujawniania informacji na temat praw własności intelektualnej; wspólnych norm technicznych, wymogów w zakresie interoperacyjności i specyfikacji operacyjnych cyfrowej platformy nawiązywania kontaktów; oraz szczegółowych warunków wdrażania systemu certyfikacji taksatorów własności intelektualnej. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011.

(33) W przypadku gdy na mocy niniejszego rozporządzenia przekazuje się Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu, szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te powinny otrzymywać wszelkie dokumenty w tym

[21] Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1, http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj.

samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji powinni mieć możliwość systematycznego udziału w posiedzeniach grup ekspertów Komisji zajmujących się opracowywaniem aktów delegowanych.

(34) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na rozmiary i skutki działań możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Ponadto zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.

(35) Niniejsze rozporządzenie nie powinno wpływać na stosowanie przepisów dotyczących pomocy państwa i reguł konkurencji, w szczególności art. 101, 102 i 107 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu nie należy stosować w celu ograniczania lub zakłócania konkurencji w sposób sprzeczny z Traktatem o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Rozdział 1
POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się wspólne przepisy dotyczące udzielania zamówień publicznych na usługi badawcze i rozwojowe („zamówienia publiczne na badania i rozwój”), w tym zharmonizowane na poziomie Unii ramy wspólnych zamówień publicznych na badania i rozwój.

W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się również Centrum Kompetencji w Urzędzie Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej oraz określa się zadania Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej w odniesieniu do finansowania zabezpieczonego własnością intelektualną i komercjalizacji własności intelektualnej.

Artykuł 2

Zakres

1. Z zastrzeżeniem ust. 3 rozdział 2 niniejszego rozporządzenia ma zastosowanie do udzielanych przez nabywców publicznych zamówień publicznych na usługi badawcze i rozwojowe, których szacunkowa wartość bez podatku od wartości dodanej (VAT) jest równa kwocie określonej w art. 4 lit. c) dyrektywy 2014/24/UE lub od niej wyższa.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 i z zastrzeżeniem ust. 3 rozdział 2 niniejszego rozporządzenia ma zastosowanie do udzielanych przez nabywców publicznych będących agencjami ds. innowacji zamówień publicznych na usługi badawcze i rozwojowe, których szacunkowa wartość bez podatku od wartości dodanej (VAT) jest równa kwocie określonej w art. 15 lit. a) dyrektywy 2014/25/UE lub od niej wyższa, pod warunkiem że:

a) agencja ds. innowacji działa na podstawie własnego mandatu, a nie jedynie w imieniu innego nabywcy publicznego;

b) przy udzielaniu zamówienia publicznego na usługi badawcze i rozwojowe przestrzega się zasad przejrzystości, niedyskryminacji i równego traktowania.

3. Rozdział 2 niniejszego rozporządzenia nie ma zastosowania do:

a) zamówień publicznych objętych zakresem dyrektyw 2014/23/UE, 2014/24/UE i 2014/25/UE;

b) zamówień publicznych objętych zakresem dyrektywy 2009/81/WE;

c) zamówień publicznych, które są wyłączone z zakresu dyrektywy 2009/81/WE na mocy przepisów tej dyrektywy.

4. Rozdział 3 ma zastosowanie do Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej.

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

1) „**zamówienie publiczne na usługi badawcze i rozwojowe**” **(„zamówienie publiczne na badania i rozwój”)** oznacza zamówienie publiczne na badania podstawowe, badania przemysłowe i eksperymentalne prace rozwojowe aż do etapu oryginalnego opracowania, przy czym:

a) oryginalne opracowanie pierwszego produktu, pierwszej usługi lub pierwszego obiektu budowlanego może obejmować ograniczoną produkcję lub dostawę w celu uwzględnienia rezultatów testów praktycznych i wykazania, że dany produkt, dana usługa lub dany obiekt budowlany nadają się do seryjnej produkcji lub dostawy na odpowiednim poziomie jakości, ale nie obejmuje seryjnej produkcji lub dostawy mającej na celu osiągnięcie rentowności rynkowej bądź pokrycie kosztów prac badawczych i rozwojowych;

b) zamówienie publiczne na usługi badawcze i rozwojowe może obejmować uzyskanie prawa własności prototypów lub pierwszych produktów, usług lub obiektów budowlanych opracowywanych na wniosek nabywcy publicznego w trakcie i na potrzeby danej umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój, ale nie obejmuje komercyjnego wdrożenia produktów końcowych, usług ani obiektów budowlanych;

2) „**przedkomercyjne zamówienie publiczne**” oznacza zamówienie publiczne na usługi badawcze i rozwojowe, które obejmuje podział ryzyka i korzyści na warunkach rynkowych oraz rozwój konkurencyjny w etapach;

3) „**nabywca publiczny**” oznacza instytucję zamawiającą zdefiniowaną w art. 6 ust. 1 dyrektywy 2014/23/UE, w art. 2 ust. 1 pkt 1 dyrektywy 2014/24/UE, w art. 3 ust. 1 dyrektywy 2014/25/UE lub podmiot zamawiający zdefiniowany w art. 7 ust. 1 dyrektywy 2014/23/UE i w rozumieniu art. 4 ust. 1 dyrektywy 2014/25/UE;

4) „**agencja ds. innowacji**” oznacza wyspecjalizowaną agencję, której głównym zadaniem statutowym jest finansowanie badań i rozwoju lub udzielanie zamówień publicznych na badania i rozwój;

5) „**umowa w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój**” oznacza umowę zawartą na piśmie między co najmniej jednym wykonawcą a co najmniej jednym nabywcą publicznym, której przedmiotem jest świadczenie usług badawczych i rozwojowych objętych zakresem niniejszego rozporządzenia;

6) „**oferent**” oznacza wykonawcę, który złożył ofertę;

7) „**wyłoniony wykonawca**” oznacza wykonawcę, z którym zawarto umowę w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój;

8) „**kody CPV dla usług badawczych i rozwojowych**” oznaczają kody z działu 73 Wspólnego Słownika Zamówień określonego w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 213/2008[22].

9) „**wykonawca**” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, podmiot publiczny lub grupę takich osób lub podmiotów, w tym tymczasowe stowarzyszenie przedsiębiorstw, które oferują na rynku wykonanie robót budowlanych lub obiektu budowlanego, dostawę produktów lub świadczenie usług;

10) „**dokumenty zamówienia**” oznaczają wszelkie dokumenty, które wytworzył lub do których odwołuje się nabywca publiczny w celu opisania lub określenia elementów zamówienia lub postępowania, w tym ogłoszenie o zamówieniu, wstępne ogłoszenie informacyjne, gdy jest stosowane jako zaproszenie do ubiegania się o zamówienie, specyfikacje techniczne, dokument opisowy, proponowane warunki umowy, formaty przedstawiania dokumentów przez oferentów, informacje na temat mających ogólne zastosowanie obowiązków oraz wszelkie dokumenty dodatkowe;

11) „**postępowanie z możliwością składania ofert częściowych**” oznacza zamówienie publiczne na badania i rozwój, w ramach którego co najmniej jeden nabywca publiczny zawiera równolegle wiele umów w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój z wieloma wykonawcami i powierza im równoległe wykonywanie identycznych lub prawie identycznych usług badawczych i rozwojowych;

12) „**nieznaczna wada formalna lub nieprawidłowość oferty**” oznacza obiektywnie możliwą do zidentyfikowania wadę oferty, która ma charakter czysto formalny i nie dotyczy istotnego elementu oferty, której sprostowanie lub doprecyzowanie nie powoduje modyfikacji oferty, nie jest równoznaczne ze złożeniem nowej oferty i nie zakłóca konkurencji ani nie narusza zasad równego traktowania i przejrzystości;

13) „**innowacja**” oznacza wdrożenie nowego lub znacznie udoskonalonego produktu, usługi, obiektu budowlanego lub procesu, metody marketingowej lub metody organizacyjnej w praktyce gospodarczej, organizacji miejsca pracy lub relacjach zewnętrznych;

14) „**MŚP**” oznacza mikro-, małe lub średnie przedsiębiorstwo zdefiniowane w załączniku do zalecenia Komisji 2003/361/WE[23];

---

[22] Rozporządzenie Komisji (WE) nr 213/2008 z dnia 28 listopada 2007 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2195/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Wspólnego Słownika Zamówień (CPV) oraz dyrektywy 2004/17/WE i 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczące procedur udzielania zamówień publicznych w zakresie zmiany CPV (Dz.U. L 74 z 15.3.2008, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2008/213/oj).

[23] Zalecenie Komisji z dnia 6 maja 2003 r. dotyczące definicji mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.U. L 124 z 20.5.2003, s. 36, ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2003/361/oj).

15) „**innowacyjne przedsiębiorstwo typu start-up**” oznacza do celów niniejszego aktu, przy czym definicja ta nie ma charakteru wiążącego do innych celów, przedsiębiorstwo, które spełnia kryteria dotyczące innowacyjnego przedsiębiorstwa typu start-up określone w pkt 3 załącznika do zalecenia Komisji (UE) 2026/720[24];

16) „**innowacyjne przedsiębiorstwo typu scale-up**” oznacza do celów niniejszego aktu, przy czym definicja ta nie ma charakteru wiążącego do innych celów, przedsiębiorstwo, które spełnia kryteria dotyczące innowacyjnego przedsiębiorstwa typu scale-up określone w pkt 4 załącznika do zalecenia Komisji (UE) 2026/720;

17) „**innowacyjne przedsiębiorstwo**” oznacza do celów niniejszego aktu, przy czym definicja ta nie ma charakteru wiążącego do innych celów, przedsiębiorstwo, które spełnia kryteria dotyczące innowacyjnego przedsiębiorstwa określone w pkt 2.1 załącznika do zalecenia Komisji (UE) 2026/720;

18) „**sytuacja nadzwyczajna**” oznacza nagłe, nieoczekiwane i poważne zakłócenie działalności gospodarczej, obejmujące niedobory krytycznych produktów, robót budowlanych lub usług, skrajną zmienność cen lub załamanie łańcucha dostaw, wymagające natychmiastowego działania, aby zapobiec dalszym szkodom dla gospodarki, przedsiębiorstw lub konsumentów w Unii;

19) „**wymaganie funkcjonalne**” oznacza wymóg opisujący funkcje, które mają być wykonywane, bez określania konkretnych środków technicznych, projektu, rozwiązania lub metod, za pomocą których funkcje te mają być realizowane;

20) „**wymaganie wydajnościowe**” oznacza wymóg określający wydajność lub wyniki, które należy osiągnąć, w tym kryteria weryfikacji zgodności, bez określania konkretnych środków technicznych, projektu, rozwiązania lub metod, za pomocą których należy osiągnąć te wyniki;

21) „**wymaganie dotyczące projektu**” oznacza wymóg, który szczegółowo definiuje właściwości techniczne określające sposób projektowania produktów, usług lub robót budowlanych opracowywanych na wniosek nabywcy publicznego w trakcie i na potrzeby konkretnej umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój, w tym materiały, wymiary oraz rozwiązania, metody lub procesy, które należy zastosować;

22) „**rezultaty**” oznaczają wszelkie materialne lub niematerialne wyniki działań badawczych, rozwojowych i innowacyjnych, takie jak dane, wiedza lub *know-how*, bez względu na ich postać lub charakter, niezależnie od tego, czy mogą być objęte ochroną, jak również wszelkie prawa związane z takimi wynikami, w tym prawa własności intelektualnej, które powstały, w całości lub w części, w wyniku działań prowadzonych w ramach umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój;

23) „**inżynieria wartości**” oznacza technikę stosowaną przez nabywców publicznych, która polega na wymaganiu od wyłonionych wykonawców wprowadzania innowacji lub umożliwianiu im wprowadzania innowacji w trakcie wykonywania umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój, aby stworzyć dla nabywcy publicznego dodatkową wartość, która poprawia wyniki lub jakość, obniża koszt lub poprawia cechy usług badawczych i rozwojowych będących przedmiotem

[24] Zalecenie Komisji (UE) 2026/720 z dnia 18 marca 2026 r. w sprawie definicji innowacyjnych przedsiębiorstw, innowacyjnych przedsiębiorstw typu start-up i innowacyjnych przedsiębiorstw scale-up (Dz.U. L, 2026/720, 24.3.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2026/720/oj).

zamówienia oraz wszelkich prototypów, pierwszych produktów, usług lub obiektów budowlanych opracowywanych w trakcie i na potrzeby konkretnej umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój, oraz polega na dzieleniu się lub umożliwia dzielenie się między nabywcą publicznym a wyłonionym wykonawcą wszelkimi oszczędnościami uzyskanymi dzięki uzgodnionym ulepszeniom;

24) „**propozycja zmiany w ramach inżynierii wartości**” oznacza propozycję złożoną przez wyłonionych wykonawców w trakcie wykonywania umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój w celu udoskonalenia usług badawczych i rozwojowych będących przedmiotem zamówienia oraz wszelkich prototypów, pierwszych towarów, usług lub obiektów budowlanych opracowywanych w trakcie i na potrzeby konkretnej umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój lub w celu zastąpienia tych usług badawczych i rozwojowych, prototypów, pierwszych towarów, usług lub obiektów budowlanych innymi, które uwzględniają postęp technologiczny lub innowacje, i która to propozycja może obejmować zastąpienie lub dodanie nowego partnera konsorcjum lub podwykonawcy;

25) „**klauzula dotycząca inżynierii wartości**” oznacza klauzulę umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój, która określa prawa i obowiązki nabywcy, wyłonionych wykonawców i podwykonawców w odniesieniu do sposobu stosowania inżynierii wartości w ramach tej umowy;

26) „**technologie krytyczne**” oznaczają technologie w obszarach technologii krytycznych wymienionych w załączniku do zalecenia Komisji (UE) 2023/2113[25];

27) „**surowiec krytyczny**” oznacza surowiec wymieniony w załączniku II do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1252[26];

28) „**podmioty publiczne i prywatne w dziedzinie finansów i ubezpieczeń**” oznaczają organy publiczne, organy sektora publicznego, przedsiębiorstwa publiczne oraz inne osoby fizyczne lub prawne prowadzące działalność w zakresie świadczenia, finansowania lub regulacji usług finansowych zdefiniowanych w art. 2 pkt 120 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE[27] bądź w zakresie nadzoru nad tymi usługami lub pośrednictwa w zakresie tych usług.

---

25 Zalecenie Komisji (UE) 2023/2113 z dnia 3 października 2023 r. w sprawie obszarów technologii krytycznych dla bezpieczeństwa gospodarczego UE, na potrzeby pogłębionej oceny ryzyka z udziałem państw członkowskich (Dz.U. L, 2023/2113, 11.10.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2023/2113/oj).

26 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1252 z dnia 11 kwietnia 2024 r. w sprawie ustanowienia ram na potrzeby zapewnienia bezpiecznych i zrównoważonych dostaw surowców krytycznych oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 168/2013, (UE) 2018/858, (UE) 2018/1724 i (UE) 2019/1020 (Dz.U. L, 2024/1252, 3.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1252/oj).

27 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów, zmieniająca dyrektywę Rady 93/13/EWG i dyrektywę 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 85/577/EWG i dyrektywę 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 304 z 22.11.2011, s. 64, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2011/83/oj).

Rozdział 2
ZAMÓWIENIA PUBLICZNE NA USŁUGI BADAWCZE I ROZWOJOWE

SEKCJA 1
POSTĘPOWANIE O UDZIELENIE ZAMÓWIENIA PUBLICZNEGO NA BADANIA I ROZWÓJ ORAZ WYKONANIE UMOWY

Artykuł 4

Zasady ogólne

1. Nabywcy publiczni udzielają zamówień publicznych na badania i rozwój zgodnie z przepisami określonymi w niniejszym rozporządzeniu. Nabywcy publiczni i wykonawcy nie mogą obchodzić ani próbować obchodzić obowiązków określonych w niniejszym rozporządzeniu.

2. Nabywcy publiczni zapewniają równe i niedyskryminacyjne traktowanie wykonawców oraz działają w sposób przejrzysty i proporcjonalny. Zamówienia publicznego na badania i rozwój nie organizuje się w sposób mający na celu wyłączenie go z zakresu niniejszego rozporządzenia lub sztuczne zawężenie konkurencji. Uznaje się, że konkurencja została sztucznie zawężona, gdy zamówienie publiczne na badania i rozwój zostaje zorganizowane z zamiarem nieuzasadnionego działania na korzyść lub niekorzyść niektórych wykonawców.

3. Nabywcy publiczni mogą sporządzać dokumenty zamówienia i przeprowadzać zamówienia publiczne na badania i rozwój, w tym konsultacje rynkowe, postępowania ofertowe oraz działania związane z wykonaniem umowy, w dowolnym języku urzędowym Unii oraz mogą zezwolić wykonawcom na przekazywanie informacji zwrotnych w ramach konsultacji rynkowych, ofert, wyników oraz wszelkiej innej korespondencji przez cały okres trwania zamówienia w dowolnym języku urzędowym Unii.

4. Nabywcy publiczni zapewniają za pomocą środków elektronicznych, aby przez trzy lata od udzielenia zamówienia publicznego na badania i rozwój wykonawcy mający dostęp do postępowania o udzielenie zamówienia mieli nieograniczony, pełny, bezpośredni i bezpłatny dostęp do wszelkiej korespondencji elektronicznej oraz dokumentów zamówienia, w tym dokumentów przygotowanych przez nabywców publicznych na potrzeby konsultacji rynkowych. W przypadku gdy nie można zapewnić dostępu drogą elektroniczną do niektórych części tych dokumentów, nabywcy publiczni wskazują, w jaki sposób części te zostaną udostępnione za pomocą środków innych niż elektroniczne. Nabywcy publiczni prowadzą całą bezpośrednią komunikację dotyczącą zamówienia publicznego na badania i rozwój w miarę możliwości za pomocą europejskich portfeli biznesowych lub alternatywnych środków elektronicznych, które są interoperacyjne z europejskimi portfelami biznesowymi.

5. W postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój wymagających publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* nabywcy

publiczni stosują obowiązujące standardowe formularze ogłoszeń ustanowione w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2019/1780[28].

6. Nabywcy publiczni stosują odpowiednie środki w celu zapewnienia, aby przy wykonywaniu umów w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój wykonawcy spełniali mające zastosowanie obowiązki związane ze strategicznymi priorytetami Unii określonymi w akapicie drugim niniejszego ustępu, ustanowione w prawie Unii, prawie krajowym lub układach zbiorowych oraz w przepisach międzynarodowego prawa ochrony środowiska, prawa socjalnego i prawa pracy.

W przypadku gdy istnieją obowiązki, o których mowa w akapicie pierwszym, nabywcy publiczni organizują i przeprowadzają zamówienia publiczne na badania i rozwój w sposób uwzględniający strategiczne priorytety Unii, w szczególności:

a) zwiększanie konkurencyjności Unii dzięki dobrze funkcjonującemu rynkowi wewnętrznemu, niwelowanie luki innowacyjnej oraz wzmacnianie unijnej bazy produkcyjnej i przemysłowej;

b) osiąganie celów Unii w dziedzinie klimatu i środowiska;

c) dążenie do zbudowania sprawiedliwego i inkluzywnego społeczeństwa;

d) zabezpieczenia ekonomiczne, ochronę, odporność i bezpieczeństwo gospodarcze Unii, w tym przez niezależność strategiczną.

Artykuł 5

Wykonawcy

1. Nabywcy publiczni nie mogą wymagać od wykonawców posiadania określonej formy prawnej w celu udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój.

2. Wykonawcy, którzy zgodnie z prawem państwa członkowskiego, w którym mają siedzibę, są uprawnieni do świadczenia danych usług badawczych i rozwojowych, nie mogą zostać odrzuceni jedynie z tego powodu, że zgodnie z prawem państwa członkowskiego, w którym zamówienie zostanie udzielone, wymagane byłoby posiadanie przez nich statusu osoby fizycznej albo prawnej.

3. W przypadku usług badawczych i rozwojowych, robót budowlanych lub prac obejmujących rozmieszczenie i instalację nabywcy publiczni mogą wymagać od osób prawnych wskazania, przed rozpoczęciem wykonywania danych zadań, nazwisk oraz odpowiednich kwalifikacji personelu odpowiedzialnego za wykonanie danego zamówienia.

Artykuł 6

Grupy wykonawców

[28] Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1780 z dnia 23 września 2019 r. ustanawiające standardowe formularze do publikacji ogłoszeń w dziedzinie zamówień publicznych i uchylające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/1986 (e-formularze) (Dz.U. L 272 z 25.10.2019, s. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2019/1780/oj).

4. Nabywcy publiczni nie określają dla grup wykonawców kryteriów kwalifikacji na podstawie art. 15, które różniłyby się od kryteriów kwalifikacji dla poszczególnych wykonawców, chyba że niniejszy artykuł stanowi inaczej.

   Uznaje się, że grupy wykonawców spełniają kryterium kwalifikacji, jeżeli:

   a) jeden wykonawca należący do grupy posiada niezbędną zdolność techniczną i zawodową lub znajduje się w wymaganej sytuacji ekonomicznej i finansowej; lub

   b) jeżeli taką zdolność lub sytuację można wykazać przez połączenie odpowiedniej zdolności technicznej i zawodowej lub sytuacji ekonomicznej i finansowej dwóch lub kilku członków grupy, chyba że takie połączenie nie zapewni takiego samego poziomu zdolności lub sytuacji.

5. Jeżeli jest to uzasadnione charakterem zamówienia i zgodne z zasadą proporcjonalności, nabywcy publiczni mogą:

   a) odstąpić od stosowania ust. 1 akapit drugi lit. a) lub b) w odniesieniu do kryteriów kwalifikacji istotnych dla niektórych kluczowych zadań;

   b) wymagać, aby określone kluczowe zadania były wykonywane bezpośrednio przez członka grupy, który spełnia kryterium kwalifikacji istotne dla danego zadania.

   Nabywcy publiczni identyfikują kluczowe zadania i związane z nimi wymogi, jednoznacznie wskazując je oraz ich uzasadnienie w dokumentach zamówienia.

6. Warunki wykonania umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój przez grupy wykonawców mogą różnić się od warunków nakładanych na poszczególnych wykonawców wyłącznie wówczas, gdy różnica ta jest uzasadniona obiektywnymi względami, które są proporcjonalne i wyraźnie wskazane w dokumentach zamówienia.

7. Bez uszczerbku dla kompetencji państw członkowskich w zakresie organizacji ich systemów zabezpieczenia społecznego nabywcy publiczni nie mogą wymagać od grup wykonawców przyjęcia określonej formy prawnej po udzieleniu im zamówienia publicznego na badania i rozwój.

8. Nabywcy publiczni zwracają szczególną uwagę na to, aby nie tworzyć nieuzasadnionych ani nieproporcjonalnych barier związanych z wielkością wykonawców uczestniczących w grupie, w szczególności w odniesieniu do MŚP, innowacyjnych przedsiębiorstw typu start-up i innowacyjnych przedsiębiorstw typu scale-up.

Artykuł 7

Poleganie na zdolności innych podmiotów

1. W odniesieniu do kryteriów kwalifikacji określonych zgodnie z art. 15 wykonawcy mogą polegać na zdolnościach innych podmiotów, niezależnie od charakteru prawnego powiązań łączących ich z tymi podmiotami.

2. Nabywca publiczny sprawdza, czy podmioty, na których zdolności wykonawca zamierza polegać, spełniają odpowiednie kryteria kwalifikacji oraz czy istnieją podstawy ich wykluczenia.

3. Nabywca publiczny wymaga, aby wykonawca zastąpił podmiot, który nie spełnia odpowiednich kryteriów kwalifikacji lub wobec którego istnieją obowiązkowe podstawy wykluczenia. Nabywca publiczny może wymagać, aby wykonawca zastąpił podmiot, wobec którego istnieją fakultatywne podstawy wykluczenia.

4. Nabywcy publiczni mogą zażądać w dokumentach zamówienia, aby wykonawca udowodnił, że przez cały okres wykonywania umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój będzie dysponował odpowiednimi zasobami podmiotu, na którego zdolności zamierza polegać, na przykład przez przedstawienie stosownego oświadczenia tego podmiotu.

5. Jeżeli wykonawca polega na zdolnościach innych podmiotów w odniesieniu do kryteriów dotyczących sytuacji ekonomicznej i finansowej, nabywca publiczny może wymagać, aby wykonawca i te podmioty ponosili wobec niego solidarną odpowiedzialność za wykonanie umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój.

6. Jeżeli wykonawca polega na zdolnościach innych podmiotów w celu wykazania zdolności technicznej i zawodowej, nabywca publiczny może wymagać w dokumentach zamówienia, aby taki inny podmiot wykonał roboty budowlane lub usługi, do których zdolności te są wymagane.

Artykuł 8

Podwykonawstwo

1. Wykonanie części umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój można zlecić podwykonawcom. Umowa w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój zawarta z wykonawcą nie może być w całości powierzona podwykonawcom ani w całości powierzona dalszym podwykonawcom.

2. Nabywcy publiczni wymagają od wykonawców, aby wskazali w swoich ofertach część umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój, której wykonanie zamierzają zlecić osobom trzecim w ramach podwykonawstwa, oraz ewentualnych proponowanych podwykonawców.

   Nabywcy publiczni wymagają od głównego wykonawcy informowania ich po zawarciu umowy w sprawie zamówienia publicznego i przed rozpoczęciem wykonywania zamówienia o zadaniach i czynnościach, które główny wykonawca zamierza zlecić podwykonawcom. Nabywcy publiczni wymagają również informacji o tożsamości wszelkich podwykonawców. Nabywca publiczny wymaga od głównego wykonawcy powiadamiania go niezwłocznie o wszelkich zmianach dotyczących tych informacji w trakcie wykonywania umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój.

3. Nabywca publiczny wymaga, aby wykonawca zastąpił podwykonawcę, wobec którego istnieją obowiązkowe podstawy wykluczenia zgodnie z art. 13. Nabywca publiczny może wymagać, aby wykonawca zastąpił podwykonawcę, wobec którego istnieją fakultatywne podstawy wykluczenia zgodnie z art. 14.

4. Jeżeli jest to uzasadnione charakterem umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój i zgodne z zasadą proporcjonalności, nabywcy publiczni mogą wymagać, aby niektóre kluczowe zadania były wykonywane bezpośrednio przez głównego wykonawcę. Nabywcy publiczni identyfikują kluczowe zadania i związane

z nimi wymogi, jednoznacznie wskazując je oraz ich uzasadnienie w dokumentach zamówienia.

5. Podwykonawstwo na podstawie przepisów niniejszego artykułu pozostaje bez uszczerbku dla odpowiedzialności głównego wykonawcy.

6. Przestrzeganie przez podwykonawców obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 6, zapewnia się za pomocą odpowiednich działań podejmowanych przez właściwe organy krajowe działające w zakresie ich obowiązków i kompetencji. Państwa członkowskie mogą przyjąć lub utrzymać dodatkowe proporcjonalne środki ograniczające podwykonawstwo, jeżeli stwierdziły istnienie wystarczająco uzasadnionego podwyższonego ryzyka nieprzestrzegania obowiązków wynikających z prawa socjalnego i prawa pracy.

Artykuł 9

Konsultacje rynkowe

1. Przed ogłoszeniem zaproszenia do składania ofert w ramach zamówienia publicznego na badania i rozwój, o którym mowa w art. 23, nabywcy publiczni przeprowadzają konsultacje rynkowe, aby poinformować wykonawców o planowanym zaproszeniu do składania ofert w ramach zamówienia publicznego na badania i rozwój oraz pozyskać wiedzę o rynku, w tym o dostępności innowacyjnych rozwiązań lub możliwości ich opracowania, a także o ich opiniach na temat proponowanego zakresu, wartości i warunków realizacji zamówienia publicznego na badania i rozwój.

2. Przed rozpoczęciem konsultacji rynkowych nabywcy publiczni ogłaszają konsultacje rynkowe za pomocą wstępnego ogłoszenia informacyjnego. Ogłoszenie to:

   a) podlega publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, a następnie w krajowym portalu zamówień publicznych państwa członkowskiego nabywcy publicznego;

   b) zawiera odniesienia do odpowiednich kodów CPV dla usług badawczych i rozwojowych, wskazuje, że konsultacje rynkowe prowadzi się na potrzeby zamówienia publicznego na badania i rozwój oraz że dotyczą one innowacji, przez zaznaczenie pola „innowacje” we wstępnym ogłoszeniu informacyjnym oraz, w stosownych przypadkach, przez umieszczenie słów „przedkomercyjne zamówienie publiczne” w polu „tytuł zamówienia”;

   c) wskazuje wybraną przez nabywcę publicznego formę przeprowadzenia konsultacji rynkowych, taką jak kwestionariusze internetowe, webinaria internetowe lub spotkania bezpośrednie, oraz zawiera wszelkie odpowiednie odnośniki lub dane kontaktowe, za pośrednictwem których można uzyskać dalsze informacje na temat przeprowadzania zamówienia publicznego na badania i rozwój.

3. Nabywcy publiczni prowadzą szerokie konsultacje rynkowe. W tym celu, po ogłoszeniu konsultacji rynkowych za pomocą wstępnego ogłoszenia informacyjnego, nabywcy publiczni mogą opublikować ogłoszenie dotyczące konsultacji rynkowych i promować je za pośrednictwem wszelkich powszechnie dostępnych mediów.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 i 3 niniejszego artykułu, jeżeli jest to konieczne i uzasadnione ze względu na zapewnienie ochrony interesów Unii lub co najmniej jednego z jej państw członkowskich w zakresie ochrony lub bezpieczeństwa

publicznego w rozumieniu art. 28 ust. 2, nabywcy publiczni publikują wstępne ogłoszenie informacyjne i promują je w mediach, pomijając wszystkie informacje szczególnie chronione i wzywając wykonawców do wyrażenia zainteresowania udziałem w konsultacjach rynkowych. Informacje szczególnie chronione przesyła się wyłącznie wykonawcom, którzy wyrazili zainteresowanie, spełniają kryteria kwalifikacji i nie stanowią ryzyka dla bezpieczeństwa w rozumieniu art. 28 ust. 4 lit. d).

5. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2, 3 i 9 niniejszego artykułu, jeżeli publikacja i promowanie w mediach wstępnego ogłoszenia informacyjnego oraz publikacja dokumentów wyjaśniających kontekst i szczegóły logistyczne organizacji konsultacji rynkowych byłyby sprzeczne z interesami Unii lub co najmniej jednego z jej państw członkowskich w zakresie ochrony lub bezpieczeństwa publicznego w rozumieniu art. 28 ust. 2, nabywca publiczny nie ogłasza konsultacji rynkowych zgodnie z ust. 2, 3 i 9 niniejszego artykułu, lecz wysyła zaproszenie do udziału w konsultacjach rynkowych potencjalnie odpowiednim wykonawcom wskazanym w wyniku badania rynku i udostępnia dokumenty konsultacji rynkowych wyłącznie tym spośród nich, którzy wyrażą zainteresowanie, spełniają kryteria kwalifikacji i nie stanowią ryzyka dla bezpieczeństwa w rozumieniu art. 28 ust. 4 lit. d).

6. Nabywcy publiczni nie wykluczają z udziału w konsultacjach rynkowych żadnych wykonawców pochodzących z państw, o których mowa w art. 11 ust. 1.

   Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego niniejszego ustępu, jeżeli jest to konieczne i uzasadnione ze względu na ochronę interesów Unii lub co najmniej jednego z jej państw członkowskich w zakresie ochrony oraz bezpieczeństwa publicznego w rozumieniu art. 28 ust. 2, nabywcy publiczni mogą ograniczyć konsultacje rynkowe wyłącznie do wykonawców pochodzących z państw członkowskich.

7. Nabywcy publiczni zapewniają równy dostęp do informacji podczas konsultacji rynkowych. Wszelkie informacje dotyczące zamówienia publicznego na badania i rozwój przekazane jednemu wykonawcy uczestniczącemu w konsultacjach rynkowych nabywcy publiczni udostępniają również wszystkim pozostałym wykonawcom uczestniczącym w tych samych konsultacjach.

8. Podczas konsultacji rynkowych nabywcy publiczni mogą zwracać się o informacje i porady do ogółu społeczeństwa, niezależnych ekspertów, organów publicznych, uczestników rynku lub innych odpowiednich stron lub przyjmować od nich takie informacje i porady. Konsultacje rynkowe mogą mieć formę pisemnej lub ustnej wymiany informacji, kwestionariuszy internetowych, webinariów lub spotkań bezpośrednich, wizyt na miejscu lub demonstracji bądź przybierać inne odpowiednie obiektywne formy. Informacje i porady, o które się zwrócono lub które przyjęto, można wykorzystywać przy planowaniu i przeprowadzaniu zamówienia publicznego na badania i rozwój, z poszanowaniem zasad równego traktowania, niedyskryminacji, uczciwej konkurencji i przejrzystości.

9. O ile nie jest to sprzeczne z interesami Unii lub co najmniej jednego z jej państw członkowskich w zakresie ochrony lub bezpieczeństwa publicznego w rozumieniu art. 28 ust. 2, nabywcy publiczni publikują na swojej stronie internetowej wszelkie dokumenty dotyczące konsultacji rynkowych, w tym dokumenty wyjaśniające kontekst i szczegóły logistyczne organizacji konsultacji rynkowych, pytania zadane przez wykonawców wraz z odpowiedziami nabywcy publicznego na te pytania oraz,

w miarę dostępności, podsumowanie wyników konsultacji rynkowych lub pisemny protokół bądź nagranie wideo lub audio ze spotkań w ramach konsultacji rynkowych.

10. Udział wykonawcy w konsultacjach rynkowych nie przesądza o jego kwalifikowalności do udziału w późniejszym zaproszeniu do składania ofert w ramach zamówienia publicznego na badania i rozwój.

11. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 obowiązek przeprowadzenia konsultacji rynkowych na podstawie niniejszego artykułu nie ma zastosowania do postępowań o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój, których jedynym przedmiotem jest zamówienie na usługi doradcze w zakresie badań i rozwoju objęte kodami CPV 73200000-4, 73210000-7 i 73220000-0.

Artykuł 10

Dokumenty zamówienia

1. Nabywcy publiczni określają w dokumentach zamówienia co najmniej następujące elementy:

   a) potrzebę, która ma zostać zaspokojona w ramach zamówienia publicznego na badania i rozwój, zgodnie z ust. 4;

   b) szacunkową wartość zamówienia publicznego na badania i rozwój ustaloną zgodnie z metodyką określoną w ust. 5 oraz wszelkie wkłady pieniężne lub rzeczowe, które nabywcy publiczni zamierzają lub mogą udostępnić wyłonionym wykonawcom w trakcie realizacji zamówienia publicznego na badania i rozwój;

   c) informacje na temat przebiegu i wyników konsultacji rynkowych udostępnione zgodnie z art. 9 ust. 7 i 9;

   d) warunki dostępu do zamówienia publicznego na badania i rozwój, zgodnie z obowiązkami określonymi w art. 11;

   e) mające zastosowanie podstawy wykluczenia oraz kryteria kwalifikacji i gwarancje finansowe zgodnie z obowiązkami określonymi w art. 13, 14, 15 i 16;

   f) minimalne wymagania, które muszą zostać spełnione przez wszystkich oferentów;

   g) kryteria udzielenia zamówienia związane z innowacjami, w tym ich odpowiednie wagi, które mają być stosowane przy ocenie ofert, zgodnie z obowiązkami określonymi w art. 17;

   h) podział praw i obowiązków związanych z prawami własności intelektualnej oraz własnością rezultatów, zgodnie z obowiązkami określonymi w art. 19;

   i) postanowienia dotyczące modyfikacji umowy oraz, w stosownych przypadkach, inżynierii wartości, zgodnie z obowiązkami określonymi w art. 20 i 21;

   j) postanowienia dotyczące zaproszenia do składania ofert, w tym mające zastosowanie postanowienia dotyczące negocjacji określone w ust. 2 i 3 niniejszego artykułu, oraz minimalną liczbę wyłonionych wykonawców, którzy mają zostać wyłonieni w przypadku zastosowania części zamówienia i postępowania z możliwością składania ofert częściowych, zgodnie

z przepisami dotyczącymi stosowania postępowań z możliwością składania ofert częściowych określonymi w art. 22 oraz przepisami dotyczącymi ogłoszenia zaproszenia do składania ofert określonymi w art. 23;

k) w stosownych przypadkach, liczbę etapów badań i rozwoju, na które podzielono działania badawcze i rozwojowe, oraz informację, czy nabywca publiczny przewiduje możliwość zaproszenia wykonawców, którzy nie uczestniczyli we wcześniejszych etapach zamówienia publicznego na badania i rozwój, do udziału w jego późniejszych etapach, zgodnie z obowiązkami dotyczącymi rozwoju konkurencyjnego w etapach określonymi w art. 24;

l) czy i w jaki sposób nabywca publiczny zamierza uzyskać własność rezultatów zamówienia publicznego na badania i rozwój, w tym wszelkich prototypów lub pierwszych produktów, usług lub obiektów budowlanych opracowanych w ramach tego zamówienia;

m) kluczowe wskaźniki efektywności związane z innowacjami, określone w możliwie największym stopniu jako wymagania wydajnościowe, oraz metodę ich oceny w celu monitorowania wykonania umowy przez cały okres realizacji zamówienia publicznego na badania i rozwój, zgodnie z obowiązkami określonymi w art. 24 ust. 5;

n) postanowienia dotyczące płatności, zgodnie z obowiązkami określonymi w art. 25;

o) mające zastosowanie obowiązki w zakresie poufności i ochrony danych, zgodnie z obowiązkami określonymi w art. 26;

p) w stosownych przypadkach, wszelkie wymogi, zgodnie z którymi wyłonieni wykonawcy mają przyczyniać się do normalizacji, certyfikacji lub publikacji rezultatów, w tym przez udostępnianie ich jako otwartych danych lub otwartego oprogramowania, bez uszczerbku dla obowiązków w zakresie poufności i ochrony danych, o których mowa w art. 26, oraz obowiązków w zakresie ochrony praw własności intelektualnej określonych w art. 19;

q) postanowienia dotyczące rozwiązania umów w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój, zgodnie z obowiązkami określonymi w art. 27 i 29;

r) mające zastosowanie obowiązki w zakresie ochrony oraz bezpieczeństwa publicznego, zgodnie z obowiązkami określonymi w art. 28, 29 i 30;

s) w stosownych przypadkach, postanowienia dotyczące przeprowadzenia postępowania w formie wspólnego zamówienia publicznego na badania i rozwój, zgodnie z obowiązkami określonymi w art. 31;

t) informację, że przepisy niniejszego rozporządzenia mają zastosowanie do zamówienia publicznego na badania i rozwój.

2. Nabywcy publiczni wskazują w dokumentach zamówienia, że istotne warunki umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój nie podlegają negocjacjom. Nabywcy publiczni nie mogą znacząco zmieniać przedmiotu umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój w wyniku negocjacji. Negocjacje mogą dotyczyć wszystkich cech działań badawczych i rozwojowych oraz zamierzonych rezultatów, które należy opracować dla nabywcy publicznego podczas tych działań badawczych i rozwojowych w ramach zamówienia publicznego na

badania i rozwój, w tym jakości, ilości oraz aspektów społecznych, środowiskowych i innowacyjnych, pod warunkiem że cechy te nie stanowią minimalnych wymagań.

3. Nabywcy publiczni wskazują w dokumentach zamówienia wszelkie konkretne elementy niewymienione w ust. 1, w odniesieniu do których zwracają się do oferentów o wskazanie w ofercie preferowanego podejścia, pozostawiając ostateczne ustalenie tych elementów do negocjacji.

4. Nabywcy publiczni sporządzają dokumenty zamówienia dotyczące zamówienia publicznego na badania i rozwój, biorąc pod uwagę wyniki konsultacji rynkowych i wszelkich badań rynkowych przeprowadzonych przez nabywcę publicznego dotyczących aktualnego stanu prowadzonych prac badawczych i rozwojowych oraz planów rozwoju produktów wykonawców. Nabywcy publiczni określają potrzebę, która ma zostać zaspokojona w ramach zamówienia publicznego na badania i rozwój, o której mowa w ust. 1 lit. a) niniejszego artykułu, jako problem, który należy rozwiązać, bez nadmiernego ograniczania możliwych sposobów rozwiązania tego problemu. Przy formułowaniu wymagań służących zaspokojeniu potrzeby w ramach zamówienia publicznego na badania i rozwój nabywcy publiczni dają pierwszeństwo stosowaniu wymagań funkcjonalnych lub wydajnościowych zgodnie z art. 18. Informacje zawarte w dokumentach zamówienia muszą być wystarczająco precyzyjne, aby umożliwić wykonawcom określenie charakteru i zakresu zamówienia publicznego na badania i rozwój oraz podjęcie decyzji o złożeniu oferty.

5. Nabywcy publiczni obliczają szacunkową wartość postępowania o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój na podstawie maksymalnej szacunkowej wartości bez VAT usług badawczych i rozwojowych, które mają być świadczone w ramach umowy lub umów w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój, które mają zostać zawarte w ramach postępowania o udzielenie tego zamówienia, w tym wszelkich części, opcji lub wznowień zamówienia. Przy obliczaniu wartości szacunkowej uwzględnia się szacunkową wartość wszystkich rodzajów wydatków związanych z badaniami i rozwojem, niezależnie od ich udziału w całkowitej wartości szacunkowej, w tym wartość pracy, materiałów, komponentów i narzędzi potrzebnych do osiągnięcia oczekiwanych rezultatów, w tym, w stosownych przypadkach, prac badawczych i rozwojowych przeprowadzonych przed rozpoczęciem postępowania o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój. Jeżeli nabywcy publiczni zamierzają uzyskać wyłączną własność praw własności intelektualnej do rezultatów uzyskanych przez wyłonionych wykonawców, wartość szacunkowa obejmuje szacunkową wartość tych praw własności intelektualnej. Wartość szacunkowa nie obejmuje żadnych wkładów pieniężnych ani rzeczowych, które nabywcy publiczni zamierzają lub mogą udostępnić wyłonionym wykonawcom w trakcie realizacji zamówienia publicznego na badania i rozwój.

6. W odniesieniu do produktów, usług lub robót budowlanych, które są rezultatem zamówionych usług badawczych i rozwojowych oraz są niezbędne do ochrony interesów Unii lub co najmniej jednego z jej państw członkowskich w zakresie ochrony oraz bezpieczeństwa publicznego w rozumieniu art. 28 ust. 2, w tym w celu uniknięcia problemów związanych z bezpieczeństwem dostaw, nabywcy publiczni mogą określić w dokumentach zamówienia, że przysługuje im prawo pierwszeństwa zakupu takich produktów, usług lub robót budowlanych w z góry określonej ilości lub do z góry określonej wartości, zanim zostaną one zaoferowane innym potencjalnym nabywcom. W takim przypadku nabywcy publiczni przewidują

w umowie w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój zobowiązanie umowne dotyczące przyznania im prawa pierwszeństwa do zakupu.

Artykuł 11

Warunki dostępu do postępowań o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój oraz wymogi dotyczące miejsca realizacji

1. Nabywcy publiczni dopuszczają do udziału w zamówieniach publicznych na badania i rozwój wyłącznie:

   a) wykonawców pochodzących z państw członkowskich;

   b) wykonawców pochodzących z państw, które zawarły z Unią umowę międzynarodową, pod warunkiem że zamówienia publiczne na badania i rozwój wchodzą w zakres zobowiązań Unii w zakresie zamówień publicznych określonych w tej umowie.

2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 39 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przez wyłączenie, w całości lub w części, z zastrzeżeniem międzynarodowych zobowiązań Unii, państwa trzeciego z zakresu ust. 1 lit. b) na podstawie któregokolwiek z następujących kryteriów:

   a) to państwo trzecie nie zapewniło traktowania narodowego w odniesieniu do unijnych usług badawczych i rozwojowych lub jednostek badawczo-rozwojowych z Unii na podstawie umów, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. b);

   b) takie wyłączenie jest uzasadnione w celu uniknięcia zależności lub wszelkich innych zmian, które mogą zagrozić bezpieczeństwu dostaw przedmiotowych produktów, robót budowlanych lub usług w Unii;

   c) takie ograniczenie jest uzasadnione na podstawie któregokolwiek innego wyjątku przewidzianego w mającej zastosowanie umowie.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu, jeżeli jest to konieczne i uzasadnione w celu zapewnienia ochrony interesów Unii lub co najmniej jednego z jej państw członkowskich w zakresie bezpieczeństwa w rozumieniu art. 28 ust. 2, nabywcy publiczni mogą ograniczyć udział w zamówieniach publicznych na badania i rozwój wyłącznie do wykonawców, którzy pochodzą z państw członkowskich i nie podlegają kontroli państwa trzeciego ani podmiotu prawnego podlegającego kontroli państwa trzeciego.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 lit. b) nabywcy publiczni mogą dopuścić do udziału w zamówieniach publicznych na badania i rozwój również tylko wykonawców pochodzących z państw, które zawarły z Unią umowę międzynarodową, w której Unia podjęła zobowiązania w zakresie zamówień publicznych, lecz nie w odniesieniu do zamówień publicznych na badania i rozwój, wyłącznie w jednym z następujących przypadków, w których:

   a) na podstawie badania rynku obejmującego prowadzone na dużą skalę konsultacje rynkowe, o których szeroko poinformowano, nabywca publiczny może stwierdzić, że wymagane usługi badawcze i rozwojowe nie mogą być świadczone przez wykonawców w państwach wymienionych w ust. 1 i że nie istnieją racjonalne rozwiązania alternatywne lub zamienne;

b) w ciągu dwóch lat poprzedzających wszczęcie planowanego nowego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój nie złożono żadnych odpowiednich ofert lub wniosków o dopuszczenie do udziału, w tym w odpowiedzi na podobne postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój wszczęte przez dowolnego nabywcę publicznego w państwach wymienionych w ust. 1; lub

c) ograniczenie dostępu do postępowań o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój zgodnie z ust. 1 sprawiałoby, że nabywca publiczny musiałby zamawiać usługi badawcze i rozwojowe po nieproporcjonalnie wysokich kosztach.

Do celów akapitu pierwszego lit. b) nabywcy publiczni mogą uznać, że szacowana różnica wynosząca ponad 20 % między szacowanym kosztem oferty złożonej przez wykonawcę pochodzącego z państwa, o którym mowa w ust. 1, a szacowanym kosztem oferty złożonej przez wykonawcę pochodzącego z państwa, które zawarło z Unią umowę międzynarodową, w której Unia podjęła zobowiązania w zakresie zamówień publicznych, lecz nie w odniesieniu do zamówień publicznych na badania i rozwój, jest nieproporcjonalna, jeżeli różnicę tę ustalono na podstawie obiektywnych i przejrzystych danych.

5. Podwykonawstwa nie można wykorzystywać w celu obejścia przepisów dotyczących dostępu do zamówień publicznych na badania i rozwój ani w sposób prowadzący do takiego obejścia. Warunki dostępu do zamówień publicznych na badania i rozwój nie mają zastosowania do podmiotów, na których zdolności polega oferent, ani do podwykonawców, chyba że nabywcy publiczni ograniczą podwykonawstwo:

a) w przypadku gdy zastosowanie ma ust. 1 lub 4 – do podwykonawców pochodzących z państw wymienionych w ust. 1; lub

b) w przypadku gdy zastosowanie ma ust. 3 oraz jeżeli jest to konieczne i uzasadnione ze względu na zapewnienie ochrony interesów Unii lub co najmniej jednego z jej państw członkowskich w zakresie ochrony oraz bezpieczeństwa publicznego w rozumieniu art. 28 ust. 2 – do podwykonawców, którzy pochodzą z państw członkowskich i nie podlegają kontroli państwa trzeciego ani podmiotu prawnego podlegającego kontroli państwa trzeciego.

6. W przypadku gdy zastosowanie ma ust. 4, nabywcy publiczni mogą zarezerwować pewną liczbę umów w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój w ramach tego samego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój:

a) dla wykonawców pochodzących z państw, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. a) i b); lub

b) jeżeli jest to konieczne i uzasadnione ze względu na ochronę interesów Unii lub co najmniej jednego z jej państw członkowskich w zakresie ochrony lub bezpieczeństwa publicznego w rozumieniu art. 28 ust. 2, dla wykonawców, którzy pochodzą z państw członkowskich i nie podlegają kontroli państwa trzeciego ani podmiotu prawnego podlegającego kontroli państwa trzeciego.

7. O ile ze względów uzasadnionych w dokumentach zamówienia nie jest to sprzeczne z interesami Unii lub co najmniej jednego z jej państw członkowskich w zakresie ochrony lub bezpieczeństwa publicznego w rozumieniu art. 28 ust. 2, nabywcy publiczni wymagają od wyłonionych wykonawców realizacji co najmniej 50 %

działań badawczych i rozwojowych w ramach umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój w państwach, o których mowa w ust. 1, w tym pracy głównego personelu badawczo-rozwojowego ponoszącego odpowiedzialność naukową za umowę w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój.

8. Jeżeli jest to konieczne i uzasadnione ze względu na ochronę interesów Unii lub co najmniej jednego z jej państw członkowskich w zakresie ochrony lub bezpieczeństwa publicznego w rozumieniu art. 28 ust. 2, nabywcy publiczni mogą oprócz środka, o którym mowa w ust. 7 niniejszego artykułu, wymagać od wyłonionych wykonawców przeprowadzenia w Unii wszystkich działań badawczych i rozwojowych dotyczących nowych komponentów planowanych rezultatów związanych z bezpieczeństwem, w tym pracy głównego personelu badawczo-rozwojowego ponoszącego odpowiedzialność naukową za umowę w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój.

9. W przypadku gdy wykonawca bez jakiegokolwiek uzasadnionego wyjaśnienia nie dostarczy informacji lub dokumentów, których nabywca publiczny zażądał w związku z weryfikacją warunków dotyczących miejsca realizacji, o których mowa w ust. 7 i 8, i tym samym uniemożliwia nabywcom publicznym weryfikację, czy spełnia te warunki, lub czyni taką weryfikację praktycznie niemożliwą lub bardzo trudną, wykonawca ten zostaje wykluczony z udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój.

10. Oprócz wszelkich przepisów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu lub na zasadzie odstępstwa od tych przepisów, w tym na zasadzie odstępstwa od wykazu państw, o którym mowa w ust. 1 i 4, przy udzielaniu zamówień publicznych na badania i rozwój wspieranych z programu lub instrumentu Unii oraz wykonywaniu umów w sprawie tych zamówień nabywcy publiczni stosują wszelkie warunki niezbędne do spełnienia wymogów dotyczących wsparcia Unii we wszystkich metodach wykonywania budżetu określonych w art. 62 rozporządzenia (UE, Euratom) 2024/2509[29].

11. Komisja ustanawia i nieodpłatnie udostępnia ogólnodostępne narzędzie internetowe, w którym w sposób kompleksowy i aktualny przedstawiane są zobowiązania Unii w zakresie zamówień publicznych wynikające z umów międzynarodowych, w tym zobowiązania dotyczące zamówień publicznych na badania i rozwój.

    Do celów danego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój nabywcy publiczni określają państwa, o których mowa w ust. 1 lit. b) i ust. 4, na podstawie mających zastosowanie umów międzynarodowych wskazanych w narzędziu internetowym, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu.

12. Do celów danego postępowania o udzielenie zamówienia nabywcy publiczni dokonują ustaleń na podstawie umów międzynarodowych wskazanych w narzędziu internetowym, o którym mowa w ust. 1, dla wprowadzonych parametrów, w tym danego nabywcy publicznego, przedmiotu zamówienia oraz jego szacunkowej wartości w odniesieniu do mających zastosowanie progów.

13. Nabywcy publiczni:

---

[29] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2024/2509 z dnia 23 września 2024 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj).

a) w przypadku grup wykonawców, o których mowa w art. 6, ograniczają udział w postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój do grup składających się wyłącznie z wykonawców pochodzących z państw, o których mowa w ust. 1–4 niniejszego artykułu;

b) odrzucają ofertę w toku postępowania o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój, jeżeli nie została ona złożona przez wykonawców pochodzących z państw, o których mowa w ust. 1–4 niniejszego artykułu, lub przez ich grupy, o których mowa w lit. a).

Artykuł 12

Ustalenie pochodzenia

1. Za miejsce pochodzenia wykonawcy uznaje się:

a) w przypadku osoby fizycznej – państwo, którego osoba ta jest obywatelem lub w którym osoba ta posiada prawo stałego pobytu;

b) w przypadku osoby prawnej:

(i) państwo, zgodnie z którego prawem osoba prawna została utworzona lub w inny sposób zorganizowana i na którego terytorium prowadzi znaczące operacje gospodarcze; albo

(ii) jeżeli osoba prawna nie prowadzi znaczących operacji gospodarczych na terytorium państwa, w którym została utworzona lub w inny sposób zorganizowana, miejscem pochodzenia tej osoby prawnej jest miejsce pochodzenia osoby lub osób, które mogą wywierać, bezpośrednio lub pośrednio, dominujący wpływ na tę osobę prawną z racji bycia właścicielem tej osoby prawnej, posiadania w niej udziału finansowego lub zasad, które rządzą tą osobą prawną.

2. Do celów akapitu pierwszego lit. b) pkt (ii) uznaje się, że dana osoba lub osoby wywierają dominujący wpływ na daną osobę prawną w którymkolwiek z następujących przypadków, w których, bezpośrednio lub pośrednio:

a) posiadają większość subskrybowanego kapitału osoby prawnej;

b) kontrolują większość głosów przypadających na udziały lub akcje wyemitowane przez osobę prawną; lub

c) mogą powołać więcej niż połowę członków organu administracyjnego, zarządzającego lub nadzorczego osoby prawnej.

3. Nabywcy publiczni mogą w dowolnym momencie postępowania o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój wezwać wykonawcę do przedłożenia, rozszerzenia, doprecyzowania lub uzupełnienia w odpowiednim terminie informacji lub dokumentów związanych z weryfikacją pochodzenia wykonawcy, pod warunkiem że wezwania takie dokonywane są zgodnie z zasadami równego traktowania i przejrzystości. W przypadku gdy wykonawca nie dostarczy takich informacji lub dokumentów bez jakiegokolwiek uzasadnionego wyjaśnienia, a tym samym uniemożliwia nabywcom publicznym weryfikację pochodzenia wykonawcy lub czyni taką weryfikację praktycznie niemożliwą lub bardzo trudną, wykonawca ten zostaje wykluczony z udziału w danym postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój.

Artykuł 13

Obowiązkowe podstawy wykluczenia

1. Nabywcy publiczni w dowolnym momencie wykluczają wykonawcę, w tym poszczególnych członków grupy wykonawców, z udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój, jeżeli w którymkolwiek państwie członkowskim w odniesieniu do tego wykonawcy lub osoby kluczowej dla funkcjonowania osoby prawnej zgodnie z definicją w akapicie drugim wydano prawomocny wyrok skazujący za którekolwiek z przestępstw wymienionych w niniejszym akapicie, a w przypadku państw członkowskich niezwiązanych odpowiednim aktem prawnym Unii – za przestępstwa zdefiniowane w równoważnych przepisach krajowych:

   a) udział w organizacji przestępczej, zgodnie z definicją zawartą w art. 1 pkt 1 decyzji ramowej Rady 2008/841/WSiSW[30];

   b) przestępstwa korupcyjne w rozumieniu dyrektywy (UE) 2026/1021[31];

   c) nadużycia finansowe naruszające interesy finansowe Unii w rozumieniu art. 1 Konwencji w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich oraz przestępstwa, o których mowa w art. 3, 4 i 5 dyrektywy (UE) 2017/1371[32];

   d) przestępstwa terrorystyczne i przestępstwa dotyczące grupy terrorystycznej, a także przestępstwa związane z działalnością terrorystyczną, zdefiniowane w art. 3–12 dyrektywy (UE) 2017/541[33];

   e) pranie pieniędzy w rozumieniu art. 3 dyrektywy (UE) 2018/1673[34];

   f) handel ludźmi w rozumieniu art. 2 dyrektywy 2011/36/UE[35];

   g) przestępstwa dotyczące zatrudniania nielegalnie przebywających obywateli krajów trzecich, o których mowa w art. 2, 3 i 9 dyrektywy 2009/52/WE[36];

---

30 Decyzja ramowa Rady 2008/841/WSiSW z dnia 24 października 2008 r. w sprawie zwalczania przestępczości zorganizowanej (Dz.U. L 300 z 11.11.2008, s. 42, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_framw/2008/841/oj).

31 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2026/1021 z dnia 29 kwietnia 2026 r. w sprawie zwalczania korupcji, zastępująca decyzję ramową Rady 2003/568/WSiSW oraz Konwencję w sprawie zwalczania korupcji urzędników Wspólnot Europejskich i urzędników państw członkowskich Unii Europejskiej oraz zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371 (Dz.U. L, 2026/1021, 11.5.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2026/1021/oj).

32 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371 z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie zwalczania za pośrednictwem prawa karnego nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii (Dz.U. L 198 z 28.7.2017, s. 29, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2017/1371/oj).

33 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/541 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie zwalczania terroryzmu i zastępująca decyzję ramową Rady 2002/475/WSiSW oraz zmieniająca decyzję Rady 2005/671/WSiSW (Dz.U. L 88 z 31.3.2017, s. 6, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2017/541/oj).

34 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1673 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie zwalczania prania pieniędzy za pomocą środków prawnokarnych (Dz.U. L 284 z 12.11.2018, s. 22, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2018/1673/oj).

35 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/36/UE z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie zapobiegania handlowi ludźmi i zwalczania tego procederu oraz ochrony ofiar, zastępująca decyzję ramową Rady 2002/629/WSiSW (Dz.U. L 101 z 15.4.2011, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2011/36/oj).

h) przestępstwa przeciwko środowisku, o których mowa w art. 3 i 4 dyrektywy (UE) 2024/1203[37];

i) przestępstwa związane z naruszeniem unijnych środków ograniczających, o których mowa w art. 3 i 4 dyrektywy (UE) 2024/1226[38];

j) użycie bezgotówkowych instrumentów płatniczych w celu dokonania oszustwa, o którym mowa w art. 3–8 dyrektywy (UE) 2019/713[39];

k) przestępstwa w dziedzinie niegodziwego traktowania w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci oraz materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych, o których mowa w art. 3–9 dyrektywy 2011/93/UE[40].

Do celów akapitu pierwszego „osoba kluczowa dla funkcjonowania osoby prawnej" oznacza osobę zajmującą pozycję kierowniczą w strukturze tej osoby prawnej w oparciu o którekolwiek z następujących uprawnień:

a) uprawnienie do reprezentacji osoby prawnej;

b) uprawnienie do podejmowania decyzji w imieniu osoby prawnej; lub

c) uprawnienie do sprawowania kontroli w strukturze osoby prawnej.

2. Podstawy wykluczenia określone w niniejszym artykule mają zastosowanie przez pięć lat od dnia wydania prawomocnego wyroku, chyba że okres wykluczenia został określony w prawomocnym wyroku, w związku z czym po upływie odpowiedniego okresu, o którym mowa w tym wyroku, nie można wydać decyzji o wykluczeniu.

3. Nabywcy publiczni w dowolnym momencie postępowania o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój wykluczają wykonawcę z udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój, jeżeli dowiedzą się, że wykonawca lub wyłoniony wykonawca naruszył obowiązki dotyczące płatności podatków lub opłacenia składek na ubezpieczenie społeczne i naruszenie to zostało stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądowym lub ostateczną decyzją administracyjną, chyba że do tego czasu wykonawca zawarł wiążące porozumienie w celu spłaty należnych podatków lub składek na ubezpieczenie społeczne, obejmujące w stosownych przypadkach narosłe odsetki lub grzywny.

---

36 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1203 z dnia 11 kwietnia 2024 r. w sprawie ochrony środowiska poprzez prawo karne i zastępująca dyrektywy 2008/99/WE i 2009/123/WE (Dz.U. L, 2024/1203, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1203/oj).

37 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1203 z dnia 11 kwietnia 2024 r. w sprawie ochrony środowiska poprzez prawo karne i zastępująca dyrektywy 2008/99/WE i 2009/123/WE (Dz.U. L, 2024/1203, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1203/oj).

38 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1226 z dnia 24 kwietnia 2024 r. w sprawie określenia przestępstw związanych z naruszeniem unijnych środków ograniczających i sankcji za takie naruszenia oraz zmiany dyrektywy (UE) 2018/1673 (Dz.U. L, 2024/1226, 29.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1226/oj).

39 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/713 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie zwalczania fałszowania i oszustw związanych z bezgotówkowymi środkami płatniczymi, zastępująca decyzję ramową Rady 2001/413/WSiSW (Dz.U. L 123 z 10.5.2019, s. 18, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/713/oj).

40 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/93/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie zwalczania niegodziwego traktowania w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci oraz pornografii dziecięcej, zastępująca decyzję ramową Rady 2004/68/WSiSW (Dz.U. L 335 z 17.12.2011, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2011/93/oj).

Nabywcy publiczni mogą odstąpić od obowiązku wykluczenia przewidzianego w akapicie pierwszym, jeżeli wykluczenie byłoby w sposób wyraźny nieproporcjonalne, w szczególności gdy kwota zaległych należności jest niewielka.

4. Nabywcy publiczni mogą w wyjątkowych przypadkach zdecydować o odstąpieniu od obowiązku wykluczenia przewidzianego w niniejszym artykule z uwagi na nadrzędne względy interesu publicznego, takie jak zdrowie publiczne lub ochrona środowiska. Każdą decyzję o odstąpieniu oraz jej uzasadnienie dokumentuje się w dokumentach dotyczących danych postępowań o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój.

Artykuł 14

Fakultatywne podstawy wykluczenia

1. Nabywcy publiczni mogą w dowolnym momencie podczas postępowania o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój wykluczyć wykonawcę, w tym poszczególnych członków grup wykonawców, z udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój, jeżeli:

   a) nabywca publiczny może za pomocą dowolnych stosownych środków wykazać, że wykonawca naruszył mające zastosowanie obowiązki wynikające z odpowiednich przepisów Unii, o których mowa w art. 4 ust. 6;

   b) wykonawca znajduje się w stanie upadłości lub prowadzone jest wobec niego postępowanie upadłościowe lub likwidacyjne lub znajduje się on w porównywalnej sytuacji;

   c) nabywca publiczny może wykazać za pomocą stosownych środków, że wykonawca jest winny poważnego naruszenia obowiązków zawodowych, które podaje w wątpliwość jego uczciwość lub rzetelność;

   d) nabywca publiczny może stwierdzić, na podstawie wiarygodnych przesłanek, że wykonawca zawarł z innymi wykonawcami porozumienia mające na celu zakłócenie konkurencji;

   e) wykonawca wykazywał znaczące lub uporczywe niedociągnięcia w spełnieniu istotnego wymogu w ramach wcześniejszego zamówienia publicznego, co doprowadziło do przedterminowego rozwiązania umowy, odszkodowania lub zastosowania przez nabywcę publicznego innych porównywalnych sankcji;

   f) w kontekście danego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój stwierdzono, że wykonawca dopuścił się poważnego wprowadzenia w błąd w odniesieniu do informacji wymaganych do weryfikacji braku podstaw wykluczenia lub spełnienia kryteriów kwalifikacji; lub w inny sposób podjął działania w celu uzyskania nienależnych korzyści w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój;

   g) nabywca publiczny może wykazać za pomocą dowolnych stosownych środków, w tym między innymi informacji niejawnych lub niepodlegających publicznemu ujawnieniu ocen przedstawionych przez właściwe organy krajowe, że wykonawca nie wykazuje się wystarczającą wiarygodnością, by wykluczyć ryzyko dla interesów Unii lub co najmniej jednego państwa członkowskiego w zakresie ochrony oraz bezpieczeństwa publicznego;

h) w ciągu trzech lat poprzedzających postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego wykonawca korzystał z subsydiów zagranicznych, w odniesieniu do których w akcie wykonawczym przyjętym przez Komisję na podstawie art. 31 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2022/2560[41] stwierdzono, że zakłócają rynek wewnętrzny, a nabywca publiczny może stwierdzić na podstawie wystarczająco wiarygodnych przesłanek, że dane subsydia zagraniczne mogą mieć wpływ na ofertę wykonawcy.

2. Każdy wykonawca podlegający wykluczeniu na podstawie ust. 1 może przedstawić dowody pozwalające wykazać, że dana podstawa wykluczenia nie zachodzi, lub że pomimo jej istnienia wdrożył środki wystarczające do wykazania swojej rzetelności.

W tym celu wykonawca musi w szczególności udowodnić, że:

a) zrekompensował wszelkie szkody spowodowane uchybieniem lub zobowiązał się do ich rekompensaty;

b) wyczerpująco doprecyzował fakty i okoliczności, aktywnie współpracując z organami prowadzącymi dochodzenia; oraz

c) wdrożył konkretne środki techniczne, organizacyjne i kadrowe odpowiednie do zapobiegania dalszym uchybieniom.

Jeżeli nabywca publiczny uzna przedstawione dowody za wystarczające, dany wykonawca nie zostaje wykluczony z postępowania o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój.

Środki wdrożone przez wykonawców ocenia się z uwzględnieniem wagi i szczególnych okoliczności uchybienia. Przy ocenie środków wdrożonych przez wykonawcę nabywcy publiczni uwzględniają charakter, zakres i moment podjęcia współpracy z właściwymi organami prowadzącymi dochodzenia.

Jeżeli środki zostaną uznane za niewystarczające, wykonawca otrzymuje uzasadnienie takiego postanowienia.

Wykonawca, który został prawomocnym wyrokiem wydanym w którymkolwiek państwie członkowskim wykluczony z udziału w postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego, nie jest uprawniony do skorzystania z możliwości przewidzianej w niniejszym ustępie w okresie wykluczenia wynikającym z tego wyroku.

3. Państwa członkowskie mogą wyznaczyć organ krajowy właściwy do oceny dowodów i rozstrzygania, czy są one wystarczające do celów niniejszego ustępu. Na potrzeby swoich postępowań o udzielenie zamówienia nabywcy publiczni opierają się na pozytywnej decyzji właściwego organu krajowego.

4. Jeżeli nie wdrożono środków określonych w ust. 2, a okres wykluczenia nie został określony w prawomocnym wyroku, nabywcy publiczni mogą wykluczyć wykonawców na podstawie niniejszego artykułu na okres pięciu lat od dnia, w którym miało miejsce zachowanie stanowiące podstawę wykluczenia, lub – w przypadku czynów ciągłych lub powtarzających się – od dnia ustania tego zachowania, lecz nie po tym maksymalnym okresie.

---

[41] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2560 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny (Dz.U. L 330 z 23.12.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2560/oj).

5. W przypadku gdy nabywca publiczny wyklucza wykonawcę na podstawie ust. 1 lit. h), informuje o tym Komisję.

Artykuł 15

Kryteria kwalifikacji

1. W przypadku gdy nabywcy publiczni zdecydują się stosować kryteria kwalifikacji jako wymogi dotyczące udziału w postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój, ustalają takie kryteria zgodnie z warunkami określonymi w niniejszym artykule.

2. Kryteria kwalifikacji dotyczące postępowań o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój odnoszą się wyłącznie do:

   a) kompetencji do prowadzenia działalności zawodowej w rozumieniu ust. 4;

   b) zdolności technicznej i zawodowej w rozumieniu ust. 5;

   c) sytuacji ekonomicznej i finansowej w rozumieniu ust. 6, 7 i 8.

3. Nabywcy publiczni ograniczają wszelkie wymogi dotyczące kryteriów kwalifikacji do wymogów odpowiednich do zapewnienia, aby wykonawca posiadał zdolności i możliwości wymagane do wykonania umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój. Wszystkie wymogi dotyczące kryteriów kwalifikacji muszą być dotyczyć złożoności i ryzyka związanego z przedmiotem umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój oraz być proporcjonalne do tej złożoności i ryzyka, a także muszą być zgodne z zasadami przejrzystości, niedyskryminacji i proporcjonalności.

   Każdemu odniesieniu, które należy podać jako środek dowodowy na potrzeby potwierdzenia zgodności z którymkolwiek z kryteriów kwalifikacji, towarzyszą słowa „lub równoważne”, aby umożliwić oferentom przedstawienie wszelkiego rodzaju alternatywnych dowodów zgodności.

4. W postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój w zakresie, w jakim wykonawcy muszą posiadać określone zezwolenia lub muszą być członkami określonej organizacji, aby mieć możliwość prowadzenia danych działań w zakresie badań i rozwoju w państwie, w którym wykonawca prowadzi swoją główną działalność, nabywca publiczny może wymagać od nich udowodnienia, że posiadają takie zezwolenie lub status członkowski.

   Poświadczony wpis do urzędowych wykazów prowadzonych przez właściwe organy lub certyfikat wydany przez jednostkę certyfikacyjną stanowią podstawę domniemania spełnienia wymogów określonych w akapitach pierwszym i drugim.

5. Nabywcy publiczni mogą nałożyć wymogi zapewniające posiadanie przez wykonawców niezbędnych zasobów ludzkich i technicznych oraz doświadczenia umożliwiającego wykonanie umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój na odpowiednim poziomie jakości.

   O ile nie jest to uzasadnione złożonością umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój lub charakterem przedmiotu tego zamówienia, nabywcy publiczni nie mogą wymagać wcześniejszego doświadczenia w realizacji innych umów jako warunku udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój.

Nabywca publiczny może założyć, że wykonawca nie posiada wymaganych umiejętności zawodowych, w każdym z następujących przypadków, gdy:

a) nabywca publiczny ustalił w dowolny sposób, że wykonawca ma sprzeczne interesy, które mogą mieć negatywny wpływ na wykonanie tej umowy;

b) nabywca publiczny został w dowolny sposób poinformowany, że wykonawca stwarza zagrożenie dla bezpieczeństwa państwa członkowskiego lub Unii jako całości.

Nabywcy publiczni nie mogą wymagać wcześniejszego doświadczenia w realizacji innych umów, jeżeli jednocześnie nie wymagają, aby wyłonieni wykonawcy posiadali niezbędne zasoby ludzkie i techniczne do wykonania umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój. Nabywcy publiczni nie mogą uznawać wykonawców za niespełniających wymogów dotyczących zdolności technicznej i zawodowej wyłącznie ze względu na brak wcześniejszego doświadczenia w realizacji innych umów.

6. We wszelkich odniesieniach do kwalifikacji lub poziomów kwalifikacji zawartych w kryteriach kwalifikacji wymienia się poziomy przedstawione w europejskich ramach kwalifikacji określone w załączniku II do zalecenia Rady z dnia 22 maja 2017 r.[42]

7. W przypadku gdy nabywcy publiczni wymagają od wykonawców spełnienia minimalnych wymogów dotyczących sytuacji ekonomicznej i finansowej, mogą wymagać spełnienia jednego lub obu następujących warunków:

a) posiadania określonej minimalnej zdolności finansowej;

b) posiadania odpowiedniego poziomu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej z tytułu prowadzenia działalności zawodowej.

8. W przypadku gdy nabywcy publiczni wymagają od wykonawców przedstawienia dowodu potwierdzającego spełnianie minimalnych wymogów dotyczących sytuacji ekonomicznej i finansowej, umożliwiają im wykazanie spełnienia tych wymogów za pomocą wszelkich odpowiednich środków, w tym:

a) oświadczeń banków lub, w stosownych przypadkach, dowodu posiadania odpowiedniego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej z tytułu prowadzenia działalności zawodowej;

b) sprawozdania finansowego lub wyciągów ze sprawozdania finansowego, w przypadku gdy opublikowanie sprawozdania finansowego jest wymagane na mocy prawa kraju, w którym wykonawca ma siedzibę lub miejsce zamieszkania;

c) oświadczenia o obrocie wykonawcy za okres nie więcej niż trzech ostatnich lat obrotowych, w zależności od daty utworzenia przedsiębiorstwa lub rozpoczęcia działalności handlowej przez wykonawcę, pod warunkiem dostępności informacji dotyczących tego obrotu;

[42] Zalecenie Rady z dnia 22 maja 2017 r. w sprawie europejskich ram kwalifikacji dla uczenia się przez całe życie i uchylające zalecenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie ustanowienia europejskich ram kwalifikacji dla uczenia się przez całe życie (Dz.U. C 189 z 15.6.2017, s. 15).

d) biznesplanu popartego oświadczeniami lub innymi dowodami potwierdzającymi materialne i niematerialne aktywa finansowe wykonawcy, w tym jego aktywa własności intelektualnej, wkłady inwestorów finansowych lub podmiotów finansujących lub kapitał własny zainwestowany w wykonawcę.

W przypadku gdy wymagana jest minimalna zdolność finansowa, nie może ona przekraczać 50 % szacunkowej wartości umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój, z wyjątkiem należycie uzasadnionych przypadków, w szczególności gdy z charakterem zamawianych usług badawczych i rozwojowych wiąże się szczególne ryzyko. Umowa w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój. Nabywca publiczny określa główne powody takiego wymogu w dokumentach zamówienia.

Nabywcy publiczni mogą uwzględniać informacje z rocznych sprawozdań finansowych wykonawcy przy ocenie minimalnej sytuacji finansowej i ekonomicznej wyłącznie w przypadku, gdy nabywca publiczny określił metody i kryteria takiego uwzględnienia w dokumentach zamówienia. Tego rodzaju metody i kryteria są przejrzyste, obiektywne i niedyskryminacyjne.

W przypadku gdy nabywcy publiczni nakładają kryteria kwalifikacji dotyczące sytuacji ekonomicznej i finansowej zgodnie z ust. 6, nabywcy publiczni umożliwiają oferentom przedstawienie dowodu, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. d) niniejszego ustępu, w okresie od dnia, w którym nabywca publiczny powiadamia oferentów o decyzji o udzieleniu zamówienia publicznego na badania i rozwój, do dnia podpisania umowy w sprawie tego zamówienia.

9. W przypadku gdy nabywcy publiczni wymagają ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej z tytułu prowadzenia działalności zawodowej, zapewniają, aby wymagany zakres ochrony ubezpieczeniowej był proporcjonalny do racjonalnie przewidywalnej wysokości strat lub szkód, jakie wyłonieni wykonawcy i podwykonawcy mogą spowodować w trakcie lub w wyniku wykonania umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój, oraz uzasadniają ten zakres w dokumentach zamówienia.

10. W przypadku gdy postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój realizowane przez nabywcę publicznego nie obejmuje wstępnej selekcji wykonawców w oparciu o podstawy wykluczenia lub kryteria kwalifikacji, nabywca publiczny zwraca się o pełne dowody w postaci dokumentów potwierdzające brak mających zastosowanie podstaw wykluczenia i spełnienie kryteriów kwalifikacji wyłącznie do zwycięskich oferentów, których oferty zajęły najwyższe miejsca w rankingu na podstawie kryteriów udzielenia zamówienia. Informacji, które można ustalić na podstawie istniejących krajowych baz danych ustanowionych przez organ publiczny, wpisu do urzędowych wykazów lub certyfikacji nie można kwestionować bez wystarczającego uzasadnienia.

11. W przypadku gdy informacje lub dokumenty przedłożone przez wykonawców są lub wydają się niekompletne lub błędne, lub w przypadku braku określonych dokumentów nabywcy publiczni, zgodnie z zasadami równego traktowania i przejrzystości, zapewniają danym wykonawcom możliwość przedłożenia, uzupełnienia, doprecyzowania lub skompletowania odpowiednich informacji lub dokumentów w odpowiednim terminie, aby zaradzić wszelkim niedociągnięciom wynikającym z nieznacznej wady formalnej lub nieprawidłowości oferty, które nie podważają decyzji o udzieleniu zamówień publicznych na badania i rozwój.

Artykuł 10

Gwarancje finansowe

1. Nabywcy publiczni mogą wymagać od oferentów przedstawienia gwarancji przetargowych, gwarancji należytego wykonania umowy lub gwarancji środków zatrzymanych pod warunkiem spełnienia wszystkich następujących warunków:

   a) kwota gwarancji przetargowych nie przekracza 2 % całkowitej szacunkowej wartości umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój, przy czym maksymalna kwota gwarancji przetargowej wynosi 500 000 EUR w przypadku umów w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój o szacunkowej wartości powyżej 5 000 000 EUR oraz 100 000 EUR w przypadku umów o szacunkowej wartości poniżej 5 000 000 EUR;

   b) w przypadku umów w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój o szacunkowej wartości umowy powyżej 500 000 EUR kwota gwarancji należytego wykonania umowy i gwarancji środków zatrzymanych nie przekracza 5 % ceny danego zamówienia, przy czym limit ten można zwiększyć do 10 % w przypadku wysoce złożonych lub ryzykownych umów w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój, jeżeli jest to uzasadnione analizą ryzyka.

   c) W przypadku umów w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój o szacunkowej wartości umowy poniżej 500 000 EUR nie wymaga się gwarancji należytego wykonania umowy ani gwarancji środków zatrzymanych.

2. Wartości gwarancji przetargowych, gwarancji należytego wykonania umowy i gwarancji środków zatrzymanych, których nabywcy publiczni wymagają od oferentów będących MŚP, innowacyjnymi przedsiębiorstwami typu start-up lub innowacyjnymi przedsiębiorstwami typu scale-up, zmniejsza się o 50 %.

3. Nabywcy publiczni zapewniają terminowe obniżenie lub zwolnienie gwarancji finansowych, gdy nie są one już uzasadnione.

Artykuł 17

Kryteria udzielenia zamówienia związane z innowacjami

1. Nabywcy publiczni udzielają zamówienia wykonawcy, którego oferta zapewnia najlepszą relację jakości do ceny. W tym celu nabywcy publiczni oceniają otrzymane oferty z zastosowaniem kryterium najlepszej relacji jakości do ceny. Aby określić najlepszą relację jakości do ceny, nabywcy publiczni oceniają oferty, porównując ich cenę i jakość, przy czym jakość ocenia się na podstawie kryteriów jakościowych związanych z przedmiotem umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój. Przy określaniu najlepszej relacji jakości do ceny można również uwzględnić koszty. Przy ocenie ofert metodą najlepszej relacji jakości do ceny łączna waga wszystkich jakościowych kryteriów udzielenia zamówienia stanowi co najmniej 50 % łącznej wagi wszystkich kryteriów udzielenia zamówienia. Kryterium ceny odnosi się wyłącznie do ceny oferty. Wagę przypisaną kryteriom związanym z całkowitym kosztem własności wlicza się do odpowiedniego udziału procentowego.

2. Kryteria jakościowe obejmują wszelkie kryteria służące ocenie, w jakim stopniu oferta przewiduje osiągnięcie korzystnych, efektywnych lub zrównoważonych

wyników w odniesieniu do przedmiotu umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój.

Jakość oferty może na przykład dotyczyć następujących aspektów:

a) wartości technicznej, właściwości estetycznych i funkcjonalnych, dostępności, projektowania dla wszystkich użytkowników, metod prowadzenia badań i rozwoju;

b) celów środowiskowych, klimatycznych, społecznych i innowacyjnych zgodnie z art. 4 ust. 6, interesów w zakresie ochrony oraz bezpieczeństwa publicznego zgodnie z art. 28 lub wymogów dotyczących preferencji europejskich, jeżeli nabywca publiczny stosuje te wymogi w formie przyznawania punktów w ramach oceny ofert;

c) jakości wyznaczonego personelu, która może mieć znaczący wpływ na poziom wykonania umowy, w tym organizacji, kwalifikacji i doświadczenia personelu wyznaczonego do wykonania umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój;

d) jakości organizacji pracy oraz jakości przydziału zasobów przeznaczonych do wykonania umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój.

3. Kryteria udzielenia zamówienia muszą być niedyskryminacyjne, proporcjonalne, konkretne, obiektywne i mierzalne; ocenia się je w ramach procesu zapewniającego wystarczające zabezpieczenia przed nieprawidłowościami. Umożliwiają one nabywcy publicznemu skuteczne porównanie mocnych i słabych stron oferowanych usług badawczych i rozwojowych i nie mogą skutkować przyznaniem nabywcy publicznemu nieograniczonej swobody wyboru.

4. W postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój nabywcy publiczni w ramach jakościowych kryteriów udzielenia zamówienia, o których mowa w ust. 2, stosują szczegółowe jakościowe kryteria udzielenia zamówienia opracowane w celu pomiaru potencjalnego wpływu ofert na innowacje i tworzenie wartości dodanej dla Unii. Takie jakościowe kryteria udzielenia zamówienia związane z innowacjami, o których mowa w ust. 2 lit. e) niniejszego artykułu, obejmują:

a) stopień innowacyjności oferty oraz zakres, w jakim stopień ten przyczynia się do ogólnej jakości propozycji, która ma zostać zbadana, opracowana lub przetestowana w ramach zamówienia publicznego na badania i rozwój, w miarę możliwości z zastosowaniem kryteriów jakościowych właściwych dla zamierzonych rezultatów zamówienia publicznego na badania i rozwój;

b) całkowity koszt własności i długoterminowe korzyści oferty, w tym wpływ zaproponowanego w ofercie podejścia w zakresie inżynierii wartości na te koszty i korzyści;

c) wpływ oferty na wzmocnienie łańcucha dostaw technologii i rozwój ekosystemu innowacji w Unii, w tym w odniesieniu do technologii krytycznych;

d) udział wartości działań, które proponuje się prowadzić w Unii w ramach umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój;

e) w stosownych przypadkach zakres, w jakim w ofercie przewidziano integrację technologii opracowanych w Unii, w tym rezultatów prac badawczych

i rozwojowych wynikających z programów badawczo-rozwojowych finansowanych ze środków publicznych na rynku wewnętrznym, oraz wykorzystanie narzędzi, takich jak normy, specyfikacje, oprogramowanie lub modele, lub innych technologii opracowanych w Unii.

5. Nabywcy publiczni mogą stosować inne kryteria udzielenia zamówienia związane z innowacjami oprócz kryteriów określonych w ust. 4. Łączna waga wszystkich kryteriów udzielenia zamówienia związanych z innowacjami wynosi co najmniej 15 % łącznej wagi wszystkich kryteriów udzielenia zamówienia, a łączna waga kryteriów udzielenia zamówienia związanych z innowacjami, o których mowa w ust. 1 lit. c), d) i e), nie przekracza 15 % łącznej wagi wszystkich kryteriów udzielenia zamówienia. Kryteria udzielenia zamówienia związane z innowacjami stanowią część jakościowych kryteriów udzielenia zamówienia, o których mowa w ust. 2.

6. Na zasadzie odstępstwa od ust. 4 i 5 obowiązek stosowania na podstawie niniejszego artykułu kryteriów udzielenia zamówienia związanych z innowacjami nie ma zastosowania do postępowań o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój, których jedynym przedmiotem jest zamówienie na usługi doradcze w zakresie badań i rozwoju objęte kodami CPV 73200000-4, 73210000-7 i 73220000-0.

Artykuł 18

Formułowanie wymagań dotyczących cech zamawianych usług badawczych i rozwojowych

1. Nabywcy publiczni określają wymogi dotyczące cech zamawianych usług badawczych i rozwojowych oraz zamierzonych rezultatów w dokumentach zamówienia w następującej kolejności:

   a) wymagania przewidziane prawem;

   b) wymagania funkcjonalne;

   c) wymagania wydajnościowe;

   d) wymagania dotyczące projektu.

   Nabywcy publiczni stosują kolejność preferencji wskazaną w akapicie pierwszym do każdej cechy z osobna.

   O ile mające zastosowanie prawo Unii lub prawo krajowe nie stanowi inaczej, nabywcy publiczni opracowują wszystkie wymogi, o których mowa w niniejszym ustępie, w sposób umożliwiający oferentowi udowodnienie zgodności za pomocą wszelkich alternatywnych równoważnych dowodów.

2. Nabywcy publiczni formułują wymóg w postaci wymagania wydajnościowego lub wymagania dotyczącego projektu tylko wtedy, gdy opracowanie takiego wymogu jako wymagania funkcjonalnego jest niewykonalne w praktyce.

3. Jeżeli w odniesieniu do określonej cechy prawo nie nakłada żadnego wymogu, a cechy tej nie można wystarczająco opisać za pomocą wymagań określonych w ust. 1, wymagania dotyczące tej cechy można sformułować przez odniesienie – w następującej kolejności – do:

   a) norm zharmonizowanych, a także norm i dokumentów normalizacyjnych, do których odniesienia opublikowano do celów niniejszego ustępu w *Dzienniku*

Urzędowym Unii Europejskiej lub w jakikolwiek inny sposób przewidziany zgodnie z prawem Unii oraz ze wspólnymi specyfikacjami, rozumianymi jako specyfikacje techniczne inne niż normy i przyjętymi przez Komisję, zgodność z którymi pozwala domniemywać zgodność z wymogami określonymi w odpowiednich przepisach Unii;

b) norm europejskich zdefiniowanych w art. 2 rozporządzenia (UE) nr 1025/2012, w tym krajowych norm transponujących normy europejskie;

c) europejskich dokumentów oceny;

d) norm międzynarodowych;

e) innych dokumentów normalizacyjnych opracowanych przez europejską organizację normalizacyjną zdefiniowaną w rozporządzeniu (UE) nr 1025/2012;

f) jeżeli nie istnieje żadne z odniesień wymienionych w lit. a)–f), norm krajowych, krajowych aprobat technicznych lub krajowych specyfikacji technicznych.

Każdemu odniesieniu towarzyszą słowa „lub równoważne”, chyba że dokonuje się odniesienia do obowiązkowych zharmonizowanych specyfikacji technicznych.

4. Nabywcy publiczni zapewniają, aby dokumenty zamówienia nie zawierały odniesień do konkretnej marki, nazwy handlowej lub źródła ani do szczególnego procesu, który charakteryzuje produkty, usługi lub roboty budowlane dostarczane przez konkretnego wykonawcę, ani do znaków towarowych, patentów, typów, konkretnego pochodzenia lub produkcji, jeżeli prowadziłoby to do uprzywilejowania lub wyeliminowania określonych wykonawców lub produktów, usług lub robót budowlanych.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego takie odniesienia są dozwolone wyłącznie wówczas, gdy nie jest możliwe wystarczająco precyzyjne i zrozumiałe opisanie przedmiotu umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój na podstawie ust. 1, 2 i 3. Nabywcy publiczni nie mogą odstąpić od tego obowiązku, chyba że jest to uzasadnione przedmiotem umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój; wówczas odniesieniu takiemu towarzyszą słowa „lub równoważne”.

Artykuł 19

Podział ryzyka i korzyści na warunkach rynkowych

1. Nabywcy publiczni zapewniają, aby prawa własności intelektualnej do rezultatów uzyskanych przez wyłonionego wykonawcę w toku wykonywania umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój nie przypadały wyłącznie nabywcy publicznemu na potrzeby jego własnej działalności, lecz aby nabywca publiczny dzielił z wyłonionym wykonawcą, na warunkach rynkowych, ryzyko i korzyści związane z tymi prawami własności intelektualnej. W tym celu nabywcy publiczni i wyłonieni wykonawcy wypełniają obowiązki określone w ust. 2–9.

2. Wyłonieni wykonawcy mają prawo zachować prawa własności intelektualnej do rezultatów uzyskanych przez nich w toku wykonywania umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój. Umowa w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój przyznaje wyłonionym wykonawcom to prawo,

zobowiązując ich jednocześnie do ochrony swoich rezultatów, dołożenia wszelkich starań w celu ich komercjalizacji oraz niewykorzystywania ich w sposób sprzeczny z interesem publicznym.

3. Wyłonieni wykonawcy jak najszybciej powiadamiają nabywców publicznych o wszelkich rezultatach, które można wykorzystać, niepóźniej jednak niż w określonym w umowie w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój maksymalnym terminie liczonym od uzyskania tych rezultatów. Powiadomienie to zawiera informację o decyzji wyłonionego wykonawcy dotyczącej ochrony i komercjalizacji tych rezultatów. Jeżeli wyłonieni wykonawcy zdecydują się nie chronić ani nie komercjalizować rezultatów określonych w umowie w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój, nabywca publiczny, na zasadzie odstępstwa od ust. 2 i bez uszczerbku dla autorskich praw osobistych, ma prawo:

   a) w porozumieniu z wyłonionym wykonawcą przyznać jego personelowi prawo do ochrony tych rezultatów i nabycia do nich praw własności intelektualnej; lub

   b) samodzielnie chronić te rezultaty, nabyć prawa własności intelektualnej do nich oraz przenieść prawa do rezultatów lub udzielić licencji na ich wykorzystanie na sprawiedliwych i rozsądnych warunkach oraz w sposób niedyskryminacyjny.

4. Nabywcom publicznym przysługują co najmniej nieodpłatne prawa dostępu do rezultatów uzyskanych przez wyłonionych wykonawców w związku z wykonywaniem umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój na własny użytek oraz do wykorzystania przez ich obecnych i przyszłych wyłonionych wykonawców przy wykonywaniu wszelkich umów zawartych przez tych nabywców publicznych. Nabywcy publiczni mogą również wymagać, aby taki bezpłatny dostęp obejmował, oprócz praw użytkowania, inne prawa dostępu, takie jak prawa do modyfikowania i utrzymywania rezultatów.

5. W sytuacjach nadzwyczajnych, gdy wyłonieni wykonawcy nie są w stanie zaspokoić późniejszego popytu na rynku Unii na rezultaty umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój, nabywcy publiczni mają prawo udzielać osobom trzecim licencji niewyłącznych na komercyjne wykorzystanie tych rezultatów lub wymagać od wyłonionych wykonawców udzielania takich licencji, bez prawa do udzielania sublicencji oraz na sprawiedliwych i rozsądnych warunkach.

6. Jeżeli wyłonieni wykonawcy nie skomercjalizują swoich rezultatów w rozsądnym terminie przewidzianym w umowie w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój, ale przedstawią uzasadnione powody braku komercjalizacji, nabywcy publiczni:

   a) sprawdzają wspólnie z wyłonionymi wykonawcami, czy są oni w stanie i chcą skomercjalizować rezultaty, jeżeli otrzymają na to odpowiedni dodatkowy termin;

   b) tylko wtedy, gdy stwierdzono, że wyłonieni wykonawcy nie są w stanie lub nie chcą skomercjalizować rezultatów lub nie skomercjalizowali ich w dodatkowym terminie, o którym mowa w lit. a), mają prawo:

      a) udzielać osobom trzecim licencji niewyłącznych na komercyjne wykorzystanie rezultatów umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój lub wymagać od wyłonionych wykonawców udzielania

takich licencji, na sprawiedliwych i rozsądnych warunkach oraz bez prawa do udzielania sublicencji; lub

b) tylko wówczas, gdy udzielenie licencji, o którym mowa w pkt (i), nie wystarcza do zapewnienia komercjalizacji wymaganej w umowie w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój, wymagać od wyłonionego wykonawcy przeniesienia własności tych rezultatów na nabywców publicznych na sprawiedliwych i rozsądnych warunkach, bez uszczerbku dla autorskich praw osobistych.

7. Jeżeli wyłonieni wykonawcy nie skomercjalizują swoich rezultatów w rozsądnym terminie przewidzianym w umowie w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój i nie przedstawią uzasadnionych powodów braku komercjalizacji lub wykorzystują te rezultaty w sposób sprzeczny z interesem publicznym, a podjęte przez nabywców publicznych próby uzyskania w rozsądnym terminie zgody wyłonionych wykonawców na udzielenie licencji na te rezultaty na sprawiedliwych i rozsądnych warunkach okażą się bezskuteczne, nabywcy publiczni mają prawo:

a) udzielać osobom trzecim licencji niewyłącznych na komercyjne wykorzystanie rezultatów umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój lub wymagać od wyłonionych wykonawców udzielania takich licencji, bez prawa do udzielania sublicencji i bez rekompensaty finansowej dla wyłonionych wykonawców; lub

b) jeżeli działanie, o którym mowa w lit. a), nie wystarcza do zapobieżenia wykorzystywaniu rezultatów w sposób sprzeczny z interesem publicznym ani do zapewnienia komercjalizacji wymaganej w umowie w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój, wymagać od wyłonionego wykonawcy przeniesienia własności tych rezultatów na nabywców publicznych bez rekompensaty finansowej dla wyłonionych wykonawców i bez uszczerbku dla autorskich praw osobistych.

8. Do celów ust. 6 i 7 za uzasadniony powód uznaje się w szczególności sytuację, w której wyłoniony wykonawca wykaże, że dołożył wszelkich starań, aby skomercjalizować rezultaty i zapobiec nadużyciom polegającym na wykorzystywaniu ich w sposób sprzeczny z interesem publicznym.

9. Wyłonieni wykonawcy z wyprzedzeniem powiadamiają nabywców publicznych o zamiarze udzielenia licencji wyłącznej na rezultaty zamówienia publicznego na badania i rozwój lub przeniesienia własności tych rezultatów. Nabywcy publiczni mają prawo sprzeciwić się udzieleniu przez wyłonionych wykonawców licencji wyłącznej na rezultaty zamówienia publicznego na badania i rozwój lub przeniesieniu przez nich własności tych rezultatów w każdym z następujących przypadków:

a) jeżeli takie udzielenie licencji lub przeniesienie własności miałoby negatywny wpływ na dostęp nabywcy publicznego do rezultatów lub ich komercyjne wykorzystanie;

b) jeżeli takie udzielenie licencji lub przeniesienie własności byłoby sprzeczne z interesem publicznym w sektorach o zasadniczym znaczeniu dla rozwoju społeczno-gospodarczego lub technologicznego Unii lub państw członkowskich, w których mają siedzibę nabywcy publiczni;

c) jeżeli rezultaty te podlegałyby kontroli lub innym ograniczeniom ze strony państwa innego niż państwa, o których mowa w art. 11 ust. 1, w sposób, który

miałby negatywny wpływ na dostęp nabywcy publicznego do rezultatów lub na ich komercjalizację, o czym mowa w lit. a) niniejszego ustępu, lub w sposób sprzeczny z interesem publicznym, o czym mowa w lit. b) niniejszego ustępu.

10. W przypadku zamówień publicznych na badania i rozwój innych niż przedkomercyjne zamówienia publiczne, na zasadzie odstępstwa od ust. 1–9, nabywcy publiczni mogą nabyć prawa własności intelektualnej do rezultatów uzyskanych przez wyłonionych wykonawców w związku z wykonywaniem umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój, jeżeli jest to uzasadnione którymkolwiek z następujących nadrzędnych względów interesu publicznego wskazanych w dokumentach zamówienia:

a) jeżeli jest to konieczne i uzasadnione ze względu na ochronę interesów Unii lub co najmniej jednego z jej państw członkowskich związanych z ochroną oraz bezpieczeństwem publicznym w rozumieniu art. 28 ust. 2;

b) jeżeli jest to konieczne, aby zapobiec nadużywaniu rezultatów przez wyłonionych wykonawców lub inne osoby trzecie, i nie ma innego skutecznego sposobu zapobieżenia takim nadużyciom;

c) jeżeli nabywca publiczny zamierza korzystać na zasadzie wyłączności z praw własności intelektualnej do rezultatów uzyskanych przez wyłonionych wykonawców.

W przypadku gdy nabywcy publiczni nabywają prawa własności intelektualnej zgodnie z akapitem pierwszym:

a) jeżeli w ciągu czterech lat od dnia nabycia praw własności intelektualnej, o których mowa w ust. 10 lit. c), nie skorzystają z tych praw, oferują ich przeniesienie lub udzielenie na nie licencji na sprawiedliwych i rozsądnych warunkach oraz w sposób niedyskryminacyjny;

b) jeżeli zdecydują się na przeniesienie tych praw własności intelektualnej lub udzielenie na nie licencji, przenoszą je lub udzielają licencji na sprawiedliwych i rozsądnych warunkach oraz w sposób niedyskryminacyjny;

c) zapewniają możliwość szerokiego rozpowszechniania wszystkich rezultatów, które nie prowadzą do powstania praw własności intelektualnej, bez uszczerbku dla obowiązków w zakresie poufności i ochrony danych, o których mowa w art. 26.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 39 w celu zmiany wykazu przypadków określonych w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, z uwzględnieniem następujących kryteriów:

a) wpływu na szerszą komercjalizację rezultatów badań i rozwoju;

b) wpływu na zapewnienie lepszego dostępu przedsiębiorstwom innowacyjnym, w szczególności innowacyjnym przedsiębiorstwom typu start-up i innowacyjnym przedsiębiorstwom typu scale-up, oraz nowym podmiotom wchodzącym na rynek;

c) wpływu na rozwój społeczno-gospodarczy lub technologiczny w Unii;

d) wpływu na autonomię strategiczną i bezpieczeństwo gospodarcze Unii;

e) wpływu na ochronę interesów publicznych.

11. Nabywcy publiczni:

a) wymagają od wyłonionych wykonawców, aby przewidzieli w umowach o podwykonawstwo, że podwykonawcy są związani tymi samymi prawami i obowiązkami w zakresie własności intelektualnej, które mają zastosowanie do wyłonionych wykonawców w ramach umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój, w szczególności aby każda umowa dotycząca przeniesienia praw lub udzielenia licencji przewidywała przeniesienie obowiązków wyłonionego wykonawcy wynikających z tej umowy na nowego właściciela lub licencjobiorcę oraz zobowiązywała nowego właściciela lub licencjobiorcę do zapewnienia przeniesienia tych obowiązków przy każdym kolejnym przeniesieniu praw lub udzieleniu licencji;

b) opracowując i wdrażając zobowiązania mające wpływ na ochronę praw własności intelektualnej w kontekście umów w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój, przestrzegają mających zastosowanie przepisów prawa Unii dotyczących własności intelektualnej, porozumienia TRIPS[43] oraz innych zobowiązań międzynarodowych Unii lub zainteresowanych państw członkowskich.

Do celów akapitu pierwszego lit. b), w przypadku gdy udział w zamówieniu publicznym na badania i rozwój nie jest ograniczony do wykonawców pochodzących z państw członkowskich, nabywcy publiczni przyznają wykonawcom pochodzącym z innych państw będących członkami WTO traktowanie nie mniej korzystne niż traktowanie przyznawane wykonawcom pochodzącym z państwa nabywcy publicznego w odniesieniu do ochrony własności intelektualnej, chyba że porozumienie TRIPS stanowi inaczej.

Artykuł 20

Modyfikacje umowy

1. Nabywcy publiczni mogą modyfikować zawarte umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój w okresie ich obowiązywania bez przeprowadzania nowego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój, jeżeli taką możliwość, niezależnie od wartości pieniężnej modyfikacji, przewidziano w pierwotnych dokumentach zamówienia w jasnych, precyzyjnych i jednoznacznych klauzulach przeglądowych, które mogą obejmować klauzule zmiany ceny lub opcje. Tego rodzaju klauzule określają zakres i charakter możliwych modyfikacji lub opcji, a także warunki, na jakich można je stosować. Takie klauzule przeglądowe nie przewidują modyfikacji ani opcji, które zmieniłyby ogólny charakter umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój.

2. Nabywcy publiczni mogą również modyfikować zawarte umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój w okresie ich obowiązywania bez przeprowadzania nowego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój, pod warunkiem że spełnione są oba następujące warunki:

a) modyfikacja nie jest istotna w rozumieniu ust. 3 lub – jeżeli jest istotna – zachodzi dowolny z przypadków wymienionych w ust. 4;

[43] Porozumienie w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej (TRIPS), określone w załączniku 1C do Porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu (Dz.U. L 336 z 23.12.1994, s. 214, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/1994/800(16)/oj).

b) modyfikacja odpowiada obiektywnym potrzebom powstałym w toku wykonywania umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój, ogranicza się do tego, co jest niezbędne i odpowiednie do zapewnienia jej wykonania i ciągłości, oraz nie narusza pierwotnej równowagi ekonomicznej umowy na korzyść wyłonionego wykonawcy w sposób nieprzewidziany w jej pierwotnej wersji.

3. Modyfikację uznaje się za istotną w co najmniej jednym z następujących przypadków:

a) modyfikacja wprowadza warunki, które, gdyby były częścią pierwotnego postępowania o udzielenie zamówienia, umożliwiłyby dopuszczenie innych kandydatów niż ci, którzy zostali pierwotnie zakwalifikowani, lub przyjęcie oferty innej niż pierwotnie przyjęta, albo zainteresowałyby dodatkowych uczestników postępowania o udzielenie zamówienia;

b) modyfikacja zmienia istotne postanowienia lub warunki umowy, takie jak

c) zmiana równowagi ekonomicznej umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój na korzyść wyłonionego wykonawcy w sposób nieprzewidziany w pierwotnej umowie, wynikająca z jednego z poniższych aspektów;

a) znaczne rozszerzenie zakresu umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój;

b) tożsamość wyłonionego wykonawcy w przypadkach innych niż przewidziane w ust. 4 lit. c).

4. Istotne modyfikacje są dopuszczalne w rozumieniu ust. 2 wyłącznie w następujących przypadkach, pod warunkiem że nie naruszają pierwotnej równowagi ekonomicznej umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój na korzyść wyłonionego wykonawcy w sposób nieprzewidziany w pierwotnej umowie w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój:

a) jeżeli w toku wykonywania umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój niezbędne stały się dodatkowe usługi lub dostawy, a zmiana wyłonionego wykonawcy nie jest możliwa ze względów technicznych lub ekonomicznych, w tym ze względu na współzależność z istniejącymi robotami budowlanymi lub usługami lub na znaczny wzrost kosztów;

b) jeżeli modyfikacja jest konieczna ze względu na okoliczności, których nabywca publiczny działający z należytą starannością nie mógł racjonalnie przewidzieć w chwili wszczęcia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój i które mają istotny wpływ na wykonanie umowy lub możliwość jej wykonania, w tym:

a) istotne zmiany obowiązujących ram regulacyjnych lub prawnych;

(ii) istotny postęp technologiczny;

(iii) poważne zakłócenia, sytuacje nadzwyczajne lub kryzysy o istotnych skutkach gospodarczych, społecznych lub operacyjnych;

c) gdy pierwotnego wyłonionego wykonawcę zastępuje inny podmiot w jednym z następujących przypadków:

a) w następstwie połączenia, przejęcia, nabycia, niewypłacalności lub innej restrukturyzacji przedsiębiorstwa inny wykonawca wstępuje w całości lub w części w prawa i obowiązki pierwotnego wyłonionego wykonawcy, pod warunkiem że nowy podmiot spełnia pierwotnie ustalone kryteria kwalifikacji podmiotowej, nie wprowadza się innych istotnych modyfikacji umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój, a zastąpienie ma na celu obejście stosowania niniejszego rozporządzenia; lub

(ii) w przypadku gdy nabywca publiczny sam przejmuje zobowiązania głównego wykonawcy wobec jego podwykonawców, jeżeli możliwość taką przewiduje prawo krajowe.

5. Modyfikację, której wartość nie przekracza 15 % wartości pierwotnej umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój, uznaje się za nieistotną i można jej dokonać bez przeprowadzania nowego postępowania o udzielenie zamówienia, pod warunkiem że nie narusza ona pierwotnej równowagi ekonomicznej umowy na korzyść wyłonionego wykonawcy w sposób nieprzewidziany w pierwotnej umowie.

W przypadku gdy wprowadzanych jest kilka kolejnych modyfikacji, wartość tę należy oszacować na podstawie łącznej wartości netto kolejnych modyfikacji.

6. Przed dokonaniem modyfikacji umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój nabywca publiczny ustala na podstawie obiektywnych i możliwych do zweryfikowania danych, że spełnione są warunki określone w ust. 2. Nabywcy publiczni prowadzą szczegółową pisemną dokumentację dotyczącą istotnych elementów modyfikacji, w tym jej uzasadnienia, konieczności lub zasadności oraz jej wpływu na równowagę ekonomiczną umowy, w szczególności na podział ryzyka i korzyści ekonomicznych, tak aby uzasadnić decyzję o modyfikacji umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój i umożliwić właściwym organom ds. nadzoru, audytu i przeglądu weryfikację zgodności z niniejszym artykułem.

7. Przed dokonaniem modyfikacji umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój, której wartość przekracza 50 % pierwotnej szacunkowej wartości umowy, nabywcy publiczni publikują ogłoszenie o modyfikacji umowy. W ogłoszeniu tym podaje się uzasadnienie dokonania modyfikacji bez przeprowadzania nowego postępowania o udzielenie zamówienia. Kolejne modyfikacje nie mogą mieć na celu obejścia niniejszego rozporządzenia.

8. W przypadku gdy nabywcy publiczni dokonują istotnej modyfikacji umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój zgodnie z ust. 4, a wartość tej modyfikacji nie przekracza 50 % pierwotnej szacunkowej wartości umowy, publikują ogłoszenie o modyfikacji umowy w terminie 20 dni kalendarzowych od dnia dokonania modyfikacji.

9. Modyfikacji umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój nie można wykorzystywać do usuwania niedociągnięć w wykonaniu umowy przez wyłonionego wykonawcę, jeżeli niedociągnięcia te nie wynikają z okoliczności od niego niezależnych.

Artykuł 21

Inżynieria wartości

1. Nabywcy publiczni umieszczają klauzulę dotyczącą inżynierii wartości we wszystkich umowach w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój podlegających niniejszemu rozporządzeniu, których szacunkowa wartość bez VAT przekracza:

   a) 10 mln EUR od dnia ... [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę przypadającą 1 rok od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.;

   b) 9 mln EUR od dnia ... [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę przypadającą 2 lata od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.;

   c) 8 mln EUR od dnia ... [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę przypadającą 3 lata od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.;

   d) 7 mln EUR od dnia ... [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę przypadającą 3 lata od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.;

   e) 6 mln EUR od dnia ... [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę przypadającą 4 lata od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.;

   f) 5 mln EUR od dnia ... [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę przypadającą 5 lat od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.

   Nabywcy publiczni mogą zawrzeć klauzulę dotyczącą inżynierii wartości w umowach w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój o niższej szacunkowej wartości.

2. Nabywcy publiczni uwzględniają w umowie w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój:

   a) klauzule dotyczące inżynierii wartości, które zachęcają wyłonionych wykonawców do składania propozycji zmiany w ramach inżynierii wartości przez cały okres wykonywania umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój („klauzule dotyczące dobrowolnego stosowania inżynierii wartości”); lub

   b) klauzule dotyczące inżynierii wartości, które wymagają od wyłonionych wykonawców przedkładania nabywcy publicznemu propozycji zmiany w ramach inżynierii wartości w regularnych odstępach czasu przez cały okres wykonywania umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój („klauzule dotyczące obowiązkowego stosowania inżynierii wartości”).

   Nabywcy publiczni mogą wprowadzić obowiązkowe stosowanie inżynierii wartości, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. b), w odniesieniu do całej umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój lub tylko do części tej umowy.

   W przypadku gdy nabywcy publiczni wprowadzą obowiązkowe stosowanie inżynierii wartości w odniesieniu do części umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój, formułują oni w dokumentach zamówienia wymagania dotyczące tych części jako wymagania funkcjonalne lub wydajnościowe.

   Wyłonieni wykonawcy umieszczają odpowiednie klauzule dotyczące obowiązkowego lub dobrowolnego stosowania inżynierii wartości w każdej umowie o podwykonawstwo, której wartość w dniu jej zawarcia przekracza wartości, o których mowa w ust. 1. Mogą oni umieszczać odpowiednie klauzule dotyczące obowiązkowego lub dobrowolnego stosowania inżynierii wartości w umowach o podwykonawstwo o wartości niższej od tych wartości.

3. W przypadku gdy wyłonieni wykonawcy składają propozycje zmiany w ramach inżynierii wartości, o których mowa w ust. 2 akapit pierwszy, uwzględniają w nich:

   a) wszystkie proponowane zmiany dotyczące którejkolwiek z usług badawczych i rozwojowych objętych zamówieniem publicznym na badania i rozwój;

   b) opis wszelkiego wpływu, jaki proponowane zmiany, o których mowa w lit. a) niniejszego ustępu, mogą wywierać na prawa i obowiązki stron umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój, w tym na cenę różnych części umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój, o których mowa w ust. 2 akapit drugi, lub na zadania wyłonionego wykonawcy;

   c) opartą na dowodach analizę oczekiwanych kosztów i korzyści proponowanych zmian;

   d) w przypadku podwykonawstwa – wszelkie propozycje zmiany w ramach inżynierii wartości przedstawione przez ich podwykonawców, które są niezbędne do wdrożenia propozycji zmiany w ramach inżynierii wartości przedstawionej przez wyłonionego wykonawcę.

4. Nabywcy publiczni nie przyjmują propozycji zmiany w ramach inżynierii wartości, które:

   a) zmieniają przedmiot umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój;

   b) naruszają istotne funkcje lub cechy zamawianych usług badawczych i rozwojowych lub ich planowanych rezultatów, opisane w wymaganiach funkcjonalnych lub wydajnościowych;

   c) dotyczą wyłącznie zmiany spodziewanych ilości zamawianych usług badawczych i rozwojowych oraz ich planowanych rezultatów;

   d) wiążą się ze zmianą produktów końcowych w ramach badań i rozwoju lub testowanych wielkości w ramach badań i rozwoju, które wynikają wyłącznie z poprzednich testów w ramach umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój.

5. Nabywcy publiczni wskazują w dokumentach zamówienia, że mogą zatwierdzić zmiany umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój skutkujące obniżeniem lub podwyższeniem jej ceny, jeżeli wyłoniony wykonawca przedstawi propozycję zmiany w ramach inżynierii wartości. W dokumentach zamówienia określa się limity dopuszczalnego wzrostu ceny umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój wynikającego ze zmian tej umowy wprowadzanych w następstwie propozycji zmiany w ramach inżynierii wartości. Wszelkich takich zmian umowy związanych z inżynierią wartości dokonuje się zgodnie z art. 20.

6. Nabywcy publiczni określają w dokumentach zamówienia wskaźniki podziału zachęt, zgodnie z którymi oszczędności kosztów netto uzyskane przez nabywców publicznych dzięki przyjętym propozycjom zmiany w ramach inżynierii wartości w realizowanej umowie w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój dzieli się między nabywców publicznych i wyłonionych wykonawców. Jeżeli propozycja zmiany w ramach inżynierii wartości przynosi nabywcom publicznym oszczędności kosztów netto w odniesieniu do potencjalnych przyszłych umów w sprawie zamówień publicznych na badania i rozwój, w dokumentach zamówienia określa się, czy udział wyłonionego wykonawcy w oszczędnościach wynikających

z tych umów zostanie wypłacony przez nabywcę publicznego jednorazowo lub w kolejnych płatnościach dokonywanych w miarę udzielania przyszłych zamówień publicznych na badania i rozwój. Nabywcy publiczni zapewniają, aby udział wyłonionego wykonawcy w oszczędnościach kosztów, wypłacany mu przez nich w ramach zamówienia publicznego na badania i rozwój, nie był równy kosztowi usług badawczych i rozwojowych świadczonych w ramach umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój ani go nie przekraczał.

7. Nabywcy publiczni mogą jednostronnie – w całości lub w części – przyjąć lub odrzucić każdą propozycję zmiany w ramach inżynierii wartości. Jeżeli nabywca publiczny nie przyjmie propozycji zmiany w ramach inżynierii wartości, powiadamia o tym wyłonionego wykonawcę na piśmie, wyjaśniając powody odrzucenia. Wyłoniony wykonawca może wycofać każdą propozycję zmiany w ramach inżynierii wartości, w całości lub w części, w dowolnym momencie, zanim zostanie ona zaakceptowana przez nabywcę publicznego. Do czasu uwzględnienia w realizowanej umowie w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój, w drodze jej zmiany, propozycji zmiany w ramach inżynierii wartości wyłoniony wykonawca kontynuuje wykonywanie umowy zgodnie z jej dotychczasowymi postanowieniami.

Artykuł 22

Postępowanie z możliwością składania ofert częściowych

1. Nabywcy publiczni stosują postępowanie z możliwością składania ofert częściowych w ramach postępowań o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój oraz udzielają wielu zamówień publicznych na badania i rozwój wielu wyłonionym wykonawcom.

2. Nabywcy publiczni wskazują w dokumentach zamówienia minimalną liczbę zamówień publicznych na badania i rozwój, których mają udzielić zgodnie z ust. 1.

3. Zamówień publicznych na badania i rozwój w ramach postępowania z możliwością składania ofert częściowych udziela się, a umowy w ich sprawie podpisuje się, w kolejności wynikającej z listy rankingowej ofert, od najwyższego do najniższego wyniku uzyskanego w ocenie przeprowadzonej zgodnie z art. 11, chyba że istnieją należycie uzasadnione powody, aby postępować inaczej, w pełnej zgodności z zasadami równego traktowania i przejrzystości. Wszystkich zamówień publicznych na badania i rozwój udziela się w ramach tego samego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój.

4. Aby określić liczbę zamówień publicznych na badania i rozwój, których należy udzielić zgodnie z ust. 1, nabywcy publiczni uwzględniają korzyści, jakie postępowanie z możliwością składania ofert częściowych może przynieść w postaci:

   a) unikania nadmiernego polegania na jednym wyłonionym wykonawcy lub ograniczonej liczbie wyłonionych wykonawców w odniesieniu do produktów, robót budowlanych lub usług, które mają zasadnicze znaczenie dla wewnętrznych lub zewnętrznych operacji nabywcy publicznego, lub w odniesieniu do produktów, robót budowlanych lub usług opartych na technologiach krytycznych lub surowcach krytycznych;

b) ograniczenia ryzyka związanego z technologiami lub innowacjami, w tym przez stymulowanie rozwoju, testowania lub integracji alternatywnych rezultatów uzyskanych przez różnych wyłonionych wykonawców;

c) przeciwdziałania niedostatecznej konkurencji na rynku lub zapobiegania uzależnieniu od jednego dostawcy lub ograniczania tego uzależnienia dzięki pobudzaniu większej konkurencji na rynku;

d) zniwelowania zakłóceń w świadczeniu usług i ryzyka związanego z pojedynczymi punktami awarii dzięki zapewnieniu redundancji technicznej w infrastrukturze, sieci lub systemie świadczenia usług nabywcy publicznego;

e) zarezerwowania minimalnej liczby zamówień publicznych na badania i rozwój dla wykonawców pochodzących z państw członkowskich zgodnie z art. 11 ust. 6, jeżeli jest to konieczne i uzasadnione ze względu na ochronę interesów Unii lub co najmniej jednego z jej państw członkowskich w zakresie ochrony oraz bezpieczeństwa publicznego w rozumieniu art. 28 ust. 2.

5. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, jeżeli jest to uzasadnione jednym z następujących powodów wskazanych w dokumentach zamówienia, nabywcy publiczni mogą udzielić jednego zamówienia publicznego na badania i rozwój bez korzystania z postępowania z możliwością składania ofert częściowych zgodnie z niniejszym artykułem:

a) gdy jedynym przedmiotem postępowania o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój jest zamówienie na usługi doradcze w zakresie badań i rozwoju objęte kodami CPV 73200000-4, 73210000-7 i 73220000-0;

b) gdy zamówienie publiczne na badania i rozwój nie jest przedkomercyjnym zamówieniem publicznym i spełniony jest którykolwiek z następujących warunków:

   a) wyniki konsultacji rynkowych, o których mowa w art. 9, oraz badania rynku wskazują, że rynek jest zbyt mały, aby w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój mogło uczestniczyć kilku wyłonionych wykonawców;

   b) długoterminowe korzyści wynikające z postępowania z możliwością składania ofert częściowych, wymienione w ust. 4 niniejszego artykułu, nie przeważają nad dodatkowymi kosztami ponoszonymi przez nabywcę publicznego w związku ze stosowaniem tego rodzaju postępowania;

   c) udzielenie jednego zamówienia publicznego na badania i rozwój jest konieczne i uzasadnione ze względu na potrzebę ochrony interesów Unii lub co najmniej jednego z jej państw członkowskich w zakresie ochrony oraz bezpieczeństwa publicznego w rozumieniu art. 28 ust. 2.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 39 w celu zmiany wykazu przypadków określonych w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, z uwzględnieniem następujących kryteriów:

a) wpływu na szerszą komercjalizację rezultatów badań i rozwoju;

b) wpływu na zapewnienie lepszego dostępu przedsiębiorstwom innowacyjnym, w szczególności innowacyjnym przedsiębiorstwom typu start-up i innowacyjnym przedsiębiorstwom typu scale-up, oraz nowym podmiotom wchodzącym na rynek;

c) wpływu na rozwój społeczno-gospodarczy lub technologiczny w Unii;

d) wpływu na autonomię strategiczną i bezpieczeństwo gospodarcze Unii;

e) wpływu na ochronę interesów publicznych.

Artykuł 23

Zaproszenie do składania ofert w ramach zamówienia publicznego na badania i rozwój

1. Nabywcy publiczni ogłaszają zaproszenie do składania ofert w ramach zamówienia publicznego na badania i rozwój w drodze ogłoszenia o zamówieniu. Ogłoszenie to:

   a) podlega publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, a następnie również w krajowym portalu zamówień publicznych państwa członkowskiego nabywcy publicznego;

   b) zawiera następujące elementy:

      a) odniesienia do odpowiednich kodów CPV dla usług badawczych i rozwojowych;

      b) wskazanie, w stosownych przypadkach, że zaproszenie do składania ofert dotyczy innowacji – przez zaznaczenie pola „innowacje" w ogłoszeniu o zamówieniu – oraz, w stosownych przypadkach, umieszczenie słów „przedkomercyjne zamówienie publiczne" w polu „tytuł zamówienia";

      c) szacunkową wartość zamówienia publicznego na badania i rozwój obliczoną zgodnie z metodyką określoną w art. 10 ust. 5.

2. Nabywcy publiczni szeroko rozpowszechniają na rynku informację o zaproszeniu do składania ofert w ramach zamówienia publicznego na badania i rozwój. W tym celu, po ogłoszeniu zaproszenia do składania ofert za pomocą ogłoszenia o zamówieniu, nabywcy publiczni mogą za pośrednictwem wszelkich powszechnie dostępnych mediów publikować informacje o tym zaproszeniu i szeroko je rozpowszechniać.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, jeżeli jest to konieczne i uzasadnione w celu zapewnienia ochrony interesów Unii lub co najmniej jednego z jej państw członkowskich w zakresie ochrony lub bezpieczeństwa publicznego w rozumieniu art. 28 ust. 2, nabywcy publiczni publikują i rozpowszechniają ogłoszenie o zamówieniu, pomijając wszystkie informacje szczególnie chronione i wzywając wykonawców do wyrażenia zainteresowania złożeniem ofert w odniesieniu do zamówienia publicznego na badania i rozwój. Informacje szczególnie chronione przesyła się wyłącznie wykonawcom, którzy wyrazili zainteresowanie, spełniają kryteria kwalifikacji i nie stanowią ryzyka dla bezpieczeństwa w rozumieniu art. 28 ust. 4 lit. d).

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, w przypadku gdy publikacja ogłoszenia o zamówieniu, o którym mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, oraz publikacja innych elementów dokumentów zamówienia, o których mowa w art. 10, byłyby sprzeczne z interesami Unii lub co najmniej jednego z jej państw członkowskich w zakresie ochrony oraz bezpieczeństwa publicznego w rozumieniu art. 28 ust. 2, nabywcy publiczni zapraszają do składania ofert wyłącznie wykonawców, których w toku konsultacji rynkowych, o których mowa w art. 9, oraz badania rynku zidentyfikowano jako potencjalnie odpowiednich, którzy spełniają kryteria kwalifikacji i nie stwarzają ryzyka dla bezpieczeństwa

w rozumieniu art. 28 ust. 4 lit. d), oraz udostępniają dokumenty zamówienia wyłącznie tym wykonawcom.

5. Minimalny termin składania ofert wynosi jeden miesiąc od daty wysłania ogłoszenia o zamówieniu do publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Nabywca publiczny może skrócić ten minimalny termin, jeżeli uruchomiono tryb sytuacji nadzwyczajnej na rynku wewnętrznym na podstawie rozporządzenia (UE) 2024/2747[44], uruchomiono ramy na wypadek stanów zagrożenia na podstawie rozporządzenia Rady (UE) 2022/2372[45], występują poważne transgraniczne zagrożenia zdrowia w rozumieniu rozporządzenia (UE) 2022/2371[46] lub Komisja ogłosiła kryzys bądź stan nadzwyczajny. Maksymalny termin, w którym nabywcy publiczni muszą zakończyć ocenę ofert i powiadomić oferentów o decyzji o udzieleniu zamówienia, wynosi 60 dni kalendarzowych od upływu terminu składania ofert.

6. Nabywcy publiczni sprawdzają, na podstawie informacji zawartych w ofercie, którzy oferenci mają dostęp do zamówienia publicznego na badania i rozwój zgodnie z warunkami określonymi w art. 11.

7. Bez uszczerbku dla art. 15 ust. 9 nabywcy publiczni oceniają wszystkie oferty złożone przez oferentów, którzy mają dostęp do zamówienia publicznego na badania i rozwój, na podstawie obiektywnych i niedyskryminacyjnych kryteriów, stosując mające zastosowanie podstawy wykluczenia i kryteria kwalifikacji określone w art. 13, 14 i 15, minimalne wymagania, które muszą spełnić wszyscy oferenci, oraz mające zastosowanie kryteria udzielenia zamówienia, o których mowa w art. 17, w tym kryteria udzielenia zamówienia związane z innowacjami, oraz sporządzają listę rankingową ocenionych ofert.

8. Po złożeniu ofert wstępnych nabywcy publiczni mogą prowadzić rozmowy z wykonawcami oraz negocjacje w jednej lub kilku rundach. Nabywcy publiczni zapewniają, aby w każdej danej rundzie negocjacji liczba omawianych rozwiązań umożliwiała rzeczywistą konkurencję. Po każdej rundzie, w zależności od wyniku negocjacji, wykonawców uczestniczących w negocjacjach zaprasza się do złożenia zmienionej oferty, a nabywcy publiczni mogą ograniczyć liczbę uczestników na podstawie kryteriów udzielenia zamówienia określonych zgodnie z art. 17. Nabywcy publiczni informują wykonawców, kiedy rozpocznie się kolejna runda negocjacji i czy zostaną zaproszeni. Nabywcy publiczni informują wszystkich oferentów, których oferty nie zostały wyeliminowane, o wszelkich zmianach w specyfikacjach lub zmianach w innych częściach informacji dotyczących zamówienia wprowadzonych w wyniku negocjacji. Nabywcy publiczni zapewniają oferentom wystarczająco dużo czasu na zmodyfikowanie i ponowne złożenie zmienionych

---

44 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/2747 z dnia 9 października 2024 r. w sprawie ustanowienia ram środków dotyczących sytuacji nadzwyczajnej na rynku wewnętrznym i odporności rynku wewnętrznego oraz w sprawie zmiany rozporządzenia Rady (WE) nr 2679/98 (akt o sytuacji nadzwyczajnej na rynku wewnętrznym i odporności rynku wewnętrznego) (Dz.U. L, 2024/2747, 8.11.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2747/oj).

45 Rozporządzenie Rady (UE) 2022/2372 z dnia 24 października 2022 r. w sprawie ram środków służących zapewnieniu zaopatrzenia w medyczne środki przeciwdziałania istotne podczas kryzysu w przypadku stanu zagrożenia zdrowia publicznego na poziomie Unii (Dz.U. L 314 z 6.12.2022, s. 64, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2372/oj).

46 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2371 z dnia 23 listopada 2022 r. w sprawie poważnych transgranicznych zagrożeń zdrowia oraz uchylenia decyzji nr 1082/2013/UE (Dz.U. L 314 z 6.12.2022, s. 26, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2371/oj).

ofert, stosownie do przypadku. Wykonawcy mogą złożyć zmienione oferty w zależności od wyniku negocjacji. Jeżeli nabywca publiczny postanowi zakończyć negocjacje i przystąpić do udzielenia zamówienia publicznego na badania i rozwój, zaprasza pozostałych wykonawców do złożenia ofert ostatecznych.

9. Nie później niż 30 dni po zawarciu umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój nabywcy publiczni publikują ogłoszenie o udzieleniu zamówienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, a następnie również w swoim krajowym portalu zamówień publicznych, z wyjątkiem sytuacji, w których publikacja byłaby sprzeczna z interesami Unii lub co najmniej jednego z jej państw członkowskich w zakresie ochrony lub bezpieczeństwa publicznego w rozumieniu art. 28 ust. 2.

Ogłoszenie o udzieleniu zamówienia wskazuje, że postępowanie dotyczy zamówienia publicznego na badania i rozwój oraz jest związane z innowacjami. W stosownych przypadkach nabywca publiczny umieszcza słowa „przedkomercyjne zamówienie publiczne" w polu „tytuł zamówienia" i zaznacza pole „innowacje" w ogłoszeniu o udzieleniu zamówienia.

Ogłoszenie o udzieleniu zamówienia zawiera informacje na temat wartości udzielonych zamówień i wszelkich udzielonych części zamówienia.

Artykuł 24

Rozwój konkurencyjny w etapach i ocena wykonania umowy

1. Nabywcy publiczni organizują postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój w ramach wielu kolejnych etapów badań i rozwoju, które mogą obejmować dowolne połączenie działań w zakresie badań podstawowych, badań przemysłowych i eksperymentalnych prac rozwojowych.

2. Nabywcy publiczni mogą organizować przyspieszone postępowania o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój, łącząc w jeden etap dowolne etapy związane z rozwojem i testowaniem, które wchodzą w zakres badań przemysłowych i eksperymentalnych prac rozwojowych.

3. Nabywcy publiczni organizują etapy badań i rozwoju w sposób zapewniający, aby minimalna liczba umów planowanych na każdy etap zamówienia publicznego na badania i rozwój umożliwiała rzeczywistą konkurencję między wykonawcami w zakresie badań i rozwoju („rozwój konkurencyjny").

4. Na każdym etapie badań i rozwoju nabywcy publiczni oceniają propozycje zmiany w ramach inżynierii wartości i w razie potrzeby odpowiednio zmieniają obowiązujące umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój, zgodnie z przepisami dotyczącymi inżynierii wartości określonymi w art. 21.

5. Na koniec każdego etapu badań i rozwoju w ramach zamówienia publicznego na badania i rozwój nabywcy publiczni oceniają wykonanie umowy przez wyłonionych wykonawców na podstawie kluczowych wskaźników efektywności związanych z innowacjami, o których mowa w art. 24 ust. 13.

6. W ramach oceny ustala się, czy wyłoniony wykonawca pomyślnie zakończył konkretny etap badań i rozwoju, na podstawie tego, czy rezultaty tego etapu są innowacyjne, mogą spełnić wymagania i są ekonomicznie opłacalne.

7. W przypadku gdy ocena wykaże, że wyłoniony wykonawca nie zakończył pomyślnie konkretnego etapu, nabywca publiczny może rozwiązać umowę w sprawie

zamówienia publicznego na badania i rozwój z tym wyłonionym wykonawcą. Jeżeli jednak taki wyłoniony wykonawca należycie wykonał wszystkie wymagane zadania i przedłożył wszystkie wymagane wyniki, przysługuje mu płatność za dany etap zgodnie z ustaleniami zawartymi w umowie w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój.

8. Jeżeli w ramach umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój wyłonieni wykonawcy wdrożyli propozycje zmiany w ramach inżynierii wartości, które przyniosły nabywcy publicznemu oszczędności netto, nabywca publiczny wypłaca wyłonionemu wykonawcy przypadającą mu część tych oszczędności zgodnie z uzgodnioną metodą płatności w ramach inżynierii wartości.

9. Po zakończeniu każdego etapu nabywca publiczny może zmniejszyć liczbę wyłonionych wykonawców, rozwiązując umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój zgodnie z ust. 7 oraz wybierając najlepsze oferty na kolejny etap.

10. Jeżeli mimo dołożenia wszelkich starań, aby zapewnić stosowanie modelu rozwoju konkurencyjnego na wszystkich etapach, o których mowa w ust. 3, nabywca publiczny rozwiązał po zakończeniu etapu umowę w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój zgodnie z ust. 7 lub otrzymał zbyt mało ofert odpowiedniej jakości, aby na kolejny etap wybrać więcej niż jednego wyłonionego wykonawcę, może dopuścić wykonawców, którzy nie uczestniczyli w poprzednich etapach ani w pierwotnym postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój, do składania ofert wyłącznie na pozostały etap lub pozostałe etapy w celu zawarcia umów dotyczących tych etapów. Jeżeli nabywca publiczny zamierza skorzystać z tej możliwości, do momentu wyboru wyłonionych wykonawców na ostatni etap badań i rozwoju umożliwia wykonawcom, którzy nie uczestniczyli w poprzednich etapach, wyrażenie zainteresowania udziałem w późniejszych etapach zamówienia publicznego na badania i rozwój. Takich wykonawców wybiera się na podstawie tych samych podstaw wykluczenia, kryteriów kwalifikacji, minimalnych wymagań i kryteriów udzielenia zamówienia co wyłonionych wykonawców, którzy uczestniczyli w poprzednich etapach.

11. Jeżeli mimo dołożenia wszelkich starań, aby zapewnić stosowanie modelu rozwoju konkurencyjnego na wszystkich etapach, o których mowa w ust. 3 i 10, nabywca publiczny rozwiązał po zakończeniu etapu umowę w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój zgodnie z ust. 7 lub otrzymał zbyt mało ofert odpowiedniej jakości, aby na kolejny etap wybrać kilku wyłonionych wykonawców, może przejść do kolejnego etapu tylko z jednym wyłonionym wykonawcą.

12. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1–11 nabywcy publiczni mogą zdecydować, że nie będą organizować postępowania o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój w ramach kilku kolejnych etapów badań i rozwoju, jeżeli jest to uzasadnione jednym z następujących powodów wskazanych w dokumentach zamówienia:

    a) w przypadku postępowań o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój, których jedynym przedmiotem jest zamówienie na usługi doradcze w zakresie badań i rozwoju objęte kodami CPV 73200000-4, 73210000-7 i 73220000-0;

    b) w przypadku zamówień publicznych na badania i rozwój innych niż przedkomercyjne zamówienia publiczne, których przedmiotem są usługi badawcze i rozwojowe ograniczone do jednego poziomu gotowości

technologicznej i mające zbyt wąski zakres, aby podzielić badania i rozwój na kilka etapów.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 39 w celu zmiany wykazu przypadków określonych w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, z uwzględnieniem następujących kryteriów:

a) wpływu na szerszą komercjalizację rezultatów badań i rozwoju;

b) wpływu na zapewnienie lepszego dostępu przedsiębiorstwom innowacyjnym, w szczególności innowacyjnym przedsiębiorstwom typu start-up i innowacyjnym przedsiębiorstwom typu scale-up, oraz nowym podmiotom wchodzącym na rynek;

c) wpływu na rozwój społeczno-gospodarczy lub technologiczny w Unii;

d) wpływu na autonomię strategiczną i bezpieczeństwo gospodarcze Unii;

e) wpływu na ochronę interesów publicznych.

13. Nabywcy publiczni:

a) regularnie oceniają wykonanie umowy przez wyłonionych wykonawców na podstawie kluczowych wskaźników efektywności związanych z innowacjami, które obejmują przestrzeganie harmonogramu, utrzymywanie kosztów pod kontrolą i zapewnienie oczekiwanej jakości pod względem spełnienia minimalnych wymagań, o których mowa w art. 10 ust. 1 lit. f), wymagań funkcjonalnych lub wymagań wydajnościowych, o których mowa w art. 18, oraz kryteriów udzielenia zamówienia, w tym kryteriów udzielenia zamówienia związanych z innowacjami, o których mowa w art. 17;

b) jeżeli w wyniku oceny, o której mowa w lit. a), stwierdzą, że wykonanie umowy nie odpowiada kluczowym wskaźnikom efektywności związanym z innowacjami, wzywają wyłonionych wykonawców do podjęcia działań naprawczych niezbędnych do osiągnięcia poziomu wykonania uzgodnionego w umowie w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój; jeżeli wyłoniony wykonawca nie podejmie niezbędnych działań naprawczych, nabywcy publiczni mogą rozwiązać zawartą z nim umowę w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój;

c) jeżeli zgodnie z art. 21 przez cały okres realizacji zamówienia publicznego na badania i rozwój stosuje się inżynierię wartości w celu poprawy wykonania umowy, biorą przyjęte propozycje zmiany w ramach inżynierii wartości pod uwagę zarówno przy ocenie wykonania umowy, jak i przy wypłacie wyłonionemu wykonawcy przypadającego mu udziału w oszczędnościach kosztów wynikających z tych propozycji.

Artykuł 25

Płatności

1. Bez uszczerbku dla swoich obowiązków wynikających z dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/7/UE[47] nabywcy publiczni zapewniają terminowe

[47] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/7/UE z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych (wersja przekształcona) (Dz.U. L 48 z 23.2.2011, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2011/7/oj).

płatności na rzecz wyłonionych wykonawców i, w stosownych przypadkach, podwykonawców,

2. W ramach warunków wykonania umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój nabywcy publiczni mogą przewidzieć, że wyłonieni wykonawcy mają zapewniać stosowanie w całym łańcuchu dostaw równoważnych warunków płatności określonych w odpowiednich przepisach dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/7/UE.

3. Nabywca publiczny zapewnia wyłonionemu wykonawcy odpowiednią zaliczkę, chyba że odstąpienie od jej wypłaty jest uzasadnione nadrzędnym interesem nabywcy publicznego.

4. Na wniosek podwykonawcy i jeżeli pozwala na to charakter umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój, nabywca publiczny przekazuje bezpośrednio podwykonawcy należne płatności za usługi badawcze i rozwojowe, dostawy lub roboty budowlane zrealizowane na rzecz głównego wykonawcy. Stosowne środki mogą obejmować odpowiednie mechanizmy umożliwiające głównemu wykonawcy zgłaszanie zastrzeżeń co do nienależnych płatności. Ustalenia dotyczące takiego trybu płatności są określane w dokumentach zamówienia.

Artykuł 26

Poufność i ochrona danych

1. Bez uszczerbku dla mającego zastosowanie prawa unijnego i krajowego nabywcy publiczni nie ujawniają bez uprzedniej pisemnej zgody informacji przekazanych im przez wykonawców w ramach konsultacji rynkowych, przez oferentów w trakcie zaproszenia do składania ofert lub po jego zakończeniu, przez wyłonionych wykonawców w trakcie wykonywania umowy lub przez byłych wyłonionych wykonawców po zakończeniu zamówienia publicznego na badania i rozwój, które zostały przez tych wykonawców oznaczone jako poufne, w tym tajemnic technicznych lub handlowych oraz poufnych aspektów ofert. Oferenci, wyłonieni wykonawcy ani byli wyłonieni wykonawcy również nie ujawniają bez uprzedniej pisemnej zgody informacji przekazanych im przez nabywców publicznych i oznaczonych przez nich jako poufne. Uprzednia pisemna zgoda nie może mieć formy ogólnego zwolnienia z obowiązku zachowania poufności, lecz musi dotyczyć planowanego przekazania konkretnych informacji poufnych.

2. Nabywcy publiczni zapewniają zgodność z przepisami o ochronie danych osobowych określonymi w rozporządzeniu (UE) 2016/679 i dyrektywie 2002/58/WE oraz w mającym zastosowanie prawie krajowym przy wszelkiej wymianie i publikowaniu informacji podczas konsultacji rynkowych, zaproszenia do składania ofert, wykonywania umowy i po zakończeniu zamówienia publicznego na badania i rozwój.

3. Nabywcy publiczni określają w dokumentach zamówienia, o których mowa w art. 10, wszelkie wymogi dotyczące lokalizacji danych osobowych przetwarzanych przez wyłonionego wykonawcę i dostępu do nich. Wymogi te mogą przewidywać, że:

   a) dane osobowe są przetwarzane wyłącznie na terytorium państw, o których mowa w art. 11 ust. 1, i nie można ich usuwać z tego terytorium;

b) dane są przechowywane wyłącznie w ośrodkach przetwarzania danych znajdujących się na terytorium państw, o których mowa w art. 11 ust. 1;

c) nie udziela się dostępu do takich danych poza państwami, o których mowa w art. 11 ust. 1;

d) wyłoniony wykonawca nie może zmienić miejsca przetwarzania danych bez uprzedniej pisemnej zgody nabywcy publicznego;

e) wszelkie przekazywanie danych osobowych na podstawie umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój do państw trzecich lub organizacji międzynarodowych musi być w pełni zgodne z wymogami określonymi w rozporządzeniu (UE) 2016/679.

Artykuł 27

Rozwiązywanie umów w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój

Bez uszczerbku dla innych podstaw rozwiązania umowy przewidzianych w niniejszym akcie lub w mającym zastosowanie prawie krajowym nabywcy publiczni rozwiązują umowę w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój, jeżeli:

a) wobec wykonawcy zostaje wydany prawomocny wyrok skazujący dotyczący jednej z obowiązkowych podstaw wykluczenia, o których mowa w art. 13, chyba że nabywca publiczny stwierdzi, że rozwiązanie umowy nie jest uzasadnione nadrzędnym interesem publicznym, a prawomocny wyrok nie stoi temu na przeszkodzie;

b) zamówienie publiczne na badania i rozwój nie powinno było zostać udzielone wyłonionemu wykonawcy lub umowa w sprawie tego zamówienia nie powinna była zostać zmodyfikowana z uwagi na poważne uchybienie zobowiązaniom wynikającym z Traktatów i niniejszego rozporządzenia, które to uchybienie stwierdził Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w ramach procedury przewidzianej w art. 258 Traktatu.

SEKCJA 2
BEZPIECZEŃSTWO

Artykuł 28

Względy bezpieczeństwa w zamówieniach publicznych na badania i rozwój

1. Nabywcy publiczni wprowadzają odpowiednie środki, oprócz środków wymaganych lub nałożonych na mocy innych przepisów Unii, w stosownych przypadkach na każdym etapie postępowania o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój, od planowania i konsultacji rynkowych po udzielenie zamówienia i wykonanie umowy, aby zapewnić ochronę interesów Unii lub co najmniej jednego państwa członkowskiego w zakresie ochrony oraz bezpieczeństwa publicznego w odniesieniu do wszelkich postępowań o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój, w których stwierdzono występowanie ryzyka dla ochrony lub bezpieczeństwa publicznego. Niniejszy rozdział pozostaje bez uszczerbku dla innych wymagań wynikających z odnośnych przepisów Unii.

2. Interesy Unii lub państwa członkowskiego w zakresie ochrony oraz bezpieczeństwa publicznego istotne dla danej umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój mogą obejmować między innymi:

   a) ochronę infrastruktury krytycznej, infrastrukturę strategiczną podwójnego zastosowania określoną przez państwa członkowskie zgodnie z [art. 33 rozporządzenia w sprawie mobilności wojskowej], zwłaszcza w przypadku obiektów znajdujących się w korytarzach mobilności wojskowej, usługi kluczowe, krytyczne łańcuchy dostaw, technologie krytyczne, odporność na zagrożenia fizyczne, zagrożenie cyberbezpieczeństwa lub zagrożenia hybrydowe oraz zapobieganie ryzyku wszelkich zakłóceń i ochronę przed takim ryzykiem, w tym zakłóceń wynikających ze szkodliwych strategicznych zależności od dostawców z państw trzecich;

   b) zapobieganie szpiegostwu, sabotażowi lub wyciekowi technologii;

   c) gotowość na wypadek sytuacji kryzysowej, w tym ciągłość działania i planowanie awaryjne na wypadek zakłóceń spowodowanych klęskami żywiołowymi, niestabilnością geopolityczną, pandemiami lub cyberatakami;

   d) zapobieganie innej szkodliwej ingerencji, w tym wpływom państw trzecich oraz wpływom kontrolowanym przez władze państw trzecich;

   e) zapewnienie cyberbezpieczeństwa systemów, sieci i przetwarzanych danych;

   f) ochronę informacji niejawnych, danych wrażliwych, badań naukowych lub własności intelektualnej przed nieuprawnionym dostępem lub przeniesieniem;

   g) ochronę zdrowia publicznego, w tym przygotowanych na sytuacje kryzysowe i samowystarczalnych usług zdrowotnych; lub

   h) ochronę środowiska i odporność na zakłócenia związane z klimatem.

3. Ryzyko dla ochrony oraz bezpieczeństwa publicznego związane z umową w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój może wynikać w szczególności z:

   a) przedmiotu umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój, w tym:

      a) wrażliwości aktywów, które wykorzystuje się przy realizacji zamówienia lub które mają zostać opracowane w ramach jego realizacji;

      b) dostępu do danych wrażliwych i ich przetwarzania;

      c) krytycznej zależności lub ryzyka powstania krytycznej zależności od ograniczonej liczby dostawców, towarów, usług lub technologii z państw trzecich;

      d) ryzyka związanego z dostępem do infrastruktury krytycznej, infrastruktury strategicznej podwójnego zastosowania określonej przez państwa członkowskie zgodnie z [art. 33 rozporządzenia w sprawie mobilności wojskowej], obiektów badawczych, systemów informatycznych lub materiałów krytycznych;

      e) podwójnego zastosowania rezultatów zamawianych usług badawczych i rozwojowych;

      f) charakteru związanych z nim interesów publicznych oraz potencjalnych konsekwencji nieprawidłowego działania lub nieprawidłowego wykonania, takich jak zagrożenie dla bezpieczeństwa publicznego,

bezpieczeństwa narodowego, stabilności gospodarczej, bezpieczeństwa zdrowotnego lub praw podstawowych;

b) cech wykonawców, w tym:

a) struktury własności, kontroli lub finansowania, która stwarza ryzyko nadmiernej ingerencji w działalność wykonawcy lub wywierania na niego wpływu;

(ii) dotychczasowego postępowania wykonawcy w kwestiach bezpieczeństwa, w tym naruszeń w przeszłości, nieprzestrzegania norm bezpieczeństwa lub wykluczenia z innych postępowań o udzielenie zamówienia publicznego ze względów bezpieczeństwa;

(iii) zdolności do spełnienia mających zastosowanie wymogów w zakresie poświadczenia bezpieczeństwa, weryfikacji personelu lub bezpieczeństwa informacji;

(iv) podlegania przepisom państwa trzeciego, które mogą wymuszać ujawnienie informacji szczególnie chronionych lub ingerencję w wykonanie umowy.

4. Nabywcy publiczni w miarę możliwości określają w dokumentach zamówienia, w sposób jasny i wystarczająco szczegółowy, odpowiednie środki, które są proporcjonalne do ryzyka, o którym mowa w ust. 3, i niedyskryminacyjne. Środki takie można wdrażać w szczególności za pomocą:

a) specyfikacji i dokumentów dotyczących konsultacji rynkowych, obejmujących obowiązkowe normy bezpieczeństwa, certyfikacje, obowiązki w zakresie weryfikacji personelu lub uzyskania poświadczenia bezpieczeństwa, lub wymogów w zakresie zarządzania ryzykiem i zapewnienia bezpieczeństwa;

b) kryteriów udzielenia zamówienia, takich jak ocena systemów zarządzania bezpieczeństwem oferentów, norm zgodności w zakresie bezpieczeństwa, zdolności do reagowania na incydenty, bezpieczeństwa łańcucha dostaw;

c) warunków wykonania umów, w tym klauzul umożliwiających nadzór nad bezpieczeństwem dostawców za pomocą audytów, inspekcji lub przeglądów dokumentów oraz wdrażanie środków naprawczych w przypadku naruszeń, a także postanowień dotyczących podwykonawstwa, powiadamiania o zmianie własności oraz ochrony informacji niejawnych lub szczególnie chronionych;

d) w uzasadnionych przypadkach kryteriów kwalifikacji, takich jak posiadanie poświadczenia bezpieczeństwa lub wymaganie od oferentów wykazania w inny sposób, że nie stwarzają ryzyka dla ochrony ani bezpieczeństwa publicznego zgodnie z ust. 3 lit. b) niniejszego artykułu. Pozostaje to bez uszczerbku dla art. 14;

e) zapraszania do złożenia oferty tylko tych wykonawców, którzy spełniają określone obiektywne i niedyskryminujące wymagania związane z bezpieczeństwem, pod warunkiem że nabywca publiczny wskazał, że zamierza tak postąpić, i określił wymagania związane z bezpieczeństwem, które zamierza stosować, w ogłoszeniu o zamówieniu dotyczącym danego zamówienia publicznego na badania rozwój.

Nabywcy publiczni mogą również wskazać w dokumentach zamówienia, jakie środki bezpieczeństwa zamierzają wdrożyć w przypadku wystąpienia ryzyka dla

ochrony lub bezpieczeństwa publicznego w trakcie postępowania o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój.

5. Nabywcy publiczni w dowolnym momencie postępowania o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój wykluczają z udziału w tym postępowaniu wykonawcę, jeżeli został on wskazany jako dostawca wysokiego ryzyka na podstawie rozporządzenia (UE) XXXX/XXX [akt o cyberbezpieczeństwie 2] w związku z dostarczaniem komponentów ICT lub komponentów obejmujących komponenty ICT, które mają być wykorzystywane w określonych kluczowych zasobach ICT.

6. Jeżeli istnieją dowody wskazujące, że różnice w stosowanych środkach wpływają na funkcjonowanie rynku wewnętrznego, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 39 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przez ustanowienie obowiązkowych specyfikacji technicznych, kryteriów kwalifikacji, kryteriów udzielenia zamówienia lub klauzul dotyczących wykonania umowy w odniesieniu do określonych kategorii usług objętych zamówieniami publicznymi na badania i rozwój lub ich zamierzonych rezultatów, jeżeli elementy te dotyczą konkretnego zidentyfikowanego interesu Unii w zakresie ochrony oraz bezpieczeństwa publicznego.

Artykuł 29

Środki bezpieczeństwa podczas wykonywania umowy

1. Bez uszczerbku dla prawa zobowiązań państw członkowskich nabywca publiczny może rozwiązać w całości lub w części umowę w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój, jeżeli stwierdzi, że wyłoniony wykonawca nie zastosował środków ani nie wypełnił obowiązków mających na celu zapobieganie ryzyku dla ochrony oraz bezpieczeństwa publicznego lub ograniczanie takiego ryzyka lub że ryzyko dla ochrony lub bezpieczeństwa publicznego urzeczywistniło się lub może się urzeczywistnić. Na tych samych warunkach nabywca publiczny może w trakcie wykonywania umowy wykluczyć określonych wykonawców.

2. Rozwiązanie umowy i wykluczenie na podstawie niniejszego artykułu muszą być proporcjonalne do ryzyka dla ochrony lub bezpieczeństwa publicznego. Przed rozwiązaniem umowy w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój lub wykluczeniem wykonawcy nabywca publiczny przeprowadza pisemną ocenę. Nabywca publiczny uwzględnia w szczególności:

   a) powagę ryzyka dla ochrony lub bezpieczeństwa publicznego;

   b) wpływ rozwiązania umowy lub wykluczenia na świadczenie usług publicznych;

   c) alternatywne środki łagodzące, takie jak zmiany w umowach lub wzmocnione monitorowanie.

3. O ile powaga danego ryzyka, bezpośredni charakter zagrożenia ani fakt, że powiadomienie może zwiększyć ryzyko, nie uzasadniają rezygnacji z powiadomienia, nabywca publiczny powiadamia wyłonionego wykonawcę na piśmie o zamiarze rozwiązania umowy lub wykluczenia, określając:

   a) podstawy rozwiązania umowy lub wykluczenia;

b) fakty i dowody na poparcie decyzji, z wyjątkiem informacji niejawnych;

c) proponowaną datę rozwiązania umowy lub wykluczenia.

4. Wyłoniony wykonawca ma wyznaczony przez nabywcę publicznego odpowiedni termin, wynoszący co najmniej 10 dni kalendarzowych, na przedstawienie uwag dotyczących podstaw rozwiązania umowy i zaproponowanie działań naprawczych. Nabywca publiczny może skrócić ten termin w sytuacji nadzwyczajnej.

5. Wyłoniony wykonawca współpracuje z nabywcą publicznym w celu zabezpieczenia lub przekazania danych, dokumentów lub aktywów związanych z umową w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój oraz zapewnienia ciągłości usług krytycznych do czasu, gdy rozwiązanie umowy lub wykluczenie stanie się skuteczne.

Artykuł 30

Cyberbezpieczeństwo

1. W odniesieniu do wszystkich produktów z elementami cyfrowymi wykorzystywanych i opracowywanych w ramach zamawianych usług badawczych i rozwojowych, które wchodzą w zakres rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/2847[48], nabywcy publiczni zapewniają, aby w procesie udzielania zamówienia publicznego na badania i rozwój przestrzegano zgodności z zasadniczymi wymaganiami w zakresie cyberbezpieczeństwa określonymi w załączniku I do tego rozporządzenia, w tym zdolności producentów do skutecznego reagowania na podatności.

2. Niniejsze rozporządzenie nie uniemożliwia nabywcom publicznym objęcia produktów z elementami cyfrowymi, o których mowa w ust. 1, dodatkowymi wymaganiami w zakresie cyberbezpieczeństwa w ramach zamówienia publicznego na badania i rozwój lub przy stosowaniu tych produktów do konkretnych celów, w tym gdy produkty te są opracowywane, pozyskiwane lub stosowane do celów bezpieczeństwa narodowego lub obronności, pod warunkiem że takie wymagania są zgodne z obowiązkami państw członkowskich określonymi w prawie Unii oraz że są niezbędne i proporcjonalne do osiągnięcia tych celów.

3. Bez uszczerbku dla ust. 1 i, w stosownych przypadkach, dla dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2555[49] nabywcy publiczni mogą określić w dokumentach zamówienia wymogi dotyczące cyberbezpieczeństwa w odniesieniu do zamawianych usług badawczych i rozwojowych oraz ich zamierzonych rezultatów. W tym celu nabywcy publiczni mogą uwzględnić specyfikacje, kryteria kwalifikacji, kryteria wykluczenia, kryteria udzielenia zamówienia lub warunki wykonania umowy. Takie wymogi muszą być związane z przedmiotem umowy

---

[48] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/2847 z dnia 23 października 2024 r. w sprawie horyzontalnych wymagań w zakresie cyberbezpieczeństwa w odniesieniu do produktów z elementami cyfrowymi oraz w sprawie zmiany rozporządzeń (UE) nr 168/2013 i (UE) 2019/1020 i dyrektywy (UE) 2020/1828 (akt o cyberodporności) (Dz.U. L, 2024/2847, 20.11.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2847/oj).

[49] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2555 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie środków na rzecz wysokiego wspólnego poziomu cyberbezpieczeństwa na terytorium Unii, zmieniająca rozporządzenie (UE) nr 910/2014 i dyrektywę (UE) 2018/1972 oraz uchylająca dyrektywę (UE) 2016/1148 (dyrektywa NIS 2) (Dz.U. L 333 z 27.12.2022, s. 80, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2555/oj).

w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój oraz zgodne z zasadami przejrzystości, niedyskryminacji i proporcjonalności.

4. Nabywcy publiczni w dowolnym momencie postępowania o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój wykluczają z udziału w tym postępowaniu wykonawcę, jeżeli został on wskazany jako dostawca wysokiego ryzyka w związku z dostarczaniem komponentów ICT lub komponentów obejmujących komponenty ICT, które mają być wykorzystywane w określonych kluczowych zasobach ICT.

SEKCJA 3
WSPÓLNE ZAMÓWIENIA PUBLICZNE NA USŁUGI BADAWCZE I ROZWOJOWE

Artykuł 31

Wspólne przepisy dotyczące wspólnych zamówień publicznych na badania i rozwój

1. Nabywcy publiczni realizujący wspólne zamówienia publiczne na badania i rozwój przestrzegają przepisów określonych w niniejszym rozporządzeniu.

2. Nabywcy publiczni mogą organizować wspólne zamówienia publiczne na badania i rozwój z co najmniej dwoma nabywcami publicznymi z co najmniej jednego państwa członkowskiego. Nabywcy publiczni. W przypadku gdy co najmniej dwóch nabywców publicznych z co najmniej jednego państwa członkowskiego chce przeprowadzić wspólne zamówienie publiczne na badania i rozwój, zawierają oni umowę dotyczącą wspólnego udzielania zamówień ustanawiającą grupę nabywców i wyznaczającą głównego nabywcę. Umowa ta określa co najmniej:

   a) zobowiązania finansowe podjęte przez każdego nabywcę publicznego należącego do grupy nabywców na potrzeby wspólnego zamówienia publicznego na badania i rozwój;

   b) podział ról i obowiązków między głównym nabywcą a nabywcami publicznymi, którzy są członkami grupy nabywców, w odniesieniu do postępowania o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój, wykonania umowy oraz kontaktów z byłymi wyłonionymi wykonawcami po zakończeniu umowy, o których mowa w rozdziale 2 sekcje 1 i 2;

   c) mające zastosowanie prawo unijne lub krajowe dotyczące rozstrzygania sporów oraz wszelkich procedur lub zatwierdzeń niezbędnych do testowania prototypów lub pierwszych produktów, usług lub robót budowlanych opracowanych w ramach zamówienia publicznego na badania i rozwój oraz wszelkich innych aspektów prowadzenia wspólnego zamówienia publicznego na badania i rozwój, których nie reguluje niniejsze rozporządzenie;

   d) mechanizm przydzielania i wykorzystywania rezultatów wspólnego zamówienia publicznego na badania i rozwój.

   Oprócz elementów wymienionych w art. 10 dokumenty zamówienia dotyczące wspólnych zamówień publicznych na badania i rozwój zawierają informacje, o których mowa w akapicie pierwszym lit. b), c) i d) niniejszego ustępu.

3. Członkowie grupy nabywców wspólnie podejmują zobowiązania finansowe na potrzeby zamówienia publicznego na badania i rozwój, wspólnie przeprowadzają konsultacje rynkowe, sporządzają dokumenty zamówienia dotyczące wspólnej

potrzeby, która ma zostać zaspokojona w ramach zamówienia publicznego na badania i rozwój, oraz dokonują oceny ofert.

4. Główny nabywca wszczyna postępowanie o udzielenie wspólnego zamówienia publicznego na badania i rozwój oraz udziela zamówień publicznych na badania i rozwój w imieniu i na rzecz wszystkich nabywców publicznych, którzy są członkami grupy nabywców. Nabywcy publiczni mogą przeprowadzać wspólne zamówienia publiczne na badania i rozwój w dowolnym języku urzędowym Unii i mogą zezwolić oferentom na składanie ofert w dowolnym z tych języków urzędowych.

5. Nabywcy publiczni mogą organizować wspólne zamówienia publiczne na badania i rozwój za pośrednictwem centralnych jednostek zakupujących z jednego lub kilku państw członkowskich.

6. Do celów niniejszego rozporządzenia centralną jednostką zakupującą jest każdy nabywca publiczny, który prowadzi następujące działania związane z zamówieniem publicznym na badania i rozwój:

   a) działanie w charakterze hurtownika przez zakup i odsprzedaż na rynku zamówionych usług badawczych i rozwojowych lub uzyskanych w związku z tymi usługami rezultatów;

   b) działanie w charakterze pośrednika przez publikowanie ogłoszeń i udzielanie zamówień publicznych na badania i rozwój na rzecz nabywców publicznych;

   c) centralne jednostki zakupujące mogą również, oprócz określonych powyżej działań, prowadzić działania związane ze wspólnymi zamówieniami publicznymi na badania i rozwój lub brać udział w takich działaniach, świadczyć nabywcom publicznym pomocnicze usługi wsparcia związane z zamówieniami publicznymi na badania i rozwój, w tym oferować infrastrukturę, doradztwo lub pomoc techniczną, łącznie z przygotowaniem postępowań o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój i zarządzaniem takimi postępowaniami w imieniu i na rzecz danego nabywcy publicznego.

7. Nabywcy publiczni wskazują w ogłoszeniach, o których mowa w art. 4 ust. 5, kiedy działają w charakterze centralnej jednostki zakupującej.

   Każdy nabywca publiczny może zamawiać usługi badawcze i rozwojowe i uzyskiwać ich zamierzone rezultaty od dowolnej centralnej jednostki zakupującej mającej siedzibę w Unii i realizującej scentralizowane działania zakupowe lub za jej pośrednictwem. Uznaje się, że nabywca publiczny wypełnia obowiązki wynikające z niniejszego rozporządzenia, jeżeli zamawia usługi badawcze i rozwojowe od centralnej jednostki zakupującej lub za pośrednictwem tej jednostki, która do celów tego zamówienia publicznego na badania i rozwój była zobowiązana do stosowania niniejszego rozporządzenia i stosowała je. Centralne jednostki zakupujące, które same nie są nabywcami publicznymi, prowadzą postępowania o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

8. Instytucje, organy lub agencje Unii mogą prowadzić zamówienia publiczne na badania i rozwój, w tym przedkomercyjne zamówienia publiczne, na własne potrzeby, wspólnie z innymi podmiotami Unii lub w ich imieniu, a także wspólnie z nabywcami publicznymi w państwach członkowskich lub w ich imieniu, zgodnie z zasadami określonymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2024/2509.

Rozdział 3
KOMERCJALIZACJA REZULTATÓW BADAŃ NAUKOWYCH I INNOWACJI

Artykuł 32

Unijne Centrum Kompetencji w zakresie finansowania zabezpieczonego własnością intelektualną i komercjalizacji aktywów własności intelektualnej

1. Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej („Urząd”) ustanawia Centrum Kompetencji w celu wspierania i propagowania finansowania zabezpieczonego własnością intelektualną oraz komercjalizacji własności intelektualnej, w tym własności intelektualnej powstałej w wyniku badań naukowych i innowacji oraz wyłączności regulacyjnych dotyczących produktów farmaceutycznych („Centrum Kompetencji”).

2. Realizując swoje zadania, Centrum Kompetencji wspiera następujące podmioty:

   a) naukowców mających siedzibę w państwie członkowskim;

   b) innowacyjne przedsiębiorstwa mające siedzibę w państwie członkowskim, w tym innowacyjne przedsiębiorstwa typu start-up, innowacyjne przedsiębiorstwa typu scale-up i firmy typu spin-off, których wyniki w zakresie innowacyjności i konkurencyjności wynikają z posiadania lub wykorzystywania i komercjalizacji praw własności intelektualnej;

   c) inne podmioty publiczne i prywatne mające siedzibę w państwie członkowskim, które są zainteresowane komercjalizacją aktywów własności intelektualnej;

   d) podmioty, których zadaniem jest wspieranie któregokolwiek z podmiotów, o których mowa w lit. a), b) i c).

3. Aby poprawić dostęp podmiotów, o których mowa w ust. 2, do finansowania, Urząd za pośrednictwem Centrum Kompetencji:

   a) do dnia [*Urząd Publikacji: proszę wstawić datę przypadającą 4 lata od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia*] r. opracuje dobrowolne unijne ramy wyceny aktywów w postaci własności intelektualnej i ujawniania informacji o tych aktywach, obejmujące wszystkie rodzaje praw własności intelektualnej oraz wyłączności regulacyjne dotyczące produktów farmaceutycznych i mające ułatwić ich stosowanie w różnych sektorach oraz korzystanie z nich przez zainteresowane strony z sektora finansowego, w miarę możliwości z wykorzystaniem europejskich portfeli biznesowych ustanowionych zgodnie z [*rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady XXX w sprawie ustanowienia europejskich portfeli biznesowych*] lub alternatywnych środków elektronicznych, które są interoperacyjne z europejskimi portfelami biznesowymi, w tym przez:

      (i) tworzenie i utrzymywanie procesów i usług cyfrowych związanych z ujawnianiem, sprawdzaniem i wyceną aktywów własności intelektualnej;

(ii) identyfikowanie i zestawianie najlepszych praktyk, aby wspierać opracowanie dobrowolnych ram wyceny;

(iii) ustanowienie, jako integralnej części tych ram, rozwiązań dotyczących dobrowolnego ujawniania informacji, umożliwiających przedsiębiorstwom przedstawianie informacji o ich aktywach własności intelektualnej w porównywalny i ustrukturyzowany sposób do celów finansowania;

b) ustanawia do dnia [*Urząd Publikacji: proszę wstawić datę przypadającą 4 lata od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia*] r. i utrzymuje, w ścisłej współpracy z Komisją, ogólnounijną cyfrową platformę nawiązywania kontaktów, w miarę możliwości z wykorzystaniem europejskich portfeli biznesowych lub alternatywnych środków elektronicznych, które są interoperacyjne z europejskimi portfelami biznesowymi, w celu ułatwienia, na zasadzie dobrowolności, udzielania licencji na prawa własności intelektualnej chronione w Unii i przenoszenia tych praw;

c) ułatwia rozwój rynku wtórnego, aby wspierać zbycie aktywów własności intelektualnej będących w posiadaniu podmiotów, o których mowa w ust. 2;

d) wspiera odpowiednie publiczne i prywatne zainteresowane strony z sektora finansowego, w tym instytucje, organy, urzędy i agencje Unii, a także instytucje finansowe i banki komercyjne, w określaniu i wdrażaniu nowych publicznych i prywatnych instrumentów finansowych zabezpieczonych własnością intelektualną, w tym dostarcza rzetelnych dowodów dotyczących potrzeb rynkowych, analizuje dane wynikające z wdrażania takich instrumentów finansowych oraz świadczy techniczne usługi doradcze dotyczące własności intelektualnej;

e) ustanawia i wdraża programy rozwoju umiejętności w całym ekosystemie innowacji w odniesieniu do finansowania zabezpieczonego własnością intelektualną i komercjalizacji aktywów własności intelektualnej;

f) szerzy wiedzę na temat roli praw własności intelektualnej jako czynnika sprzyjającego innowacjom, wzrostowi i konkurencyjności Unii oraz na temat finansowania zabezpieczonego własnością intelektualną;

g) wspiera stopniowy rozwój bazy dowodów dotyczących finansowania zabezpieczonego własnością intelektualną, w tym przez gromadzenie, na zasadzie dobrowolności, zanonimizowanych lub innych danych nieosobowych pochodzących z transakcji finansowania zabezpieczonego własnością intelektualną oraz ich analizowanie, a w stosownych przypadkach przez ustanowienie mechanizmów ułatwiających dostępność takich danych i ich wykorzystywanie, w tym w miarę możliwości dzięki korzystaniu z europejskich portfeli biznesowych lub alternatywnych środków elektronicznych, które są interoperacyjne z europejskimi portfelami biznesowymi;

h) udziela wsparcia osobom i podmiotom, o których mowa w ust. 2, w zakresie waloryzacji i komercjalizacji własności intelektualnej będącej rezultatem badań naukowych i innowacji finansowanych ze środków publicznych, w tym przez zwiększanie świadomości i budowanie zdolności w zakresie zarządzania własnością intelektualną oraz udzielanie pomocy w określaniu strategii zarządzania własnością intelektualną i jej komercjalizacji;

i) koordynuje punkt informacyjny na poziomie Unii, który oferuje podmiotom wymienionym w ust. 2 informacje i usługi wsparcia dotyczące finansowania zabezpieczonego własnością intelektualną.

Komisja określa w drodze aktów wykonawczych specyfikacje techniczne niezbędne do jednolitego wdrażania dobrowolnych ram unijnych, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a) niniejszego ustępu, w tym specyfikacje dotyczące treści, porównywalności i interoperacyjności ujawnianych informacji. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 38 ust. 2. Zgodnie ze specyfikacjami technicznymi określonymi na podstawie akapitu drugiego Urząd opracowuje, utrzymuje oraz, w razie potrzeby, aktualizuje wzory i powiązane z nimi narzędzia operacyjne służące wdrażaniu dobrowolnych ram unijnych.

Komisja określa w drodze aktów wykonawczych wspólne normy techniczne, wymogi w zakresie interoperacyjności i specyfikacje operacyjne cyfrowej platformy nawiązywania kontaktów, o której mowa w akapicie pierwszym lit. b) niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 38 ust. 2.

4. Z zastrzeżeniem dostępności skumulowanej nadwyżki budżetowej i za zgodą Komitetu Budżetowego Urzędu Urząd może zawierać z Komisją umowy o przyznanie wkładu na realizację jasno określonych działań Unii, które wchodzą w zakres zadań powierzonych Urzędowi na mocy niniejszego rozporządzenia i dotyczą finansowania zabezpieczonego własnością intelektualną oraz komercjalizacji aktywów własności intelektualnej. W takich umowach o przyznanie wkładu określa się odpowiednie obowiązki i wkłady finansowe poszczególnych stron, działania i produkty, które mają zostać sfinansowane, koszty kwalifikowalne, zasady realizacji, obowiązki sprawozdawcze, środki kontroli wewnętrznej, uprawnienia audytowe oraz sposób postępowania z niewykorzystanymi kwotami.

5. Do wykonywania zadań powierzonych Urzędowi na mocy niniejszego artykułu stosuje się rozporządzenie (UE) 2017/1001. Centrum Kompetencji wchodzi w skład Urzędu i nie ma odrębnej osobowości prawnej, autonomii finansowej ani uprawnień decyzyjnych. Wszystkie działania prowadzone za pośrednictwem Centrum Kompetencji podlegają ramom dotyczącym zarządzania, programowania, budżetu, rachunkowości, kontroli wewnętrznej i sprawozdawczości, które mają zastosowanie do Urzędu.

6. Koszty utworzenia Centrum Kompetencji oraz koszty bieżące wynikające z zadań powierzonych Urzędowi na mocy niniejszego rozporządzenia pokrywa się z jego budżetu operacyjnego. Koszty utworzenia mogą obejmować co najmniej koszty związane z opracowaniem informatycznych systemów wsparcia i utworzeniem odpowiedniej infrastruktury administracyjnej, a także z ograniczonym w czasie przygotowaniem lub uruchomieniem nowych inicjatyw. Komitet Budżetowy Urzędu może zezwolić na wykorzystanie skumulowanej nadwyżki budżetowej Urzędu na pokrycie niezbędnych, jasno określonych, jednorazowych i ograniczonych w czasie kosztów utworzenia.

7. Dyrektor wykonawczy Urzędu może wprowadzić należności za określone usługi, o których mowa w niniejszym artykule, świadczone na rzecz podmiotów, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, zgodnie z art. 178 rozporządzenia (UE) 2017/1001. Takie należności muszą być przejrzyste, niedyskryminacyjne i ograniczone do kosztu określonej usługi.

Dostęp do dobrowolnych ram wyceny opracowanych zgodnie z ust. 3 akapit pierwszy lit. a), dostęp do cyfrowej platformy nawiązywania kontaktów opracowanej zgodnie z ust. 3 akapit pierwszy lit. b), usługi wsparcia, o których mowa w ust. 3 akapit pierwszy lit. d), świadczone na rzecz zainteresowanych stron z sektora publicznego, w tym instytucji, organów, urzędów i agencji Unii, oraz dostęp do punktu informacyjnego na poziomie Unii, o którym mowa w ust. 3 akapit pierwszy lit. i), nie podlegają opłatom ani należnościom.

Artykuł 33

Gromadzenie danych

1. Z myślą o wspieraniu realizacji zadań powierzonych Urzędowi na mocy art. 32, w szczególności zadań związanych z opracowaniem bazy dowodowej, analizą danych i wspieraniem lepszego dostępu podmiotów, o których mowa w art. 32 ust. 2, do finansowania, Urząd gromadzi i analizuje przekazywane dobrowolnie zanonimizowane lub inne dane nieosobowe dotyczące transakcji, w których prawa własności intelektualnej wykorzystuje się jako zabezpieczenie do celów kredytowych lub ubezpieczeniowych lub jako wkład rzeczowy w ramach inwestycji kapitałowych, bez uszczerbku dla mających zastosowanie przepisów dotyczących informacji niejawnych.

2. Gromadząc i analizując dane zgodnie z niniejszym artykułem, Urząd współpracuje, zgodnie z prawem Unii, z instytucjami, organami, urzędami i agencjami Unii, właściwymi organami publicznymi państw członkowskich, krajowymi i regionalnymi urzędami ds. własności intelektualnej oraz odpowiednimi zainteresowanymi stronami z sektora publicznego i prywatnego w dziedzinie finansów i ubezpieczeń w celu ułatwienia dostępności, porównywalności i ponownego wykorzystania istniejących danych, a także zbadania, na podstawie istniejących źródeł danych i praktyk, możliwych podejść do poprawy przejrzystości i interoperacyjności w całej Unii.

3. Dane gromadzone i analizowane przez Urząd zgodnie z niniejszym artykułem mogą obejmować, w miarę dostępności i w stosownych przypadkach, informacje pochodzące z rejestrów własności intelektualnej, rejestrów przedsiębiorców, rejestrów zastawów lub innych praw rzeczowych na własności intelektualnej i podobnych źródeł, a także inne istotne informacje udostępniane przez organy publiczne lub podmioty sektora prywatnego, w tym informacje na temat sposobu oceny własności intelektualnej wykorzystywanej jako zabezpieczenie do celów kredytowych lub ubezpieczeniowych lub jako wkład rzeczowy w ramach inwestycji kapitałowych, na temat wielkości i cech danej transakcji, na temat rodzaju danego prawa własności intelektualnej oraz na temat odpowiednich wskaźników, takich jak wycena kapitału własnego, zabezpieczenie lub współczynniki pokrycia należności zabezpieczeniem.

4. Urząd, we współpracy z zainteresowanymi stronami, wspiera opracowywanie wspólnych norm i praktyk dotyczących jakości danych, ich formatów i warunków dostępu do danych, w tym zróżnicowanych i proporcjonalnych zasad dostępu, oraz zapewnia wytyczne i środki wsparcia mające na celu umożliwienie innowacyjnym przedsiębiorstwom, innowacyjnym przedsiębiorstwom typu start-up, innowacyjnym przedsiębiorstwom typu scale-up i MŚP korzystanie z ulepszonej bazy dowodowej i wyników analiz.

5. Jeżeli jest to uzasadnione doświadczeniem zdobytym w ramach działań, o których mowa w niniejszym artykule, Urząd może rozważyć, we współpracy z zainteresowanymi stronami, których to dotyczy, opracowanie narzędzi cyfrowych lub ustrukturyzowanych systemów danych w celu dalszego wspierania realizacji zadań Centrum Kompetencji określonych w art. 32, w tym przez zbadanie wykonalności ogólnounijnego rejestru zastawów na aktywach własności intelektualnej.

6. Urząd wprowadza wytyczne i środki wsparcia w celu zapewnienia, aby innowacyjne przedsiębiorstwa, innowacyjne przedsiębiorstwa typu start-up, innowacyjne przedsiębiorstwa typu scale-up i MŚP mogły skutecznie korzystać z danych zgromadzonych zgodnie z niniejszym artykułem.

Artykuł 34

Taksatorzy własności intelektualnej

1. Osoby i podmioty, o których mowa w art. 32 ust. 2, oraz odpowiednie podmioty publiczne i prywatne w dziedzinie finansów i ubezpieczeń mogą zwrócić się o ocenę wartości praw własności intelektualnej w ramach dobrowolnych ram unijnych zgodnie z art. 32 ust. 3 akapit pierwszy lit. a). Ocenę tę może przeprowadzić taksator własności intelektualnej certyfikowany zgodnie z art. 35.

2. Jeżeli ocenę zlecono w związku z transakcją finansową, informacje niezbędne do jej przeprowadzenia przekazuje się zgodnie z ustaleniami zainteresowanych stron i z zachowaniem mających zastosowanie przepisów dotyczących poufności i ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa.

3. Przeprowadzając ocenę, taksator własności intelektualnej działa niezależnie i unika wszelkich konfliktów interesów w relacjach z osobami lub podmiotami, których dotyczy ocena.

4. Opłaty i inne koszty związane z oceną ponosi osoba lub podmiot, który ją zlecił, chyba że strony uzgodnią inaczej. Opłaty i inne koszty ustala się w sposób przejrzysty, na rozsądnym poziomie i proporcjonalnie do charakteru, zakresu i złożoności oceny.

Artykuł 35

Certyfikacja taksatorów własności intelektualnej

1. Urząd ustanawia unijny system certyfikacji taksatorów własności intelektualnej i zarządza tym systemem. Certyfikacja potwierdza, że taksator własności intelektualnej nabył wiedzę i kompetencje zawodowe niezbędne do przeprowadzania wycen w ramach dobrowolnych ram unijnych, o których mowa w art. 32 ust. 3 akapit pierwszy lit. a).

2. Certyfikacja na podstawie niniejszego artykułu jest dobrowolna i potwierdza kompetencje do stosowania unijnych ram wyceny. Nie stanowi ona licencji zawodowej ani nie daje prawa do wykonywania zawodu regulowanego, ani też nie jest warunkiem przeprowadzania wycen własności intelektualnej na podstawie prawa Unii lub prawa krajowego. Pozostaje ona bez uszczerbku dla przepisów krajowych

dotyczących zawodów regulowanych, kwalifikacji zawodowych i świadczenia usług wyceny.

3. Certyfikacja przez Urząd nie oznacza, że Urząd ponosi odpowiedzialność za poszczególne wyceny przeprowadzone przez certyfikowanego taksatora, ani nie nadaje takim wycenom mocy wiążącej lub skutku w postaci domniemania prawnego.

4. Aby kwalifikować się do certyfikacji jako taksator, osoba ubiegająca się o nią musi:

   a) posiadać odpowiednie wykształcenie lub przygotowanie zawodowe, odpowiednie doświadczenie zawodowe oraz kompetencje techniczne w zakresie wyceny aktywów własności intelektualnej;

   b) pomyślnie ukończyć specjalistyczne szkolenie dotyczące stosowania dobrowolnych ram unijnych, o których mowa w art. 32 ust. 3 akapit pierwszy lit. a), oraz pomyślnie przejść ocenę potwierdzającą wystarczającą wiedzę i praktyczną umiejętność stosowania tych ram;

   c) wykazywać się obiektywizmem i uczciwością oraz przestrzegać odpowiednich norm zawodowych lub kodeksów postępowania.

   Szkolenie i ocenę, o których mowa w akapicie pierwszym lit. b) i c), organizuje Urząd. Urząd może opracowywać i prowadzić takie szkolenia i oceny we współpracy z krajowymi urzędami ds. własności intelektualnej oraz odpowiednimi europejskimi lub międzynarodowymi organizacjami zawodowymi i organami zajmującymi się wyceną.

5. Komisja określa w drodze aktów wykonawczych następujące szczegółowe warunki stosowania systemu certyfikacji ustanowionego niniejszym artykułem:

   a) minimalne wymagania dotyczące wykształcenia lub przygotowania zawodowego oraz doświadczenia zawodowego warunkujące dopuszczenie do systemu certyfikacji, a także dowody, które należy w tym celu przedstawić;

   b) minimalny zakres merytoryczny, efekty uczenia się i elementy praktyczne specjalistycznego szkolenia, o którym mowa w ust. 4 akapit pierwszy lit. b), w tym ewentualne wymogi dotyczące uczestnictwa;

   c) formę, treść i metodykę oceny oraz minimalne wymagania niezbędne do zaliczenia oceny, o której mowa w ust. 4 akapit pierwszy lit. c);

   d) procedurę składania wniosków, w tym dokumenty i dowody, które należy przedłożyć, oraz zasady weryfikacji spełnienia warunków określonych w ust. 4;

   e) okres ważności certyfikacji oraz warunki i procedurę jej odnowienia, w tym wymogi dotyczące ustawicznego doskonalenia zawodowego;

   f) podstawy oraz procedurę zawieszenia i cofnięcia certyfikacji, w tym odpowiednie gwarancje proceduralne i prawo zainteresowanej osoby do bycia wysłuchaną;

   g) warunki posługiwania się unijną certyfikacją, jej prezentowania i informowania o niej oraz o statusie podmiotu certyfikowanego, w tym zasady mające zapobiegać wprowadzającemu w błąd przedstawianiu zakresu lub skutków prawnych certyfikacji; oraz

h) informacje o certyfikowanych taksatorach własności intelektualnej, które mają być zamieszczane w bazie danych, o której mowa w ust. 7 niniejszego artykułu.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 38 ust. 2.

6. Urząd, za pośrednictwem Centrum Kompetencji, przyznaje certyfikację, odnawia ją, zawiesza lub cofa zgodnie z niniejszym artykułem.

7. Urząd, za pośrednictwem Centrum Kompetencji, ustanawia i prowadzi publicznie dostępną unijną bazę danych taksatorów własności intelektualnej certyfikowanych zgodnie z niniejszym artykułem.

8. Dyrektor wykonawczy może wprowadzić należności za świadczone na podstawie niniejszego artykułu usługi w zakresie certyfikacji, przeprowadzania oceny i odnawiania certyfikacji, zgodnie z art. 178 rozporządzenia (UE) 2017/1001. Takie należności muszą być przejrzyste, niedyskryminacyjne i nie mogą przekraczać kosztu konkretnych usług, których dotyczą.

Artykuł 36

Programowanie i sprawozdawczość

1. Urząd uwzględnia działania niezbędne do wykonywania zadań powierzonych Urzędowi zgodnie z niniejszym rozporządzeniem w odrębnej sekcji wieloletniego programu strategicznego i rocznego programu prac Urzędu, o których mowa w art. 153 ust. 1 lit. a) i b) rozporządzenia (UE) 2017/1001.

2. W odrębnej sekcji, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, określa się cele, działania, oczekiwane rezultaty, wskaźniki wyników oraz szacunkowe zasoby ludzkie i finansowe związane z tymi zadaniami, z uwzględnieniem odpowiednich polityk i priorytetów Unii. Przygotowanie, przyjęcie, realizację i zmianę wieloletniego programu strategicznego i rocznego programu prac reguluje rozporządzenie (UE) 2017/1001.

3. Urząd zamieszcza w sprawozdaniu rocznym z działalności Urzędu, o którym mowa w art. 153 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/1001, specjalną sekcję poświęconą zadaniom powierzonym Urzędowi na mocy niniejszego artykułu. Ta specjalna sekcja zawiera wszystkie następujące elementy:

   a) przegląd głównych działań prowadzonych w trakcie poprzedniego roku;

   b) rezultaty osiągnięte w odniesieniu do celów i wskaźników wyników określonych w rocznym programie prac;

   c) ogólną ocenę wykonania tych zadań, w tym wykorzystanych zasobów finansowych i kadrowych, wszelkich dochodów uzyskanych z należności oraz wszelkich istotnych skutków dla wykonywania pozostałych zadań statutowych Urzędu;

   d) przegląd działań planowanych na kolejne lata.

Artykuł 37

Zmiana w rozporządzeniu (UE) 2017/1001

W art. 151 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/1001 dodaje się lit. f) w brzmieniu:

„f) zadania powierzone mu na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 202X/XXXX *[+].

_____

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 202X/XXXX (Dz.U…., ELI…).”.

Rozdział 4
PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 38

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet ds. przepisów wykonawczych ustanowiony na mocy rozporządzenia (UE) 2017/1001. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 39

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 11 ust. 2, art. 19 ust. 10, art. 22 ust. 5, art. 24 ust. 12, art. 28 ust. 5 i art. 31 ust. 8, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień niepóźniej niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 7 ust. 2, art. 19 ust. 11, art. 22 ust. 5, art. 24 ust. 12, art. 28 ust. 5 i art. 31 ust. 8, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi

[+] Urząd Publikacji: proszę wstawić w tekście numer, datę, tytuł i odniesienie do publikacji w Dz.U. niniejszego rozporządzenia (europejski akt o innowacjach) w przypisie.

w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.

5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 11 ust. 2, art. 19 ust. 10, art. 22 ust. 5, art. 24 ust. 12, art. 28 ust. 5 i art. 31 ust. 8 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub jeżeli przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 40

Ocena

Do dnia [*Urząd Publikacji: proszę wstawić datę przypadającą cztery lata od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia*] r., a następnie co pięć lat, Komisja ocenia niniejsze rozporządzenie pod kątem określonych w nim celów, w szczególności wzmocnienia roli zamówień publicznych jako siły napędowej innowacji oraz usprawnienia wyceny i komercjalizacji własności intelektualnej oraz jej wykorzystywania, i przedstawia sprawozdanie na ten temat Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu. W stosownych przypadkach ocenie tej towarzyszy wniosek dotyczący zmian w niniejszym rozporządzeniu lub jego uchylenia.

Artykuł 41

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego	*W imieniu Rady*
Przewodnicząca	*Przewodniczący*
[...]	*[...]*

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH I CYFROWYCH REGULACJI

Spis treści

1. KONTEKST WNIOSKU ... 1
1.1. Przyczyny i cele wniosku ... 1
1.2. Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki ... 4
1.3. Spójność z innymi politykami Unii ... 6
2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ ... 7
2.1. Podstawa prawna ... 7
2.2. Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych) ... 8
2.3. Proporcjonalność ... 9
2.4. Wybór instrumentu ... 10
3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW ... 11
3.1. Konsultacje z zainteresowanymi stronami ... 11
3.2. Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej ... 12
3.3. Ocena skutków ... 13
3.4. Sprawność regulacyjna i uproszczenie ... 16
4. Prawa podstawowe ... 17
5. WPŁYW NA BUDŻET ... 17
6. ELEMENTY FAKULTATYWNE ... 17
• Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania ... 17
• Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku ... 17
1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY ... 4
1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy ... 4
1.2. Obszary polityki, których dotyczy wniosek/inicjatywa ... 4
1.3. Cel(e) ... 4
1.3.1. Cel(e) ogólny(-e) ... 4
1.3.2. Cel(e) szczegółowy(-e) ... 4
1.3.3. Oczekiwane wyniki i wpływ ... 4
1.3.4. Wskaźniki dotyczące realizacji celów ... 6
1.4. Wniosek/inicjatywa dotyczy: ... 6
1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy ... 7
1.5.1. Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej, w tym szczegółowy terminarz przebiegu realizacji inicjatywy ... 7

1.5.2. Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej (może wynikać z różnych czynników, na przykład korzyści koordynacyjnych, pewności prawa, większej efektywności lub komplementarności). 7
1.5.3. Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań 8
1.5.4. Spójność z wieloletnimi ramami finansowymi oraz możliwa synergia z innymi właściwymi instrumentami 8
1.5.5. Ocena różnych dostępnych możliwości finansowania, w tym możliwości przegrupowania środków 9
1.6. Czas trwania wniosku/inicjatywy i jego/jej wpływu finansowego 10
1.7. Planowane metody wykonania budżetu 10
2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA 12
2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości 12
2.2. System zarządzania i kontroli 12
2.2.1. Uzasadnienie dla proponowanych metod wykonania budżetu, mechanizmów finansowania wykonania, sposobów dokonywania płatności i strategii kontroli 12
2.2.2. Informacje dotyczące zidentyfikowanego ryzyka i systemów kontroli wewnętrznej ustanowionych w celu jego ograniczenia 12
2.2.3. Oszacowanie i uzasadnienie efektywności kosztowej kontroli (relacja kosztów kontroli do wartości zarządzanych funduszy powiązanych) oraz ocena prawdopodobnego ryzyka błędu (przy płatności i przy zamykaniu) 12
2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom 13
3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY 14
3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ 14
3.2. Szacunkowy wpływ finansowy wniosku na środki 15
3.2.1. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki operacyjne 15
3.2.1.1. Środki z uchwalonego budżetu 15
3.2.3. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki administracyjne 17
3.2.3.1. Środki z uchwalonego budżetu 17
3.2.4. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie 17
3.2.4.1. Finansowane z uchwalonego budżetu 17
3.2.5. Przegląd szacowanego wpływu na inwestycje związane z technologiami cyfrowymi 19
3.2.6. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi 19
3.2.7. Udział osób trzecich w finansowaniu 20
4. WYMIAR CYFROWY 23
4.1. Wymogi cyfrowe 23
4.2. Dane 25
4.3. Rozwiązania cyfrowe 28

4.4. Ocena interoperacyjności 28
4.5. Środki wspierające cyfrowe wdrażanie 29

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY ustanawiające ramy środków na rzecz wzmocnienia europejskiego ekosystemu innowacji (europejski akt o innowacjach)

1.2. Obszary polityki, których dotyczy wniosek/inicjatywa

Jednolity rynek, konkurencyjność, badania naukowe i innowacje

1.3. Cel(e)

1.3.1. Cel(e) ogólny(-e)

Ogólnym celem inicjatywy jest poprawa funkcjonowania jednolitego rynku innowacji dzięki zmniejszeniu barier, które utrudniają rozwój, testowanie i zwiększanie skali innowacyjnych rozwiązań, a tym samym przyspieszeniu ich komercjalizacji w Unii.

1.3.2. Cel(e) szczegółowy(-e)

Cel szczegółowy nr 1

Obniżenie kosztów wyceny oraz zwiększenie licencjonowania i przenoszenia własności intelektualnej w UE w ciągu najbliższych 4 lat.

Cel szczegółowy nr 2

Zwiększenie wydatków na zamówienia publiczne na usługi badawcze i rozwojowe w ciągu najbliższych 5 lat.

Cel szczegółowy nr 3

Zwiększenie skali zamówień publicznych na rozwiązania badawcze i rozwojowe wywodzące się z UE w ciągu najbliższych 5 lat.

1.3.3. Oczekiwane wyniki i wpływ

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej.

Korzyści gospodarcze

Należy się spodziewać, że **wprowadzenie zharmonizowanych ogólnounijnych ram wyceny własności intelektualnej, uzupełnionych o unijne centrum szkoleń w zakresie własności intelektualnej i platformę nawiązywania kontaktów w zakresie własności intelektualnej**, zmniejszy koszty i złożoność związane z wyceną aktywów własności intelektualnej, zarządzaniem nimi i ich monetyzacją. Zapewniając znormalizowane metodyki wyceny, specjalistyczną wiedzę fachową i ulepszoną infrastrukturę rynkową, środki te zmniejszyłyby asymetrię informacyjną między przedsiębiorstwami a zewnętrznymi podmiotami finansującymi w odniesieniu do wartości ekonomicznej aktywów własności intelektualnej.

Należy się spodziewać, że większa przejrzystość i wiarygodność wyceny własności intelektualnej ułatwią wykorzystywanie patentów i innych aktywów własności intelektualnej jako zabezpieczenia, a tym samym zwiększą dostęp zarówno do finansowania dłużnego, jak i kapitałowego. W szczególności znormalizowane systemy wyceny mogą wzmocnić funkcję własności intelektualnej jako zabezpieczenia dla banków oraz jej funkcję sygnalizacyjną dla inwestorów kapitału

wysokiego ryzyka, przyczyniając się do zwiększenia skali finansowania zabezpieczonego własnością intelektualną. W miarę jak przedsiębiorstwa będą w stanie lepiej określać wartość ekonomiczną swojej własności intelektualnej i informować o niej, prawdopodobnie wzrosną oczekiwane korzyści z patentowania, co stworzy silniejsze zachęty do inwestowania w innowacje i ubiegania się o formalną ochronę własności intelektualnej.

W literaturze sugeruje się, że związek ten może prowadzić do pozytywnego sprzężenia zwrotnego między patentowaniem a finansowaniem. Silniejsze portfele własności intelektualnej ułatwiają dostęp do finansowania zewnętrznego, a lepsze warunki finansowania wspierają dodatkowe inwestycje w badania i rozwój oraz działania innowacyjne, co prowadzi do uzyskiwania kolejnych patentów. Oprócz zwiększenia liczby zgłoszeń patentowych bardziej wiarygodne mechanizmy wyceny mogą również poprawić jakość patentów, zachęcając przedsiębiorstwa, aby koncentrowały się na wynalazkach o większym potencjale technologicznym i handlowym.

Na poparcie tego mechanizmu przemawia kilka rodzajów dowodów. Z perspektywy realnych opcji wiarygodne systemy wyceny i wtórne rynki własności intelektualnej zwiększają odwracalność inwestycji związanych z patentami dzięki przekształcaniu patentów w zbywalne aktywa, a nie instrumenty czysto prawne. Zmniejsza to rzeczywiste ryzyko związane z patentowaniem i zachęca przedsiębiorstwa do dokonywania zgłoszeń patentowych, które następnie mogą być licencjonowane, sprzedawane lub wykorzystywane do wspierania transakcji finansowych. Dowody pochodzące ze Stanów Zjednoczonych wskazują, że ekspozycja na wtórne rynki patentów zwiększa działalność patentową, zwłaszcza w warunkach niepewności gospodarczej, a jednocześnie zachęca przedsiębiorstwa do patentowania wynalazków, które w przeciwnym razie pozostałyby tajemnicą przedsiębiorstwa.

Należy się spodziewać, że **wprowadzenie zharmonizowanych ram zamówień publicznych na badania i rozwój na szczeblu UE** znacznie zmniejszy niepewność prawa i złożoność procedur związanych obecnie z zamówieniami publicznymi na badania i rozwój we wszystkich państwach członkowskich. Ma to ułatwić realizację transgranicznych projektów w zakresie zamówień publicznych na badania i rozwój, umożliwiając nabywcom publicznym łączenie popytu i osiągnięcie większej masy krytycznej, a tym samym uwolnienie pełnego potencjału jednolitego rynku w zakresie zamówień publicznych na innowacje.

Włączenie sprawdzonych, zorientowanych na innowacje praktyk w zakresie zamówień publicznych do wspólnych ram poprawiłoby również skuteczność i efektywność procedur udzielania zamówień publicznych na badania i rozwój, zwiększając zwrot z inwestycji publicznych w innowacje. Jaśniejsze procedury zwiększyłyby zdolność nabywców publicznych do opracowywania projektów w zakresie zamówień publicznych na badania i rozwój i zarządzania nimi, a jednocześnie obniżyłyby koszty uczestnictwa i bariery dla dostawców. Zgodnie z oczekiwaniami ma to zachęcić większą liczbę przedsiębiorstw, w tym przedsiębiorstw z różnych państw członkowskich, do udziału w zaproszeniach do składania ofert w ramach zamówień publicznych na badania i rozwój, a tym samym zwiększyć konkurencję, poprawić jakość proponowanych rozwiązań i poszerzyć dostęp do innowacyjnych technologii.

Ponadto wprowadzenie preferencji UE w ramach postępowań o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój zwiększyłoby prawdopodobieństwo, że

istotne korzyści gospodarcze i technologiczne uzyskane dzięki zamówieniom publicznym na badania i rozwój finansowanym ze środków publicznych pozostaną w Unii Europejskiej. Zwiększenie popytu na innowacyjne rozwiązania opracowane przez przedsiębiorstwa z siedzibą w UE wsparłoby prywatne inwestycje w badania i rozwój, pobudziłoby rozwój europejskich ekosystemów innowacji i przyczyniłoby się do tworzenia wartościowych miejsc pracy. W ten sposób wzmocniłoby to autonomię strategiczną i suwerenność technologiczną UE w zakresie krytycznych technologii i sektorów.

Ogólnie rzecz biorąc, szacuje się, że europejski akt o innowacjach zwiększy PKB UE o 0,25–0,42 % w perspektywie dziesięciu lat w porównaniu ze scenariuszem bazowym przewidującym brak europejskiego aktu o innowacjach.

Oprócz wpływu na PKB i zatrudnienie należy się spodziewać, że europejski akt o innowacjach przyniesie szersze korzyści społeczne dzięki skuteczniejszemu przekształcaniu badań naukowych i innowacji w rozwiązania nadające się do wprowadzenia na rynek. Wiele dowodów empirycznych pokazuje, że stałe inwestycje publiczne i prywatne w badania naukowe i innowacje przyspieszają rozwój, rozpowszechnianie i obniżanie kosztów czystych technologii, przyczyniając się do obniżenia emisji gazów cieplarnianych, poprawy efektywności energetycznej i bardziej zrównoważonych procesów produkcji. Korzyści te mogą generować pozytywne środowiskowe i społeczne efekty zewnętrzne, które są tylko częściowo uwzględnione w konwencjonalnych wskaźnikach makroekonomicznych, takich jak PKB.

1.3.4. Wskaźniki dotyczące realizacji celów

Należy wskazać wskaźniki stosowane do monitorowania postępów i osiągnięć.

Postępy w osiąganiu celu szczegółowego, jakim jest zmniejszenie kosztów wyceny własności intelektualnej oraz zwiększenie licencjonowania, przenoszenia i wykorzystania praw własności intelektualnej do celów finansowych w UE, będą monitorowane za pomocą kilku wskaźników. Obejmują one liczbę państw członkowskich włączających standardy wyceny Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej do swoich krajowych praktyk wyceny, liczbę transakcji z zastosowaniem unijnej metodyki wyceny własności intelektualnej, średnie koszty wyceny własności intelektualnej ponoszone przez przedsiębiorstwa oraz liczbę przedsiębiorstw wykorzystujących aktywa własności intelektualnej jako zabezpieczenie lub w transakcjach finansowania.

Postępy w osiąganiu celu szczegółowego, jakim jest zwiększenie wydatków na zamówienia publiczne na usługi badawcze i rozwojowe, będą mierzone na podstawie udziału wydatków na badania i rozwój w całkowitej wartości zamówień publicznych oraz liczby i wartości transgranicznych umów w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój. Postępy w osiąganiu celu szczegółowego, jakim jest zwiększenie skali zamówień na rozwiązania badawcze i rozwojowe wywodzące się z UE, będą monitorowane za pomocą liczby i wartości umów w sprawie zamówienia publicznego na badania i rozwój zawartych z dostawcami z siedzibą w UE i dotyczących rozwiązań wywodzących się z UE.

1.4. Wniosek/inicjatywa dotyczy:

☒ nowego działania

☐ nowego działania, będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego [50]

☐ przedłużenia bieżącego działania

☐ połączenia lub przekształcenia co najmniej jednego działania pod kątem innego/nowego działania

1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.5.1. Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej, w tym szczegółowy terminarz przebiegu realizacji inicjatywy

Wniosek stanowi odpowiedź na potrzebę zaradzenia istniejącemu rozdrobnieniu jednolitego rynku w dziedzinie **zamówień publicznych na badania i rozwój** w drodze ustanowienia zharmonizowanej procedury udzielania zamówień publicznych na badania i rozwój oraz wspólnych transgranicznych zamówień publicznych na badania i rozwój, którą mają wdrożyć nabywcy publiczni we wszystkich państwach członkowskich zgodnie z niniejszym rozporządzeniem po jego wejściu w życie.

Ponadto po wejściu rozporządzenia w życie Urzędowi Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej powierza się nowe zadania, w tym ustanowienie Centrum Kompetencji Unii Europejskiej w zakresie **finansowania zabezpieczonego własnością intelektualną i komercjalizacji własności intelektualnej**. Centrum Kompetencji – po ustanowieniu w ramach Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej – rozpocznie wykonywanie zadań powierzonych mu na mocy rozporządzenia, w tym udzielanie wsparcia różnym zainteresowanym stronom w dziedzinach finansowania zabezpieczonego własnością intelektualną i komercjalizacji aktywów własności intelektualnej. Ponadto do 1 września 2028 r. (przy czym datę tę należy traktować jako orientacyjną, ponieważ opracowanie rozwiązań informatycznych wymaga czasu) Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, za pośrednictwem Centrum Kompetencji, opracuje ramy wyceny wszystkich wartości niematerialnych i prawnych oraz utworzy cyfrową platformę nawiązywania kontaktów, aby ułatwić licencjonowanie i przenoszenie wszystkich rodzajów praw własności intelektualnej chronionych na poziomie Unii.

1.5.2. Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej (może wynikać z różnych czynników, na przykład korzyści koordynacyjnych, pewności prawa, większej efektywności lub komplementarności).

Na potrzeby tej sekcji „wartość dodaną z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej” należy rozumieć jako wartość wynikającą z unijnej interwencji, wykraczającą poza wartość, która zostałaby wytworzona przez same państwa członkowskie.

Przyczyny działania na poziomie unijnym (*ex ante*)

Proponowane środki koncentrują się na obszarach, w których działania na szczeblu Unii przynoszą wyraźną wartość dodaną ze względu na skalę, tempo i zakres wymaganych działań. Działania mają na celu poprawę uzasadnienia biznesowego wprowadzania innowacji na rynek przez innowatorów dzięki ułatwieniu wyceny, komercjalizacji i wykorzystania praw własności intelektualnej jako zabezpieczenia w celu pozyskania finansowania zabezpieczonego własnością intelektualną oraz

[50] O którym mowa w art. 58 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

dzięki ułatwieniu znalezienia pierwszych klientów poprzez zamówienia publiczne na badania i rozwój. Zwiększa to efektywność, gdyż umożliwia lepszą współpracę transgraniczną, zapewnia sprawiedliwszy dostęp do możliwości dla innowacyjnych przedsiębiorstw niezależnie od ich lokalizacji oraz zwiększa zdolność Unii do konkurowania na arenie międzynarodowej.

Oczekiwana wygenerowana unijna wartość dodana (*ex post*)

Interwencja UE przyniesie trwałe korzyści dzięki ekonomii skali, niższym kosztom transakcji oraz większej pewności prawa dla nabywców publicznych, przedsiębiorstw i inwestorów. Wzmocni to zdolność Europy do wprowadzania innowacyjnych rozwiązań na rynek oraz komercjalizacji aktywów własności intelektualnej i wykorzystywania ich w finansowaniu przedsiębiorstw. Zharmonizowane i cyfrowe procedury udzielania zamówień publicznych na badania i rozwój zmniejszą koszty transakcji i obciążenia administracyjne dla nabywców publicznych i przedsiębiorstw uczestniczących w zamówieniach publicznych na badania i rozwój, a jednocześnie zapewnią jednolite warunki rynkowe we wszystkich państwach członkowskich. Ustanowienie Centrum Kompetencji w ramach Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej przyczyni się do szerszego wykorzystania finansowania zabezpieczonego własnością intelektualną w Europie, a tym samym zwiększy możliwości finansowania innowacyjnych przedsiębiorstw.

1.5.3. Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań

Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej zgromadził znaczną wiedzę fachową w dziedzinie praw własności intelektualnej dzięki swoim zadaniom związanym z ochroną unijnych znaków towarowych, wzorów i oznaczeń geograficznych, a także monitorowaniem naruszeń wszystkich rodzajów praw własności intelektualnej za pośrednictwem europejskiego obserwatorium do spraw naruszeń praw własności intelektualnej. Biorąc pod uwagę te doświadczenia, wniosek opiera się na wiedzy fachowej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, powierzając mu dodatkowe zadania związane z wyceną i komercjalizacją własności intelektualnej.

Procedurę partnerstwa innowacyjnego, wprowadzoną w unijnych dyrektywach w sprawie zamówień publicznych z 2014 r., stosuje się jedynie w bardzo ograniczonym zakresie. W ocenie dyrektyw UE w sprawie zamówień publicznych z 2014 r. stwierdzono, że w ramach trwającej zmiany dyrektyw UE w sprawie zamówień publicznych należy znieść obowiązek, zgodnie z którym procedura ta musi obejmować zamówienia publiczne na badania i rozwój, ponieważ nabywcy publiczni nie chcą nabywać usług badawczych i rozwojowych w ramach procedury, która obejmuje zakup komercyjnych ilości rozwiązań i jest otwarta dla dostawców ze wszystkich państw trzecich, z jakimi Unia zawarła międzynarodowe porozumienie w sprawie zamówień publicznych. Biorąc pod uwagę te doświadczenia, wniosek ma na celu ustanowienie procedury udzielania **zamówień publicznych na badania i rozwój** służącej zamawianiu usług badawczych i rozwojowych, która nie obejmuje zakupu komercyjnych ilości rozwiązań i może być otwarta wyłącznie dla dostawców z państw członkowskich, państw EOG i państw Bałkanów Zachodnich.

1.5.4. Spójność z wieloletnimi ramami finansowymi oraz możliwa synergia z innymi właściwymi instrumentami

Wniosek jest w pełni zgodny z wieloletnimi ramami finansowymi na lata 2021–2027 i będzie wdrażany za pośrednictwem istniejących programów unijnych, bez

tworzenia nowych pul środków ani zobowiązań finansowych wykraczających poza istniejące zasoby.

Jeżeli współprawodawcy zatwierdzą wniosek i postanowią, że EUIPO utworzy Centrum, będzie nim zarządzać i wniesie środki finansowe (z budżetu operacyjnego albo z nadwyżki), należy zauważyć, że wkład ten nie pochodziłby z budżetu UE (nie stanowiłby wkładu UE), lecz z budżetu EUIPO, a zatem nie zależałby od WRF.

W tym względzie konkretne elementy budżetowe wymagałyby decyzji i zatwierdzenia ze strony Zarządu i Komitetu Budżetowego (MBBC) EUIPO.

1.5.5. Ocena różnych dostępnych możliwości finansowania, w tym możliwości przegrupowania środków

Niniejsza inicjatywa będzie w całości finansowana w drodze przegrupowań środków z programów. Bez uszczerbku dla wyniku negocjacji w sprawie kolejnych WRF środki przewidziane na okres od 2028 r. mają charakter wyłącznie orientacyjny.

1.6. Czas trwania wniosku/inicjatywy i jego/jej wpływu finansowego

☐ **Ograniczony czas trwania**

– ☐ Czas trwania wniosku/inicjatywy: od [DD/MM]RRRR r. do [DD/MM]RRRR r.

– ☐ Czas trwania wpływu finansowego: od RRRR r. do RRRR r. w odniesieniu do środków na zobowiązania oraz od RRRR r. do RRRR r. w odniesieniu do środków na płatności.

☒ **Nieograniczony czas trwania**

– Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od RRRR r. do RRRR r.,

– po którym następuje faza operacyjna.

1.7. Planowane metody wykonania budżetu[51]

☒ **Bezpośrednie zarządzanie** przez Komisję

– ☐ w ramach jej służb, w tym za pośrednictwem jej pracowników w delegaturach Unii

– ☐ przez agencje wykonawcze

☐ **Zarządzanie dzielone** z państwami członkowskimi

☒ **Zarządzanie pośrednie** przez przekazanie zadań związanych z wykonaniem budżetu:

– ☐ państwom trzecim lub organom przez nie wyznaczonym

– ☐ organizacjom międzynarodowym i ich agencjom (wyszczególnić)

– ☐ Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu i Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu

– ☒ organom, o których mowa w art. 70 i 71 rozporządzenia finansowego

– ☐ organom prawa publicznego

– ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu, które świadczą usługi użyteczności publicznej, w zakresie, w jakim są im zapewnione odpowiednie gwarancje finansowe

– ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego i zapewniono odpowiednie gwarancje finansowe

– ☐ podmiotom lub osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym

– ☐ podmiotom mającym siedzibę w państwie członkowskim, podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego lub prawu Unii i kwalifikującym się, zgodnie z przepisami sektorowymi, do powierzenia im wykonywania środków

[51] Szczegóły dotyczące metod wykonania budżetu oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na stronie BUDGpedia: https://myintracomm.ec.europa.eu/corp/budget/financial-rules/budget-implementation/Pages/implementation-methods.aspx.

finansowych Unii lub gwarancji budżetowych, w zakresie, w jakim podmioty te są kontrolowane przez podmioty prawa publicznego lub podmioty podlegające prawu prywatnemu świadczące usługi użyteczności publicznej, a także posiadają odpowiednie gwarancje finansowe w formie odpowiedzialności solidarnej organów kontrolnych lub równoważne gwarancje finansowe, które mogą być ograniczone, w odniesieniu do każdego działania, do maksymalnej kwoty wsparcia Unii.

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Niniejsze zestawienie obejmuje wydatki na personel. Zastosowanie mają standardowe zasady dotyczące tego typu wydatków. Komisja będzie oceniać rezultat, wyniki i skutki niniejszego wniosku co trzy lata od daty rozpoczęcia jego stosowania. Ocena obejmie wkład niniejszego rozporządzenia w funkcjonowanie jednolitego rynku, w tym w osiąganie celów określonych w niniejszym rozporządzeniu.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Uzasadnienie dla proponowanych metod wykonania budżetu, mechanizmów finansowania wykonania, sposobów dokonywania płatności i strategii kontroli

W odniesieniu do niniejszej inicjatywy stosuje się zarządzanie bezpośrednie przez Komisję. Jest to najwłaściwsze podejście ze względu na ograniczony zakres wydatków Unii, obejmujących wyłącznie standardowe koszty administracyjne i koszty związane z monitorowaniem. Stosowanie ustalonych procedur wewnętrznych zapewnia skuteczne i efektywne kontrole, niskie poziomy błędu, szybkie przetwarzanie transakcji i minimalne koszty kontroli.

2.2.2. Informacje dotyczące zidentyfikowanego ryzyka i systemów kontroli wewnętrznej ustanowionych w celu jego ograniczenia

Ogólnie rzecz biorąc, niniejsza inicjatywa wymaga poniesienia wydatków na personel. Zastosowanie mają standardowe zasady dotyczące tego typu wydatków. W odniesieniu do większości aspektów inicjatywy stosuje się ustalone procedury monitorowania wdrażania niniejszego rozporządzenia.

Głównym ryzykiem operacyjnym są niewystarczające zdolności administracyjne do monitorowania wywiązywania się z obowiązków określonych w rozporządzeniu. Niniejszemu wnioskowi towarzyszy sprawozdanie z oceny skutków, które zawiera analizę stanowiącą podstawę wybranego podejścia politycznego. Podczas przygotowywania niniejszej inicjatywy oparto się również na konsultacjach publicznych oraz ukierunkowanych konsultacjach z zainteresowanymi stronami z branży, państwami członkowskimi i stowarzyszeniami branżowymi, co pozwoliło zgromadzić odpowiednie dane, informacje i informacje zwrotne. Niemniej jednak w trakcie wdrażania nadal mogą wystąpić niezamierzone konsekwencje lub nieprzewidziane skutki. Będą one identyfikowane w ramach procedur monitorowania określonych w niniejszym rozporządzeniu, co umożliwi Komisji odpowiednie i terminowe reagowanie na nie.

2.2.3. Oszacowanie i uzasadnienie efektywności kosztowej kontroli (relacja kosztów kontroli do wartości zarządzanych funduszy powiązanych) oraz ocena prawdopodobnego ryzyka błędu (przy płatności i przy zamykaniu)

Niniejsza inicjatywa wiąże się z ograniczonymi wydatkami administracyjnymi. Zastosowanie mają standardowe procedury Komisji w zakresie kontroli. Z uwagi na fakt, że nie tworzy się programów finansowania ani wielopoziomowych mechanizmów wdrażania, działania kontrolne pozostają proste i opłacalne. Kontrole przeprowadza się w całości w ramach zarządzania bezpośredniego, z wykorzystaniem standardowych audytów *ex post* w ramach kontroli wewnętrznej

Komisji. Zapewnia to odpowiednią równowagę między działaniami kontrolnymi a ograniczoną wartością zarządzanych funduszy. Biorąc pod uwagę uproszczoną strukturę i brak operacji finansowych wysokiego ryzyka, oczekiwany poziom błędu w chwili dokonywania płatności i w chwili zamknięcia jest niski i zdecydowanie poniżej progu istotności. System kontroli zapewnia zatem wysoki poziom pewności przy proporcjonalnych kosztach.

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

W ramach niniejszej inicjatywy nie ustanawia się programów finansowania ani systemów wsparcia finansowego. Opiera się ona zatem na istniejących ramach kontroli wewnętrznej Komisji i strategii Komisji w zakresie zwalczania nadużyć finansowych. Zastosowanie mają standardowe środki z zakresu zapobiegania i wykrywania, w tym kontrole wewnętrzne oparte na analizie ryzyka, podział obowiązków i ustalony obieg zadań w odniesieniu do wydatków administracyjnych.

Urząd zapewnia, zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2017/1001 i przepisami finansowymi mającymi zastosowanie do Urzędu, stosowanie odpowiednich środków służących ochronie interesów finansowych Unii przy wykonywaniu zadań powierzonych mu na mocy niniejszego rozporządzenia, w tym środków służących zapobieganiu nadużyciom finansowym, korupcji, konfliktom interesów i innym nieprawidłowościom, ich wykrywaniu i podejmowaniu działań w związku z nimi. Komisja wykonuje funkcje w zakresie nadzoru i monitorowania powierzone jej na mocy mających zastosowanie ram zarządzania.

Podobnie jak w przypadku wszystkich działań zarządzanych przez Komisję Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) i Prokuratura Europejska (EPPO) mogą wykonywać swoje uprawnienia zgodnie ze swoimi odpowiednimi podstawami prawnymi w celu prowadzenia dochodzeń w sprawie nadużyć finansowych, korupcji lub innych nielegalnych działań naruszających interesy finansowe UE. Europejski Trybunał Obrachunkowy zachowuje swoje standardowe uprawnienia kontrolne w odniesieniu do wydatków Komisji.

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

Szacunkowy wpływ na wydatki i personel w 2028 r. i w kolejnych latach podano w celach ilustracyjnych i nie przesądza on o kolejnych wieloletnich ramach finansowych. Źródło finansowania i zakres zaangażowania finansowego Unii po 2027 r. pozostają zależne od wyniku negocjacji międzyinstytucjonalnych w sprawie WRF na lata 2028–2034, a następnie będą określane w drodze corocznej procedury budżetowej. Wszystkie środki i przydziały kadrowe począwszy od 2028 r. są orientacyjne. Jeżeli chodzi o budżet EUIPO, dane liczbowe mają charakter orientacyjny i wymagają zatwierdzenia przez organy zarządzające EUIPO zgodnie z rozporządzeniem w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej.

3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

- Istniejące linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer	Zróżn. / niezróżn.[52]	państw EFTA[53]	krajów kandydujących i potencjalnych kandydatów[54]	innych państw trzecich	pochodzący z pozostałych dochodów przeznaczonych na określony cel
02	01 01 01 01	Środki niezróżnicowane	TAK	TAK	NIE	NIE

- Proponowane nowe linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer	Zróżn. / niezróżn.	państw EFTA	krajów kandydujących i potencjalnych kandydatów	innych państw trzecich	pochodzący z pozostałych dochodów przeznaczonych na określony cel
	Nie dotyczy					

52 Środki zróżnicowane/środki niezróżnicowane.
53 EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu.
54 Kraje kandydujące oraz, w stosownych przypadkach, potencjalni kandydaci z Bałkanów Zachodnich.

3.2. Szacunkowy wpływ finansowy wniosku na środki

3.2.1. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki operacyjne

– ☒ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych

– ☐ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej

3.2.1.1. Środki z uchwalonego budżetu

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych	Numer	02

Dyrekcja Generalna: RTD			Rok **2028**	Rok **2029**	Rok **2030**	Rok **2031**	Rok **2032**	Rok **2033**	Rok **2034**	**OGÓŁEM WRF 2028–2034**
Środki operacyjne										
Linia budżetowa	Środki na zobowiązania	(1a)								**0**
	Środki na płatności	(2a)								**0**
Linia budżetowa	Środki na zobowiązania	(1b)								**0**
	Środki na płatności	(2b)								**0**
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy[55]										
Linia budżetowa 01 01 01 01		(3)	**0,582**	**0,582**	**0,582**	**0,582**	**0,582**	**0,582**	**0,582**	**4,074**
OGÓŁEM środki	Środki na zobowiązania	=1a+1b+3	**0,582**	**0,582**	**0,582**	**0,582**	**0,582**	**0,582**	**0,582**	**4,074**

[55] Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie realizacji programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

dla Dyrekcji Generalnej RTD	Środki na płatności	=2a+2b+3	**0,582**	**0,582**	**0,582**	**0,582**	**0,582**	**0,582**	**0,582**	**4,074**

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		Rok **2028**	Rok **2029**	Rok **2030**	Rok **2031**	Rok **2032**	Rok **2033**	Rok **2034**	**OGÓŁEM WRF 2028–2034**
OGÓŁEM środki na DZIAŁY od 1 do 4	Środki na zobowiązania	**0,582**	**0,582**	**0,582**	**0,582**	**0,582**	**0,582**	**0,582**	**4,074**
wieloletnich ram finansowych	Środki na płatności	**0,582**	**0,582**	**0,582**	**0,582**	**0,582**	**0,582**	**0,582**	**4,074**

3.2.3. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki administracyjne

– ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych

– ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej

3.2.3.1. Środki z uchwalonego budżetu

ZATWIERDZONE ŚRODKI	Rok **2028**	Rok **2029**	Rok **2030**	Rok **2031**	Rok **2032**	Rok **2033**	Rok **2034**	**OGÓŁEM 2028–2034**
DZIAŁ 4								
Zasoby ludzkie	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
Pozostałe wydatki administracyjne	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
Suma cząstkowa DZIAŁ 4	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**
Poza DZIAŁEM 4								
Zasoby ludzkie	0,582	0,582	0,582	0,582	0,582	0,582	0,582	**4,074**
Pozostałe wydatki o charakterze administracyjnym	0	0	0	0	0	0	0	**0**
Suma cząstkowa poza DZIAŁEM 4	0,582	0,582	0,582	0,582	0,582	0,582	0,582	**4,074**
OGÓŁEM	0,582	0,582	0,582	0,582	0,582	0,582	0,582	**4,074**

Szacunkowy wpływ na wydatki i personel w 2028 r. i w kolejnych latach podano w celach ilustracyjnych i nie przesądza on o kolejnych wieloletnich ramach finansowych. Źródło finansowania i zakres zaangażowania finansowego Unii po 2027 r. pozostają zależne od wyniku negocjacji międzyinstytucjonalnych w sprawie WRF na lata 2028–2034, a następnie będą określane w drodze corocznej procedury budżetowej. Wszystkie środki i przydziały kadrowe począwszy od 2028 r. są orientacyjne.

3.2.4. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

– ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich

– ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej

3.2.4.1. Finansowane z uchwalonego budżetu

Wartości szacunkowe należy wyrazić w ekwiwalentach pełnego czasu pracy (EPC)[56]

ZATWIERDZONE ŚRODKI	Rok **2028**	Rok **2029**	Rok **2030**	Rok **2031**	Rok **2032**	Rok **2033**	Rok **2034**
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)							
20 01 02 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)	0	0	0	0	0	0	0

[56] Proszę określić w tabeli poniżej, ile EPC w ramach wskazanej liczby jest już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub może zostać przesuniętych w ramach Państwa dyrekcji generalnej oraz jakie są Państwa potrzeby netto.

20 01 02 03 (w delegaturach UE)		0	0	0	0	0	0	0
(Pośrednie badania naukowe)		3	3	3	3	3	3	3
(Bezpośrednie badania naukowe)		0	0	0	0	0	0	0
Inna linia budżetowa (określić)		0	0	0	0	0	0	0
• Personel zewnętrzny (w EPC)								
20 02 01 (CA, SNE z globalnej koperty finansowej)		0	0	0	0	0	0	0
20 02 03 (CA, LA, SNE i JPD w delegaturach UE)		0	0	0	0	0	0	0
Linia budżetowa na wsparcie adm.	• w centrali	0	0	0	0	0	0	0
[XX.01.YY.YY]	• w delegaturach UE	0	0	0	0	0	0	0
(CA, SNE – pośrednie badania naukowe)		0	0	0	0	0	0	0
(CA, SNE – bezpośrednie badania naukowe)		0	0	0	0	0	0	0
Inna linia budżetowa (określić) – dział 4		0	0	0	0	0	0	0
Inna linia budżetowa (określić) – poza działem 4		0	0	0	0	0	0	0
OGÓŁEM		**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**

Personel niezbędny do wdrożenia wniosku (w EPC):

	Personel już pracujący w służbach Komisji	**Personel dodatkowy***		
		Finansowany z działu 4 lub ze środków „Badania naukowe”	**Finansowany z linii BA**	**Finansowany z opłat**
Stanowiska w planie zatrudnienia	3 [Uwaga: z uwagi na ogólną napiętą sytuację w ramach działu 4, zarówno pod względem personelu, jak i poziomu środków, potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte przez personel dyrekcji generalnej już przydzielony na zarządzanie tym działaniem lub przesunięty w ramach dyrekcji generalnej lub		Nie dotyczy	

	innych służb Komisji.]			
Personel zewnętrzny (CA, SNE, INT)				

Opis zadań do wykonania:

Urzędnicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony	Do monitorowania wdrażania i egzekwowania rozporządzenia potrzebne są 3 EPC.
Personel zewnętrzny	

3.2.5. Przegląd szacowanego wpływu na inwestycje związane z technologiami cyfrowymi

Obowiązkowo w tabeli poniżej: szacowany wpływ wniosku/inicjatywy na inwestycje związane z technologiami cyfrowymi.

W wyjątkowych przypadkach, jeżeli wymaga tego realizacja wniosku/inicjatywy, we wskazanym wierszu należy podać środki z działu 4.

Środki z działów 1–3 należy podać w wierszu „Wydatki na IT wynikające z realizacji polityki tytułem programów operacyjnych”. Wydatki te odnoszą się do budżetu operacyjnego na ponowne wykorzystanie / zakup / rozwój platform / narzędzi informatycznych bezpośrednio związanych z realizacją inicjatywy oraz powiązanych z nimi inwestycji (np. licencje, badania, przechowywanie danych). Informacje podane w tej tabeli powinny zgadzać się z informacjami przedstawionymi w sekcji 4 „Wymiar cyfrowy”.

OGÓŁEM środki na IT i technologie cyfrowe	Rok **2028**	Rok **2029**	Rok **2030**	Rok **2031**	Rok **2032**	Rok **2033**	Rok **2034**	**OGÓŁEM WRF 2028–2034**
DZIAŁ 4								
Wydatki na IT (ponoszone przez organizację)	0	0	0	0	0	0	0	**0**
Suma cząstkowa DZIAŁ 4	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**
Poza DZIAŁEM 4								
Wydatki na IT wynikające z realizacji polityki tytułem programów operacyjnych	0	0	0	0	0	0	0	**0**
Suma cząstkowa poza DZIAŁEM 4	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**
OGÓŁEM	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**

3.2.6. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

Wniosek/inicjatywa:

– ☒ może zostać w pełni sfinansowany(-a) przez przegrupowanie środków w ramach odpowiedniego działu wieloletnich ram finansowych (WRF)

– ☐ wymaga zastosowania nieprzydzielonego marginesu środków w ramach odpowiedniego działu WRF lub zastosowania specjalnych instrumentów zdefiniowanych w rozporządzeniu w sprawie WRF

– ☐ wymaga rewizji WRF

3.2.7. Udział osób trzecich w finansowaniu

Wniosek/inicjatywa:

– ☒ nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich

– ☐ przewiduje współfinansowanie ze strony osób trzecich zgodnie z poniższymi szacunkami:

środki w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok **2028**	Rok **2029**	Rok **2030**	Rok **2031**	Rok **2032**	Rok **2033**	Rok **2034**	Ogółem
Określić organ współfinansujący								
OGÓŁEM środki objęte współfinansowaniem								

3.2.8. Szacowane zasoby ludzkie i wykorzystanie wymaganych środków w agencji zdecentralizowanej

Centrum Kompetencji zapewniałoby wsparcie w takich obszarach jak wykorzystywanie własności intelektualnej, jej komercjalizacja i dostęp do finansowania. Szacuje się, że realizacja tych działań będzie wymagać 10 EPC rocznie na etapie wdrażania, przy założeniu dwuletniego okresu opracowywania. Jeżeli akt wejdzie w życie w 2028 r., etap ten obejmie zatem lata 2028 i 2029. Po osiągnięciu przez Centrum Kompetencji pełnej zdolności operacyjnej szacowane zapotrzebowanie na personel zmniejszyłoby się do 8 EPC rocznie.

Niezbędny personel (w EPC)

Agencja: EUIPO	Rok 2028	Rok 2029	Rok 2030	Rok 2031	Rok 2032	Rok 2033	Rok 2034
Pracownicy zatrudnieni na czas określony (grupy zaszeregowania AD)	6	6	4	4	4	4	4

Pracownicy zatrudnieni na czas określony (grupy zaszeregowania AST)	0	0	0	0	0	0	0
Pracownicy zatrudnieni na czas określony (AD+AST) – suma cząstkowa	6	6	4	4	4	4	4
Pracownicy kontraktowi	4	4	4	4	4	4	4
Oddelegowani eksperci krajowi	0	0	0	0	0	0	0
Pracownicy kontraktowi i oddelegowani eksperci krajowi – suma cząstkowa	4	4	4	4	4	4	4
OGÓŁEM personel	10	10	8	8	8	8	8

Przegląd/podsumowanie zasobów ludzkich i środków (w mln EUR) wymaganych do realizacji wniosku/inicjatywy w agencji zdecentralizowanej

Agencja: EUIPO	Rok 2028	Rok 2029	Rok 2030	Rok 2031	Rok 2032	Rok 2033	Rok 2034
Pracownicy zatrudnieni na czas określony (AD+AST)	6	6	4	4	4	4	4
Pracownicy kontraktowi	4	4	4	4	4	4	4
Oddelegowani eksperci krajowi	0	0	0	0	0	0	0
Ogółem personel	10	10	8	8	8	8	8
Środki pokrywane z budżetu UE	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Środki pokrywane z opłat (jeżeli dotyczy)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

Środki pokrywane z budżetu operacyjnego EUIPO/nadwyżki (w stosownych przypadkach)	0,746	1,523	1,173	1,196	1,220	1,245	1,269
Środki pokrywane ze współfinansowania (jeżeli dotyczy)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
OGÓŁEM środki	0,746	1,523	1,173	1,196	1,220	1,245	1,269

Urząd zastrzega swoje stanowisko w kwestii obliczania dochodów wynikających z odpowiedniego przepisu europejskiego aktu o innowacjach.

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

- ☒ Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody
- ☐ Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:
  - ☐ wpływ na zasoby własne
  - ☐ wpływ na dochody inne
  - ☐ Wskazać, czy dochody są przypisane do linii budżetowej po stronie wydatków

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Linia budżetowa po stronie dochodów	Środki zapisane w budżecie na bieżący rok budżetowy	Wpływ wniosku/inicjatywy[57]						
		Rok **2028**	Rok **2029**	Rok **2030**	Rok **2031**	Rok **2032**	Rok **2033**	Rok **2034**
Art. …….								

W przypadku wpływu na dochody przeznaczone na określony cel należy wskazać linie budżetowe po stronie wydatków, które ten wpływ obejmie.

Pozostałe uwagi (np. metoda/wzór użyte do obliczenia wpływu na dochody albo inne informacje).

[57] W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 10 % na poczet kosztów poboru, jak zaproponowano w COM(2025) 574.

4. WYMIAR CYFROWY

4.1. Wymogi cyfrowe

Odniesienie do wymogu	Opis wymogu	Podmiot lub podmioty, których dotyczy wymóg lub na które wymóg ten ma wpływ	Procesy ogólne	Kategorie
Art. 4 ust. 4	Postępowania o udzielenie zamówień publicznych na badania i rozwój należy przeprowadzać za pośrednictwem platformy TED (interfejs cyfrowy do przesyłania ogłoszeń o zamówieniach w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*)	Nabywcy publiczni Wykonawcy	Zamówienia publiczne na badania i rozwój	Dane Rozwiązanie cyfrowe Cyfrowa usługa publiczna Cyfryzacja i automatyzacja procesów Interoperacyjność
Art. 4 ust. 4	Wymóg stosowania w dokumentach zamówienia formatu elektronicznego	Nabywcy publiczni Wykonawcy	Zamówienia publiczne na badania i rozwój	Dane Rozwiązanie cyfrowe Cyfrowa usługa publiczna Cyfryzacja i automatyzacja procesów Interoperacyjność
Artykuł 10	Wymóg, aby nabywcy publiczni określili wymagania, zgodnie	Nabywcy publiczni Wykonawcy	Zamówienia publiczne na badania i rozwój	Dane Rozwiązanie cyfrowe Cyfrowa usługa

	z którymi wyłonieni wykonawcy mają przyczyniać się do publikowania rezultatów, w stosownych przypadkach, w postaci otwartych danych lub otwartego oprogramowania			publiczna Cyfryzacja i automatyzacja procesów
Artykuł 26	Wymóg przestrzegania przepisów o ochronie danych, w tym przepisów dotyczących łączności elektronicznej	Nabywcy publiczni Wykonawcy	Zamówienia publiczne na badania i rozwój	Dane Rozwiązanie cyfrowe Cyfrowa usługa publiczna Cyfryzacja i automatyzacja procesów
Art. 32 ust. 3 lit. a)	Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej ma opracować ramy wyceny wartości niematerialnych i prawnych oraz powiązane procesy i usługi cyfrowe dotyczące ujawniania informacji na temat własności intelektualnej, jej sprawdzania oraz wyceny.	Wykonawcy Państwa członkowskie Podmioty unijne	Wycena własności intelektualnej	Dane Rozwiązanie cyfrowe Cyfrowa usługa publiczna Cyfryzacja i automatyzacja procesów
Art. 32 ust. 3 lit. b)	Urząd Unii Europejskiej ds. Własności	Podmioty unijne	Ułatwianie licencjonowania i przenoszenia	Dane Rozwiązanie

	Intelektualnej ma ustanowić i utrzymywać cyfrową platformę nawiązywania kontaktów w celu ułatwienia licencjonowania i przenoszenia wszystkich rodzajów praw własności intelektualnej chronionych na poziomie Unii.	Wykonawcy	własności intelektualnej	cyfrowe Cyfrowa usługa publiczna
Art. 32 ust. 3 lit. g) i art. 35	Opracowanie bazy dowodów dotyczących finansowania zabezpieczonego własnością intelektualną	Państwa członkowskie Właściwe organy Wykonawcy Podmioty unijne	Przetwarzanie i analiza danych	Dane

4.2. Dane

Rodzaj danych	Odniesienie do wymogu/wymogów	Normy lub specyfikacje (stosownie do przypadku)
Dane dotyczące postępowań o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój, obejmujące informacje o zakresie zamówienia, nabywcach publicznych oraz oferentach/wyłonionych wykonawcach	Art. 4 ust. 4, art. 6, 16 i 17	Normy i specyfikacje stosowane w unijnym portalu zamówień publicznych (e-formularze, OASIS UBL, interfejsy programowania aplikacji TED, ontologia e-zamówień)
Dane dotyczące finansowania zabezpieczonego własnością intelektualną, w tym informacje na temat sposobu oceny własności intelektualnej	Art. 32 ust. 3 lit. g) i art. 33	Normy i specyfikacje, które określi Centrum Kompetencji Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej w zakresie finansowania zabezpieczonego własnością intelektualną, we współpracy

wykorzystywanej jako zabezpieczenie do celów kredytowych lub ubezpieczeniowych lub jako wkład rzeczowy w ramach inwestycji kapitałowych, na temat wielkości i cech danej transakcji, na temat rodzaju danego prawa własności intelektualnej oraz na temat odpowiednich wskaźników, takich jak wycena kapitału własnego, zabezpieczenie lub współczynniki pokrycia należności zabezpieczeniem.		z Komisją, obejmujące: zharmonizowane wymogi dotyczące danych w odniesieniu do rodzaju aktywów własności intelektualnej, struktury zabezpieczeń, wielkości transakcji i wyników działalności pożyczkowej; protokoły udostępniania danych i dostępu do nich zgodne z mającymi zastosowanie przepisami o ochronie danych; wymogi w zakresie interoperacyjności umożliwiające powiązanie rejestrów własności intelektualnej, rejestrów handlowych i rejestrów instrumentów publicznych; oraz standardy anonimizacji i agregacji danych na poziomie transakcji gromadzonych za pośrednictwem wspieranych przez UE instrumentów finansowych zabezpieczonych własnością intelektualną.

Powiązanie z europejską strategią w zakresie danych

Wyjaśnić, w jaki sposób wymogi te są zgodne z europejską strategią w zakresie danych.

- We wniosku promuje się stosowanie narzędzi cyfrowych w postępowaniach o udzielenie zamówień publicznych na badania i rozwój oraz w wycenie i komercjalizacji własności intelektualnej, co jest zgodne z celem europejskiej strategii w zakresie danych, jakim jest promowanie cyfryzacji i innowacji wykorzystujących potencjał danych.
- Wniosek opiera się na istniejących narzędziach cyfrowych stosowanych w zamówieniach publicznych, w tym na krajowych portalach zamówień publicznych. Jest to zgodne z celem europejskiej strategii w zakresie danych dotyczącym poprawy wymiany danych i interoperacyjności.
- Wniosek promuje przejrzystość, z jednoczesnym poszanowaniem przepisów dotyczących ochrony i poufności danych, ochrony praw własności intelektualnej oraz ochrony tajemnic przedsiębiorstwa. Jest to zgodne z celem europejskiej strategii w zakresie danych, jakim jest promowanie przejrzystości i zaufania do ekosystemów opartych na danych.
- Wniosek ma na celu stworzenie sprzyjającego otoczenia dla przedsiębiorstw typu start-up i scale-up, co jest zgodne z celem europejskiej strategii w zakresie danych polegającym na promowaniu innowacji i przedsiębiorczości za pomocą technologii opartych na danych.

Wyjaśnienie, w jaki sposób nowo utworzone dane są możliwe do znalezienia, dostępne, interoperacyjne i nadające się do ponownego wykorzystania oraz spełniają normy wysokiej jakości.

Dostępność, możliwość znalezienia, interoperacyjność i możliwość ponownego wykorzystania danych oraz wymogi dotyczące jakości danych związane z **zamówieniami publicznymi na badania i rozwój** są obecnie określone w przepisach dotyczących publikacji i dostępu do danych w portalu TED.

Danymi gromadzonymi na podstawie aktu będzie zarządzać Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej. **Centrum Kompetencji Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej** będzie prowadzić ustrukturyzowane repozytorium z określonymi standardami metadanych, aby wspierać wyszukiwalność i ponowne wykorzystywanie. Urząd jest osobą prawną, która będzie prowadzić repozytorium. Dostęp będą regulować jasne protokoły, z rozróżnieniem na publicznie dostępne dane i dane dostępne wyłącznie dla upoważnionych organów. Interoperacyjność z istniejącymi rejestrami własności intelektualnej i rejestrami handlowymi będzie zapewniana dzięki wspólnym formatom danych i identyfikatorom. Standardy jakości danych, w tym zasady walidacji i obowiązki sprawozdawcze dla podmiotów uczestniczących, określi Centrum Kompetencji we współpracy z Komisją.

Przepływ danych

Ogólny opis przepływu danych

Rodzaj danych	Odniesienia do wymogów	Podmiot dostarczający dane	Podmiot otrzymujący dane	Czynnik uruchamiający wymianę danych	Częstotliwość (jeżeli dotyczy)
Dokumenty zamówienia i ogłoszenia	Art. 4 ust. 4, art. 6, 16 i 17	Nabywca publiczny	Oferenci	Publikacja ogłoszeń i odnośnik do dokumentów zamówienia	
Narzędzia do wyceny własności intelektualnej	Art. 32 ust. 3 lit. a)	EUIPO	Wykonawcy Organy administracji publicznej	Wniosek o wycenę własności intelektualnej	
Informacje służące nawiązywaniu kontaktów w zakresie własności intelektualnej	Art. 32 ust. 3 lit. b)	EUIPO	Wykonawcy Organy administracji publicznej	Wniosek dotyczący nawiązania kontaktu	
Dowody dotyczące finansowania opartego na własności intelektualnej	Art. 32 ust. 3 lit. g)	Krajowe instytucje gwarancyjne Pośrednicy finansowi	EUIPO	Wniosek o zgromadzenie dowodów	

4.3. Rozwiązania cyfrowe

Zgodnie z niniejszym wnioskiem **postępowania o udzielenie zamówień publicznych na badania i rozwój** będą przeprowadzane z wykorzystaniem rozwiązań cyfrowych stosowanych w portalu TED.

Zgodnie z niniejszym wnioskiem zadaniem Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej jest opracowanie następujących rozwiązań cyfrowych:

- narzędzi cyfrowych wspierających ujawnianie informacji na temat aktywów własności intelektualnej oraz ich sprawdzanie i orientacyjną wycenę, dostępnych dla wykonawców i instytucji finansowych;
- platformy licencjonowania i przenoszenia praw własności intelektualnej ułatwiającej licencjonowanie i przenoszenie praw własności intelektualnej chronionych na poziomie Unii;
- bazy dowodów dotyczących finansowania zabezpieczonego własnością intelektualną, gromadzącej dane dotyczące poszczególnych transakcji z wykorzystaniem instrumentów finansowania zabezpieczonego własnością intelektualną.

Wszystkie trzy rozwiązania będzie obsługiwać Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej i będą one zgodne z obowiązującymi wymogami w zakresie cyberbezpieczeństwa i odpowiednimi unijnymi przepisami cyfrowymi. W przypadku stosowania narzędzi wspomaganych przez AI, w szczególności do celów sprawdzania i orientacyjnej wyceny, zapewniona zostanie zgodność z przepisami mającymi zastosowanie do wykorzystania AI, a na etapie projektowania zostanie ocenione, jaka klasyfikacja ryzyka ma zastosowanie.

4.4. Ocena interoperacyjności

Rozwiązania cyfrowe przewidziane w akcie wymagają interakcji transgranicznej między państwami członkowskimi oraz angażują wiele podmiotów UE i organów sektora publicznego, a tym samym spełniają oba warunki przeprowadzenia oceny interoperacyjności.

Obecnie portal TED zapewnia interoperacyjne rozwiązanie umożliwiające nabywcom publicznym zamieszczanie w tym portalu również ogłoszeń o zamówieniach publicznych na badania i rozwój opublikowanych w krajowych portalach zamówień publicznych. W przyszłości unijny internetowy rynek zamówień publicznych ma zgodnie z oczekiwaniami przyczynić się do dalszej poprawy interoperacyjności między różnymi krajowymi i unijnymi portalami zamówień publicznych i bazami danych, umożliwiając wykonawcom z jednego państwa członkowskiego łatwiejszy udział w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój organizowanym przez nabywcę publicznego w innym państwie członkowskim oraz upraszczając proces wspólnego przeprowadzania postępowań o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój przez nabywców publicznych z co najmniej dwóch państw członkowskich. Portal TED pozostanie interfejsem umożliwiającym nabywcom publicznym wszczynanie postępowań o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój, a wykonawcom wyszukiwanie możliwości rynkowych związanych z takimi zamówieniami. W związku z tym interakcje między krajowymi i unijnymi portalami zamówień publicznych i bazami danych nie są objęte niniejszą oceną interoperacyjności.

Narzędzia wyceny i platforma nawiązywania kontaktów Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej będą dostępne dla wykonawców i organów publicznych we wszystkich państwach członkowskich, co wymaga interoperacyjności semantycznej z krajowymi rejestrami własności intelektualnej i rejestrami handlowymi. Baza dowodów dotyczących finansowania zabezpieczonego własnością intelektualną będzie agregować dane od krajowych instytucji gwarancyjnych i pośredników finansowych, co będzie wymagało zharmonizowanych formatów danych i wspólnych identyfikatorów. Odpowiednie rozwiązania w zakresie interoperacyjności dostępne na szczeblu UE będą poddawane ocenie pod kątem ponownego wykorzystania na etapie projektowania i wdrażania. Główne pozostałe bariery obejmują rozbieżne formaty krajowych rejestrów własności intelektualnej oraz brak centralnego rejestru zastawów na własności intelektualnej na szczeblu UE.

Z uwagi na fakt, że niniejszy wniosek wprowadza nowe wiążące wymogi dotyczące transgranicznych cyfrowych usług publicznych w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/903[58], przeprowadzono ocenę interoperacyjności, a sprawozdanie z tej oceny ma zostać opublikowane w portalu Interoperacyjna Europa.

4.5. Środki wspierające cyfrowe wdrażanie

Planuje się następujące środki wykonawcze, aby wspierać wdrażanie rozwiązań cyfrowych w ramach niniejszego wniosku:

W odniesieniu do zamówień publicznych na badania i rozwój:

- wykorzystanie istniejących funkcji do wszczynania postępowań o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój za pośrednictwem portalu TED oraz włączenie nowych funkcji cyfrowych do wszczynania postępowań o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój za pośrednictwem unijnego internetowego rynku zamówień publicznych;
- działania w zakresie budowania zdolności skierowane do państw członkowskich, nabywców publicznych i wykonawców, aby wspierać powszechne i prawidłowe wszczynanie postępowań o udzielenie zamówienia publicznego na badania i rozwój za pośrednictwem portalu TED.

W odniesieniu do Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej:

- ustanowienie i uruchomienie Centrum Kompetencji Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej w zakresie finansowania zabezpieczonego własnością intelektualną, odpowiedzialnego za narzędzia cyfrowe, platformę nawiązywania kontaktów oraz bazę dowodów;
- program budowania zdolności ukierunkowany na instytucje finansowe, opracowany wspólnie przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej i Komisję, aby wspierać stosowanie ram wyceny i narzędzi cyfrowych;
- etap pilotażowy bazy dowodów, w którym mają uczestniczyć wybrane krajowe instytucje gwarancyjne i pośrednicy finansowi, umożliwiający stopniowe

[58] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/903 z dnia 13 marca 2024 r. w sprawie ustanowienia środków na rzecz wysokiego poziomu interoperacyjności sektora publicznego na terytorium Unii (akt w sprawie Interoperacyjnej Europy) (Dz.U. L, 2024/903, 22.3.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/903/oj).

udoskonalanie tej bazy przed jej pełnym wdrożeniem.